

ЙАРАДЫЛЫШ

ЙАРАДЫЛЫШ

Библияйы чевирән Институт
Москва
2021

ЙАРАДЫЛЫШ

Чевирижи Петри Чеботар

Редактор Иванна Банкова Теология

редактору Виталий Войнов

Рецензентләр Анна Челак, Владимир

Курсуруз, Виктор Копушчу

ISBN 978-5-93943-292-4

© Институт перевода Библии, 2021

ГИРИШ

Паалы окуйужулар!

Сизин онүнүздә Йарадылыш Кийадынын чевириси. Йарадылыш – Айозлу Йазынын йа да Библиянын ен илк кийады. Евелки чыфыт дилиндә бу кийада денилер Брешит («Илк баштан»), русча да – Бытие. Бу кийаттан кими парчалары XX-жи асирин башлантысында чевирдийди гагаузларын айдыннадыжысы Михаил Чакир. Шинди сә Библияйы чевирән Институт сефтә чевирди бүтүн кийады замандаш гагаузчайа.

Йарадылыш Кийадына гирер 50 бөлүм. Тематикайа гөрә оннары вар насыл бөлмәә ики пайа. Илк 11 бөлүмдә аннадылэр, насыл Аллахын сөзүнә гөрә хич бишейдән пейдаланды бүтүн дүннә – гөк, ер, бүүйүмнәр хем хайваннар, хем дә насыл йарадылды Адамнан Ева, ер үзүндеки хепси халкларын деделери, хем дә насыл оннар, сесләмейип Аллахын сымарламасыны, бүтүн дүннейи соктулар гүнаха. Бу бөлүмнердә таа аннадылэр, насыл Аллах буултту суларда гүнахкер дүннейи, насыл өлдүләр хепси дири жаннар, оннардан каарә, кими Ной алды гемисинә, аннадылэр, насыл инсаннар потоптан сора даалдылар бүтүн дүннейә.

Кийадын икинжи пайы (12–50 бөлүмнәр) аннадэр чыфыт халкынын деделери ичин. Илкин йаздырылэр, насыл йашарды Авраам, ангысы өмүр бойунжа савашарды инан олмаа Саабийә. Илери доору кийатта аннадылэр

Авраамын оолу Исаак ичин хем Исаакын оолу Иаков ичин, ангыларын йашамалары гечмиш йолжулукта хем зорлукта. Йарадылыш Кийадынын битки бөлүмнери аннадэр Иаковун оолу Иосиф ичин. Кенди кардашлары саттылар Иосифи Египетä (*Мысыра*) есирлää, ама Аллахын йардымыннан о ашты хепси зорлуклары да битки-биткийä фараон койду ону өндөржи бүтүн Египетин үстүнä. Титси аачлык йылларында о куртарды израилли сойдашларыны өлүмдән.

Кийат чевирилди гагауз дилинä евелки чыфытча (Масорет) текстин темелинä гөрä. Инсаннарын хем ерлерин адларынын таа чойу верилер йакын о формаиа, нижä илкбаштан йызылыиды чыфытча. Кийадын биткисиндä вар бир күчүк сөзлүк, нередä ачыкланэр Библийада кулланылан сөзлär, хем дä Евелки Гүндуусу бөлгесинин карталары, чүнкү кийатта йаздырылан олушлар гечти о тарафларда.

Библийайы чевирән Институт шүкүр едер чевирижийä, редакторлара хем хепсинä, ким йардым етти Йарадылыш Кийадыны гагаузчайа чевирмää, хем оннара, ким зааметини койду типарламаа бу кийады.

Библийайы чевирән Институт, Москва

ЙАРАДЫЛЫШ

Дүннейин курулмасы

1 ¹ Илк баштан Аллах йаратты гөкү хем ери. ² Ер үзү бошту хем дүзенсизди, дипсиз суларын үстү каранныкты, Аллахын да Духу учушарды сулар үстүндә.

³ Аллах деди: «Ко олсун айдыннык». Да пейдаланды айдыннык. ⁴ Аллах гөрдү, ани айдыннык исләә, да айырды ону каранныктан, ⁵ верди айдыннаа ад «гүндүз», караннаа да – «гежә». Авшам олду, сабаа олду – илк гүн.

⁶ Аллах деди: «Ко олсун суларын ортасында бир кубей да айырсын сулары бири-бириндән». ⁷ Аллах йаратты гөк кубейини, да кубейин алтындакы сулары айырды үстүндеки сулардан. Өлә дә олду. ⁸ Аллах верди кубейә ад «гөк». Авшам олду, сабаа олду – икинжи гүн.

⁹ Аллах деди: «Ко гөкүн алтындакы сулар топлансын бирери да гөрүнсүн куру топрак». Өлә дә олду. ¹⁰ Аллах куру топраа верди ад «ер», топланан сулара да – «денизләр». Да гөрдү Аллах, ани бу исләә.

¹¹ Аллах деди: «Ко ер үзүндә бүүсүн ешиллик: отлар, ани верерләр тоом, хем түрлү аачлар, ани верерләр тоом хем мейва». Өлә дә олду. ¹² Ер үзү башлады етиштирмәә ешилликлери: тоом верән түрлү отлары хем тоомуннан мейва верән түрлү аачлары. Да гөрдү Аллах, ани бу исләә. ¹³ Авшам олду, сабаа олду – үчүнжү гүн.

¹⁴ Аллах деди: «Ко гөк кубейиндә олсуннар шафклар, аники айырмаа гүндүзү гежедән, нышаннамаа заманнары,

өлчмää гүннери хем йыллары. ¹⁵Ко оннар шафк етсиннәр гөк кубейиндән да айдыннатсыннар ер үзүнү». Өлә дә олду. ¹⁶Аллах йаратты ики бүүк шафк (бүүйүнү – гүндүзү куллансын дейни, күчүүнү – гежейи куллансын дейни) хем йылдызлары. ¹⁷Аллах ерлештирди оннары гөк кубейиндә, аники оннар шафкласыннар ер үзүнү, ¹⁸куллансыннар гүндүзү хем гежейи хем дә айырсыннар айдынны каранныктан. Да гөрдү Аллаһ, ани бу ислää. ¹⁹Авшам олду, сабаа олду – дөрдүнжү гүн.

²⁰Аллах деди: «Ко суда фыйылдашсын дири жаннар хем ко ер үстүндә гөктә учушсун кушлар». ²¹Аллах йаратты бүүк дениз хайваннарыны хем суда кайнашан түрлү жаннылары, хем түрлү канатлы кушлары. Да гөрдү Аллаһ, ани бу ислää, ²²да иисөзледи оннары: «Йаврулайын, зеделенин, долдурун денизлери. Ер үзүндә дә ко кушлар зеделенсин». ²³Авшам олду, сабаа олду – бешинжи гүн.

²⁴Аллах деди: «Ко ер үзүндән чыксыннар түрлү дири жаннар: сыыр, уфак хайван хем түрлү йабан хайваннары». Өлә дә олду. ²⁵Аллах йаратты түрлү йабан хайваны, сыыр хем ердә сүрүнән түрлү дири жаннары. Да гөрдү Аллаһ, ани бу ислää.

²⁶Аллах деди: «Йарадалым инсаны Кенди симамыза гөрә, Бизә бензәр – аники о чорбажы олсун дениздеки балыклара, гөктеки кушлара, хайваннара хем бүтүн ер үзүнә, хем ер үзүндә сүрүнән хербир дири жана». ²⁷Аллах йаратты инсаны Кендисинә бензәр; Кенди симасына гөрә О йаратты адамы хем карыйы. ²⁸Хем иисөзледи оннары Аллаһ, дейип: «Дуудурун да зеделенин, долдурун ер үзүнү хем запедин ону. Чорбажы олун дениздеки балыклара, гөктеки кушлара хем ер үзүндә йашайан хепси хайваннара». ²⁹Да деди Аллаһ: «Бән верерим сизә имәк ичин ер үзүндеки тоом верән хербир оту хем мейвасыннан тоом верән хербир аажы. ³⁰Ер үзүндеки хайваннара са, хем гөктеки кушлара, хем ер үзүндә сүрүнән хербир

дири жана – хепсинä, кимдä вар йашамак солуу, – Бән верерим имäк ичин ешил отлары». Öлә дä олду. ³¹Аллах бакты йараттыкларына да гөрдү, ани хепси пек ислäйди. Авшам олду, сабаа олду – алтынжы гүн.

2 ¹Öлә курулдулар гөклән ер хем хепси, не оннарда вар. ²Единжи гүнү Аллах битирди Кенди ишлерини. Единжи гүнү, битирип Кенди ишлерини, О динненди. ³Аллах иисөзледи единжи гүнү хем айозлады ону, чүнкү о гүнү, башарып йаратмак ишлерини, О динненди.

Адам хем Ева Едем башчасында

⁴Тä гөкүн хем ерин йарадылмасы ичин аннатма.

Ачан Сааби Аллах йаратты ери хем гөкү, ⁵озаман ер үзүндä бүүмәрди не бир фидан, не бир от. Чүнкү Сааби Аллах ер үзүнä таа йолламамышты йаамур, хем йокту инсан, аники топраа ишлесин. ⁶Салт ер алтындан чыкан сулар* бүтүн топраа суларды. ⁷Озаман Сааби Аллах йаратты адамы топрактан, үфледи онун бурнусуна йашамак солууну, да адам дири жан олду.

⁸Гүндуусунда, Едемдä, Сааби Аллах дикти бир башча да койду орайы йаратты адамы. ⁹Сааби Аллах орада бүүттү мейва верән түрлү гөзäl аачлары, башчанын ортасында варды Йашамак Аажы хем бир фидан, ангысынын мейвалары верәрдилär иилик хем көтүлүк ичин билмäк.

¹⁰Едемдән сызэр бир дерä; сулайып башчайы, өтää доору о айырылэр дөрт кола. ¹¹⁻¹²Оннардан бирисинин ады Пишон, о акэр Хавила мемлекетинин бойунжа (о мемлекеттä вар ислää алтын, хош кокулу саказы хем кыйметли таш оникс). ¹³Икинжисинин ады Гихон, о акэр Куш мемлекетинин бойунжа. ¹⁴Үчүнжүсүнүн ады

* 2:6 Башка түрлү вар насыл чевирилсин: «Ердән йукары чыкан буулар».

Хидекел (*Тигра*), о акэр Асирийанын гүндуусунда. Дөрдүнжүсү – Фырат (*Евфрат*).

¹⁵ Ерлештирип адамы Едем башчасында, ишлесин хем корусун ону дейни, ¹⁶ Сааби Аллах буйурду она: «Бу башчада хербир аажын мейвасындан вар насыл ийәсин, ¹⁷ саде имә о аажын мейвасындан, ангысы верер билмәк иилик хем көтүлүк ичин. Еер ийәрсән – о гүнү дә өлежән».

¹⁸ Сааби Аллах деди: «Адама йалнызлык йакышмаз. Йарадайым Бән она уйгун бир йардымжы». ¹⁹ Сааби Аллах йаратты топрактан хертүрлү еркеки хайваннары хем гөктеки кушлары да хепсини гетирди адама, аники гөрсүн, не ад вережек инсан оннара. Не ад верирсә хайвана адам – өлә дә олажэк о хайванын ады. ²⁰ Хепсинә хайваннара, кушлара адам верди ад – ама буламады оннарын арасында кендинә уйгун йардымжы. ²¹ Озаман Сааби Аллах, далдырып адамы бир дерин уйкуйа, чыкарды онун бир ийесини, о ери дә капады етлән. ²² Ийедән Сааби Аллах йаратты бир кары да гетирди ону адама, ²³ да адам деди: «Тә, бу беним кемиклеримдән алынмыш кемик, етимдән алынмыш ет. Она денилежек кары, чүнкү о алынды адамдан*».

²⁴ Тә нечин адам бракэр бобасыны хем анасыны да бирлешер карысыннан, да олэр онуннан бир гүүдә. ²⁵ Икиси дә, Адам хем карысы, чыпактылар, ама утанмардылар.

Инсанын илк гүнахы

3 ¹ Йабан хайваннарындан, ангыларыны йаратты Аллах, ен ширетти йылан. О сорду карыйа: «Доору му, ани Аллах сизә деди: „Башчада хич бир аачтан мейва имейәсиниз“?»

² Кары жувап етти йылана:

* ^{2:23} Чыфytчa лaф «ишшa» (кары) бензеер «иш» (адам) лафына.

«Биз вар насыл ийелим башчадакы аачларын мейваларындан, ³ ама Аллах деди: „Имейәсиниз мейва о аачтан, ангысы башчанын ортасында, она докунмайын, чўнкү өлежениз“».

⁴ «Йок, сиз өлмейежениз, — деди йылан карыйа. — ⁵ Чўнкү Аллах билер, ани ийәрсениз о мейвайы, сизин гөзлериниз ачылажэк, да сиз олажэныз аллахлар гиби, билерәк, не о иилик хем көтүлүк».

⁶ Озаман кары гөрдү, ани аажын мейвалары имәк ичин исләә, пек гөзәл хем чекерләр кенделеринә, нечинки верерләр билги. Кары, алып бир мейва, иди ону. Верди йанында булунан кожасына, о да иди. ⁷ Икисинин дә гөзлери ачылды, да оннар аннадылар, ани оннар чыплак; озаман оннар йаптылар кендилеринә инжир йапраандан чыплаклыны өртән фыта хесабы.

⁸ Ачан ести авшам лүзгержи, оннар ишиттиләр, насыл Аллах өрүйер башчада. Адам карысыннан сакландылар Ондан аачларын арасында. ⁹ Ама Сааби Аллах чаарды Адамы: «Нередәйсин?» ¹⁰ Адам деди: «Ишидип, ани Сән өрүйерсин башчада, корктум, нечинки чыпакым; онуштан сакландым».

¹¹ Аллах сорду: «Ким сана сөледи, ани сән чыпаксын? Сән идин ми о аажын мейвасыны, ани Бән сымарладым имейәсин?»

¹² Адам жувап етти: «О кары, ани Сән бана вердин, беним йанымдайды, о верди о аажын мейвасыны, да бән идим».

¹³ Озаман Сааби Аллах деди карыйа: «Не йаптын сән?» Кары жувап етти: «Йылан алдатты бени, да о бетерә бән идим».

¹⁴ Озаман Сааби Аллах деди йылана: «Буну йаптын дейни, сән дүннедеки хепси хайваннардан таа бетвалы олажан! Шкембенин үстүндә сүрүнежән, өмүр бойу топрак ийежән. ¹⁵ Сени хем карыйы, сенин евладыны хем

онун евланы бири-биринизә душман йапажам. Онун евланы сенин башыны езежек, сән дә онун табаныны далайажан».

¹⁶ Карыйа да Сааби деди: «Сенин гебелиини зетли йапажам: ушак дуудураркан, чок ажы чекежән. Сән кожаны хавезлән истейежән*, ама о сени кулланажек».

¹⁷ Адама да Аллах деди: «О бетерә, ани сән уйдун карынын аклысына да идин мейва о аачтан, ангысындан Бән сизә изин вермедим ийәсиниз, сенин бетеринә бетваланажек топрак; зор олажэк о топраа ишлемәә бүтүн йашаманда. ¹⁸ Топрак сана тикен хем чалы вережек, сән кыр оту ийежән. ¹⁹ Тер дөкүп, казанажан екмеени таа дөнмейинжә о топраа, нередән сән алындын; чүнкү топраксын хем топрак та генә олажан».

²⁰ Адам карысынын адыны койду Ева («йашамак»), чүнкү о олду бүтүн йашайаннарын анасы. ²¹ Сааби Аллах йапты деридән руба да гиидирди Адамы хем онун карысыны.

²² Сора Сааби Аллах деди: «Адам, билерәк иилик хем көтүлүк ичин, олду Бизлердән бири гиби. Олмаз о, уздып елини, Йашамак Аажындан мейвайы копарсын да, ийип ону, дивеч** йашасын». ²³ Бөлә Сааби Аллах коолады ону Едем башчасындан — ко ишлесин о топракта, ангысындан алынды.

²⁴ Коолайып инсаны, О койду башчанын гүндуусуна херувимнери*** хем хер тарафа дөнән бир йанар кылыч****, аники корумаа Йашамак Аажыны дейни.

* 3:16 Башка түрлү вар насыл чевирилсин: «Сән истейежән онун чорбажысы оласын».

** 3:22 *Дивеч* — рус. «вечно».

*** 3:24 *Херувимнәр* — Аллахын гөктеки изметчилери. Озаманкы инсаннарын дүшүндүклеринә гөрә, оннар бензәрмиш канатлы хайваннара.

**** 3:24 *Кылыч* — рус. «меч».

Кайын хем Авел

4 ¹Адам йатты карысыннан Евайлан, да Ева гебä калды. О дуудурду бир оол, адыны койду Кайын («казанмак»), дейип: «Саабинин йардымыннан бән бир инсан казандым!» ²Сора о дуудурду Авели, Кайынын кардашыны. Авел олду чобан, Кайын са – чифтчи. ³Бир вакыттан сора Кайын гетирди Саабийä курбан топраан берекетиндән, ⁴Авел дә – илк кузуларын йаайыны. Аллах каблетти Авели хем онун баашышыны, ⁵Кайынын са каблетмеди. Кайын пек үфкеленди, онун сураты дүрүлдү. ⁶«Нечин үфкелендин? – сорду Кайына Сааби. – Нечин дүрүлдү суратын? ⁷Еер йапарсан иилик – калдыр башыны йукары. Ама иилик йапмарсан, капу ешииндä гүнах беклеер. О истеер каврасын сени, ама сән она чорбажы ол».

⁸Кайын деди кардашына Авелä: «Хайди чыкалым кыра*». Ачан оннар кырдайды, Кайын, абанып Авел кардашына, өлдүрдү ону.

⁹«Нередä сенин кардашын Авел?» – сорду Сааби. Кайын жувап етти: «Билмеерим. Не, бән онун бекчи-сийим ми?»

¹⁰«Не йаптын сән? – деди Сааби. – Сенин кардашынын каны топрактан чаарэр Бени. ¹¹О бетерä сени бетвалады топрак, ангысыны сән суладын кардашынын каныннан, ¹²некадар да ишлärсән бу топраа, о сана вермейежк кенди берекетини. Бундан беери сән башыбош ер үзүндä гезежән». – ¹³«Бу бүүк бела, – деди Саабийä Кайын, – бән она дайанамайажам. ¹⁴Бүүн Сән бени кууэрсын топрактан, коолээрсын Кенди үзүндән. Бошбош ер үзүндä гезерим – ким истärсә вар насыл бени

* 4:8Кими евелки чыфыт текстлериндä йок лафлар «Хайди чыкалым кыра».

öldürсүн». ¹⁵ Ама Сааби деди: «Ким Кайыны öldüräрсä, онун башына еди кат таа бүүк бела гележек». Да кимсей, Кайыны каршылайып, ону öldürмесин дейни, Сааби йапты онун үстүндä бир нышан. ¹⁶ Кайын узаклашты Саабинин үзүндän да ерлешти йашамаа Нод («башыбош гезän») топракларында.

Кайынын евлат бойлары

¹⁷ Кайын йатты карысыннан. Карысы гебä калды да дуудурду бир оол, ады Енох. Кайын о вақыт бир касаба курарды да верди она оолунун адыны – Енох. ¹⁸ Енохун дууду оолу Ирад, Ирадын – Мехийаел, Мехийаелин – Метушаел, Метушаелин – Ламех. ¹⁹ Ламех алды кендисинä ики кары: бирисинин адыды Адда, öбүрүнүн дә Цилла. ²⁰ Адданын дууду оолу Йавал, ондан да чекилди чадырларда* йашайан хем хайван сүрүлерини гүденнär. ²¹ Онун кардашындан Йувалдан да – лира хем дүдүк чаланнар. ²² Цилланын дууду оолу Тувал-Кайын, о олду чилингир (демиржи), бакырдан хем демирдän хертүрлү тертиптери йапарды. Тувал-Кайынын кызкардашыйды Наама.

²³ Ламех деди карыларына:

«Сеслāйин бени, Адда хем Цилла!

Сеслāйин, карыларым, не дейежäm!

Еер бени йараларса бир адам – öldürүрүм!

Еер бана урарса бир чожук – öldürүрүм!

²⁴ Кайын ичин еди кат таа бүүк бела гележек,

Ламех ичин сä – етмиш еди кат!»

Шетин дуумасы

²⁵ Адам генä йатты карысыннан. Ева дуудурду бир чожук да койду онун адыны Шет («баашламак»). О деди:

* 4:20 *Чадыр* – рус. «шатёр», «палатка».

«Авелин еринä, ангысыны өлдүрдү Кайын, Аллах башлады бана башка бир оол». ²⁶ Шетин олду бир оолу, ангысынын адыны о койду Енош. Озамандан беери инсаннар башладылар чаармаа Саабинин адыны.

Адамын евлат бойлары

5 ¹ Бу аннатма Адамын евлат бойлары ичин. Ачан Аллах йаратты инсаны, О йаратты ону Кендисинä бензär. ² О йаратты адамы хем карыйы, ииссөзледи хем верди оннара ад «инсан».

³ Ачан Адам үз отуз йашындайды, онун дууду бир оолу – бобасына бензär, онун симасына гөрä. Адам койду онун адыны Шет. ⁴ Шетин дуумасындан сора Адам йашады таа секизүз йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары. ⁵ Йашайып докузүз отуз йыл, Адам гечинди.

⁶ Ачан Шет үз беш йашындайды, онун дууду оолу Енош. ⁷ Еношун дуумасындан сора Шет йашады таа секизүз еди йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары. ⁸ Йашайып докузүз оники йыл, Шет гечинди.

⁹ Ачан Енош доксан йашындайды, онун дууду оолу Кенан. ¹⁰ Кенанын дуумасындан сора Енош йашады таа секизүз онбеш йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары. ¹¹ Йашайып докузүз беш йыл, Енош гечинди.

¹² Ачан Кенан етмиш йашындайды, онун дууду оолу Махалалел. ¹³ Махалалелин дуумасындан сора Кенан йашады таа секизүз кырк йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары. ¹⁴ Йашайып докузүз он йыл, Кенан гечинди.

¹⁵ Ачан Махалалел алтмыш беш йашындайды, онун дууду оолу Еред. ¹⁶ Ередин дуумасындан сора Махалалел йашады таа секизүз отуз йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары. ¹⁷ Йашайып секизүз доксан беш йыл, Махалалел гечинди.

¹⁸ Ачан Еред үз алтмыш ики йашындайды, онун дууду оолу Енох. ¹⁹ Енохун дуумасындан сора Еред

йашады таа секизүз йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары. ²⁰ Йашайып докузүз алтмыш ики йыл, Еред гечинди.

²¹ Ачан Енох алтмыш беш йашындайды, онун дууду оолу Метушелах. ²² Метушелахын дуумасындан сора Енох йашады таа үчүз йыл, онун йашамасы гечти Аллахлан. ²³ Енох йашады үчүз алтмыш беш йыл, ²⁴ гидерәк Аллахын йолундан. Сора кайып олду орталыктан, чүнкү Аллах ону йанына алды.

²⁵ Ачан Метушелах үз сексән еди йашындайды, онун дууду оолу Ламех. ²⁶ Ламехин дуумасындан сора Метушелах йашады таа едиүз сексән ики йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары. ²⁷ Йашайып докузүз алтмыш докуз йыл, Метушелах гечинди.

²⁸ Ачан Ламех үз сексән ики йашындайды, онун дууду оолу. ²⁹ Ламех койду онун адыны Ной («*раатлатмак*») да деди: «О раатладажек бизи Саабинин бетваладыы топракта зеетли чалышмамызларда». ³⁰ Нойун дуумасындан сора Ламех йашады таа бешүз доксан беш йыл. ³¹ Йашайып едиүз етмиш еди йыл, Ламех гечинди.

³² Ачан Ной бешүз йашындайды, онун дууду ооллары Шем, Хам хем Йафет.

Аллах пишман олэр, ани йаратты инсаны

6 ¹ Ер үзүндә инсан хеп зеделенәрди. Оннарын дууарды кызлары. ² Аллах ооллары*, гөрүп инсан кызларынын гөзеллиини, беендиклерини алардылар кендилеринә кары. ³ Озаман Сааби деди: «Беним духум инсанда хептенә калмайажэк, чүнкү о өлүмнүдүр. Инсанын өмүрү олажэк үз ирми йыл».

* 6:2 *Аллах ооллары* — олмалы, Аллахын ангиллери. Башка ачыкламалара гөрә, лаф гидер диил ангилләр ичин, ама доору йа да куветли инсаннар ичин.

⁴О вакыт (хем таа сора) ер үзүндә варды дев адамнары, нечин дейни Аллах ооллары йатардылар инсан кызларынан, ангылары дуудурадылар оннара ушак. Оннар анылмыш кишиләрди, евелки заманын пеливаннары.

⁵Сааби гөрдү, некадар чок феналык йапэр инсан ер үзүндә: оннарын фикирлери хем неетлери хеп көтүлүктә. ⁶Пишман олду О, ани йаратты ер үзүндә инсаны, үрәә Онун сызлады, ⁷да О деди: «Бән силежәм ер үзүндән йараттыым инсаннары хем оннарлан барабар хайваннары да, ердә сүрүнән жаннары да, кушлары да. Пишман олдум, ани йараттым оннары». ⁸Саде Нойа Сааби хошлуклан бакты.

Аллах сымарлээр Нойа, йапсын бир геми

⁹Тә Ной хем онун евлат бойлары ичин аннатма. Озаманкы инсаннарын арасында саде бир Ной доору хем курсузуз адамды; о гидәрди Аллахын йолундан. ¹⁰Нойун варды үч оолу: Шем, Хам хем Йафет.

¹¹Аллахын гөзлериндә ер үзүндеки инсаннар олдулар йарамаз, дүннә долдуйду зорбалыклан. ¹²Аллах гөрдү, насыл бозгун олду ер үзү, насыл пис йоллары капты инсаннар. ¹³Да Аллах деди Нойа: «Бән йок едежәм хепсини, ким йашээр ер үзүндә, чүнкү оннарын бетеринә ер үзү долду зорбалыклан. Йок едежәм оннарлан барабар бүтүн ер үзүнү дә. ¹⁴Сән йап кендинә кипарис аажындан бир геми, бөлүп онун ичини, йап орада биркач ода, ичини-дышыны катранна. ¹⁵Геминин узуннуу олсун үчүз дирсек, генишлии — елли, үүсекли — отуз.* ¹⁶Пенчересини йап өлә, ани о олсун бир дирсек кадар өртүдән ашаа.

* ^{6:15}Евелки чыфитларда бир дирсек — йарым метра долайанында. Бөлежә, геминин узуннуу 150 м, генишлии 25 м, үүсекли дә 15 м.

Геминин йан тарафында йап капусуну. Ко геминин үч каты олсун: алт, орта хем үст.

¹⁷ Бән йоллайажам ер үзүнә потоп да йок едежәм хепсини, кимдә вар йашамак солуу. Ер үзүндә хепси йашайаннар өлежек. ¹⁸ Ама сениннән Бән йапажам бир аннашма. Сән гирежән гемийә — оолларынан, карынан хем гелиннериннән. ¹⁹ Хем алажан йанына хербир жандан бирәр чифт, бир еркек хем бир диши, — сениннән барабар саа калабилсиннәр дейни. ²⁰ Бирәр чифт хертүрлү куш, хайван, сүрүнән гелсин сениннән, саа калсыннар дейни. ²¹ Кендин ичин хем оннар ичин ал йанына түрлү ийинти, олсун ийежеениз».

²² Ной йапты хепсини өлә, насыл сымарлады она Аллах.

Инсаннар хем хайваннар гиреләр гемийә

7 ¹ Сааби деди Нойа: «Бүтүн айләннән гир гемийә. Гөрерим, ани инсан арасында саде сән дооруйсун Беним онүмдә. ² Ал йанына едишәр чифт, еркек хем диши, хербир пак хайваннардан, хем бирәр чифт, еркек хем диши, мындар хайваннардан,* ³ хем кушлардан дә едишәр чифт, еркек хем диши. Ко кайбелмесин ер үзүндә оннарын сойлары. ⁴ Чүнкү еди гүндән сора ер үзүнә кырк гүн хем кырк гежә йаамур йаадыражам. Ер үзүндән силежәм хепсини, кими Бән йараттым».

⁵ Ной йапты хепсини, не буйурду Сааби.

⁶ Ачан Ной алтыүз йашындайды, ер үзүндә башлады потоп. ⁷ Ной сакланды потоптан гемидә оолларынан, карысыннан хем гелиннериннән, ⁸⁻⁹ хем дә насыл Аллах буйурдуйду Нойа, — пак хем мындар хайваннардан, хем

* ^{7:2} *Пак хем мындар хайваннар* — пак хайваннар: хайваннар хем кушлар, ангысыны вармыш насыл имәә хем Аллаха курбан вермәә. Дейелим, койуннар, кечиләр, инекләр, гүвержиннәр. Мындар да сайылармыш хепси калан хайваннар.

кушлардан, хем ердә сүрүнән жаннардан онуннан гемийә гирди бирәр чифт, еркек хем диши. ¹⁰ Еди гүндән сора ер үзүндә башлады потоп.

Потоп

¹¹ Ачан Ной алтыүз йашындайды, икинжи айын онединжи гүнү деринниктән чывдырды гүр су сызынтылары, ачылды гөклерин капаклары. ¹² Ер үзүнә кырк гүн хем кырк гежә йаады йаамур. ¹³ О гүнү Ной, ооллары Шем, Хам хем Йафет, карысы хем гелиннери гирдиләр гемийә, ¹⁴ оннарлан билә дә хертүрлү хайван — сыырлар, уфак хайваннар, хертүрлү канатлы кушлар. ¹⁵ Хепси, кимдә вар йашамак солуу, чифт-чифт, Нойун йанына гелип, гирдиләр гемийә. ¹⁶ Саабинин Нойа буйурдууна гөрә, гемийә гирән хертүрлү хайваннардан варды еркек хем диши. Да Сааби Нойун ардына геминин капусуну капады.

¹⁷ Ачан потоп сүрттү кырк гүн, су окадар зееделенди, ани о калдырды гемийи ердән йукары. ¹⁸ Су хеп зееделенәрди хем өртәрди ер үзүнү. Геми үзәрди, ¹⁹ су да окадар үүселди, ани ер үзүндеки ен үүсек байырлары билә өрттү. ²⁰ Су калкты байырлардан онбеш дирсек йукары,* да байырлар кайбелди су алтында. ²¹ Да йок олду хепси, ким йашарды ер үзүндә: кушлар, сыырлар хем йабан хайваннар, фыйылдайаннар хем хепси инсаннар. ²² Хепси, кимдә варды йашамак солуу хем ким йашарды куру ер үзүндә, өлдүләр. ²³ Инсаннары хем хайваннары, ердә сүрүнән жаннары хем кушлары — хепсини, не варды ер үзүндә, Аллах йок етти. Калды саде Ной хем оннар, ким онуннан гемидайди. ²⁴ Үз елли гүн ер үзүндә су хеп зееделенәрди.

* 7:20 *Онбеш дирсек* — еди метра кадар.

8 ¹Аллах унутмады Нойу хем хепси хайваннары, ани Нойлан гемидайди. Естирди Аллах ер үзүнә бир лүзгәр, да сулар башлады алчалмаа. ²Су сызынтылары хем гөклерин капаклары капанды, да йаамур дурду. ³Су башлады ер үзүндән гит-гидә чекилмәә. Үз елли гүндән сора су азалды: ⁴единжи айын единжи гүнү гема дайанды Арарат байырларына. ⁵Онунжу айа кадар су йаваш-йаваш хеп чекилди да айын бириндә гөрүндү байырларын тепелери.

Гарга хем гугуш

⁶Гечти таа кырк гүн. Ной, ачып геминин пенчесини, ангысыны йаптыйды, ⁷колверди дышары бир гарга. Таа ер курумайынжа, гарга дөнүшәрди, ба учуп, ба геери дөнүп. ⁸Бундан сора Ной, потоп битти ми, аннамаа дейни, колверди бир гугуш, ⁹ама гугуш буламады нерейи консун да дөндү геери, чүнкү бүтүн ер үзү таа су алтындайды. Ной узатты елини да алды гугушу гемийә. ¹⁰Еди гүндән сора о генә колверди гугушу. ¹¹О дөндү геери авшамнен — бир таазә маслин йапрааннан гагасында. Ной аннады, ани ер үзүндән сулар чекилди. ¹²О бекледи таа еди гүн, генә колверди гугушу, ама бу сефер гугуш геери дөнмеди.

Инсаннар хем хайваннар чыкэрлар гемидән

¹³Ачан Ной олду алтыүз бир йашында, биринжи айын бириндә су чекилди. Ной ачты геминин үст қапааны да гөрдү, ани топрак курумуш. ¹⁴Икинжи айын ирми едисиндә, ачан топрак бүтүннә куруду, ¹⁵Аллах деди Нойа: ¹⁶«Чык гемидән карыннан, ооларыннан хем гелиннериннән барабар. ¹⁷Хепсини дири жаннары да чыкар — кушлары да, хайваннары да, ердә сүрүнненнери дә: ко ер үзүнә даалышсыннар, ко йавруласыннар хем ер үзүндә

зеделенсиннәр». ¹⁸ Да Ной карысыннан, оолларыннан хем гелиннериннән чыкты гемидән. ¹⁹ Ондан сора чыктылар хепси хайваннар, сүрүнәннәр, кушлар, ер үзүндә йашайан хертүрлү дири жаннар.

Ной верер курбан Саабийә

²⁰ Ной йапты Саабийә бир курбан ери да, гетирип хербир пак хайвандан хем куштан, йакты оннары курбан оларак. ²¹ Гөзәл бир кокуйу ичинә чекерәк, Сааби Кенди-Кендинә деди: «Инсаннарын бетеринә биртаа ер үзүнү бетваламайаҗам. Макарки оннарын фикирлери генчликтән беери хеп феналыкта, Бән биртаа йок етмейеҗәм хепсини дири жаннары.

²² Некадар дүннә дуларса,

Битмейеҗек

Екин екмәк хем бичмәк,

Сыҗак хем суук,

Йаз хем кыш,

Геҗә хем гүндүз».

Аллахын Нойлан аннашмасы

9 ¹ Аллах иисөзледи Нойу хем онун оолларыны: «Дуудурун да зеделәнин, долдурун ер үзүнү. ² Еркеди хепси хайваннар, гөктеки хепси кушлар, ер үзүндеки хепси дири жаннар, дениздеки хепси балыклар корксуннар сиздән хем сизин өнүнүздә титиресиннәр: оннар верилди сизин елинизә. ³ Хепсини хайваннары сизә имәк верерим, насыл ешиллик таа илери вердийдим. ⁴ Ама канны ет имейин, чүнкү канда вар жан. ⁵ Сизин дә каныныз дөкүлүрсә, ондан, ким бу каны дөкеҗек, — истәр хайван, истәр кардашынын җаныны алан инсан — Бән херкезиндән мутлак истейеҗәм өдесин өмүрүннән. ⁶ Еер биркимсей инсан каны дөкәрсә, өлдүрүҗүнүн каныны ко башка инсан дөксүн. Чүнкү Аллах инсаны Кенди

симасына гөрә йаратты. ⁷ Дуудурун да зееделенин, ер үзүндә даалышын хем зееделенин!»

⁸ Аллах деди Нойа хем онун оолларына: ⁹ «Бән йапэрым аннашма сизиннән хем сизин евлатларынызлан, ¹⁰ гемидән чыкан бүтүн дири жаннарлан: кушларлан, сыырлан хем йабан хайваннарыннан. ¹¹ Бән сизиннән йапэрым аннашма: биртаа потоп өлдүрмейежек хепсини дири жаннары, биртаа потоп дүннейи йок етмейежек». ¹² Аллах деди: «О аннашманын, ани йапэрым сизиннән хем бүтүн дири жаннарлан хептенә, бойдан-бойа, нышаны бөләдир: ¹³ Бән астым булутлара гөк кушааны, о олажэк Беним хем ер үзүндә йашайаннарын арасында аннашманын нышаны. ¹⁴ Ачан Бән ер үстүндә топлайажам булутлары, пейдаланажэк гөк кушаа. ¹⁵ Озаман аклыма гетирежәм Кенди аннашмамы сизиннән хем бүтүн дири жаннарлан — бүтүн дири жаннары йок едән потоп биртаа олмайажэк. ¹⁶ Ачан булутларда гөрүнежек кушак, Бән аклыма гетирежәм Кенди дивеч* аннашмамы ер үзүндә бүтүн йашайаннарлан». ¹⁷ Аллах деди Нойа: «Кендимнән ердеки бүтүн йашайаннарын арасында йаптыым аннашманын бу бир нышаныдыр».

Нойун ооллары

¹⁸ Гемидән чыкан Нойун оолларыйды: Шем, Хам хем Йафет. (Хам Ханаанын бобасыйды.) ¹⁹ Буннар үчү Нойун оолларыйды, ер үзүндә бүтүн инсаннар оннардан чекилер.

²⁰ Ной олду чифтчи да бир баа дикти.

²¹ Ичип шарап, Ной сарфош олду да чадырын ичиндә чыр-чыплак йатарды. ²² Онун чыплак олдууну гөрүп, Хам (Ханаанын бобасы), чыкып дышары, аннатты буну ики кардашына. ²³ Озаман Шем хем Йафет аттылар сыртына бир руба, геери доору өрүйерәк, гирдиләр чадыра

* ^{9:16} *Дивеч* — рус. «вечный».

да өрттүләр чыпак бобаларыны. Бобаларыны чыпак гөрмемәә дейни, чевирдиләр үзлерини бир тарафа. ²⁴ Ачан Ной айды да аннады, не йапмыш онун күчүк оолу, ²⁵ деди: «Бетвалы олсун Ханаан! Ко олсун кардашларына ен битки чырак». ²⁶ Хем таа деди: «Метинни олсун Сааби, Шемин Аллахы! Ханаан да онун чыраа олсун. ²⁷ Ко Аллах Йафетә боллук версин! Ко Йафет йашасын Шемин чадырларында! Ханаан да кардашынын чыраа олсун!»

²⁸ Потоптан сора Ной йашады таа үчүз елли йыл. ²⁹ Докузүз елли йыл йашадыктан сора Ной өлдү.

Нойун евлат бойлары

10 ¹ Нойун ооллары Шемин, Хамын хем Йафетин евлат бойлары ичин аннатма шудур. Потоптан сора Шемин, Хамын хем Йафетин олмуш ушаклары. ² Йафетин ооллары: Гомер, Магог, Мадай, Йаван, Тувал, Мешех хем Тирас. ³ Гомерин ооллары: Ашкеназ, Рифат хем Тогарма. ⁴ Йаванын ооллары: Елиша, Таршиш, китейләр хем доданейләр. ⁵ Оннар ерлештиләр дениз бойундакы мемлекетлердә. Бөләдир оннарын топраклары, кол бойлары хем сойлары, хем херкезин варды кенди дили.

⁶ Хамын ооллары: Куш, Мысыр (*Egunet*), Пут хем Ханаан. ⁷ Кушун ооллары: Сева, Хавила, Савта, Раама хем Савтеха. Рааманын ооллары: Шева хем Дедан.

⁸ Кушун варды оолу Нимрод – дүннедә илк пеливан ⁹ хем Саабинин өнүндә бүүк авжы. Бурадан чекилер сөз: «Саабинин өнүндә Нимрод гиби бүүк авжы». ¹⁰ Илкин Шинар топракларында Вавилон, Урук хем Акад касабаларында* падишахлык етти. ¹¹ Сора, бу падишахлыктан гидип Асирийайа, о курду Ниневийа, Реховот-Ир хем

* 10:10 Башка түрлү вар насыл чевирилсин: «Вавилон, Урук, Акад хем Калне касабаларында».

Калах касабаларыны. ¹²Хем дә Ресен касабасыны Ниневийайлан баш касаба Калахын арасында курду.

¹³Мысырдан чекилдиләр: лидийләр, анамейләр, лехавейләр, нафтухейләр, ¹⁴патрусейләр, каслухейләр хем кафторлулар (оннардан да – филистимниләр).

¹⁵Ханаандан чекилдиләр: Сидон (онун илк оолу) хем Хет, ¹⁶хем дә евусейләр, аморейләр, гиргашейләр, ¹⁷хивейләр, аркейләр, синейләр, ¹⁸арвадейләр, цемарейләр хем хаматейләр. Таа сора Ханаанын евлат бойлары даалыштылар: ¹⁹Сидон касабасындан оннарын топраклары узанарды Герар тарафына – Газайа кадар; Содом, Гомора, Адма хем Цевойим тарафына да – Лашайа кадар.

²⁰Буннарды Хамын евлат бойлары, оннарын диллери, топраклары, сойлары хем бойлары.

²¹Шемин дә варды ушаклары. О Еверин хепси оолларынын дедеси, Йафетин батүсу. ²²Шемин ооллары: Елам, Ашур, Арпахшад, Луд хем Арам. ²³Арамын ооллары: Уц, Хул, Гетер хем Маш. ²⁴Арпахшадын олду оолу Шелах, Шелахын оолу – Евер. ²⁵Еверин олду ики оолу: биринин адыды Пелег («*бөлүнмәк*»), чүнкү онун вакыдында ер үзүндеки инсаннар бөлүндү, өбүрүнүн дә – Йоктан. ²⁶Йоктанын олду ооллары: Алмодад, Шелеф, Хацармавет, Йарах, ²⁷Хадорам, Узал, Дикла, ²⁸Овал, Авимаел, Шева, ²⁹Офир, Хавила хем Йовав. Хепси буннар Йоктанын оолларыды, ³⁰оннарын топраклары узанарды Мешадан гүндуусуна, Сефар байырларына кадар.

³¹Буннарды Шемин евлат бойлары, оннарын диллери, топраклары, сойлары хем бойлары.

³²Бөләдир Нойун оолларынын сойлары, оннарын бойлары хем оннардан чекилән халклар – потоптан сора ер үзүнә даалышан бүтүн халклар оннардан чекилер.

Вавилон кулеси

11 ¹Бүтүн дүннедә о вакытларда варды саде бир дил, инсаннар хепси лафедәрди о дилдә. ²Гидәркән гүн-дуусуна доору, инсаннар етиштиләр Шинар топраанда бир чайыра. ³«Хайди йапалым туула да ислеейжә пиши-релим оннары атештә», – дедиләр оннар бири-биринә. Да оннар таш еринә кулландылар туула, киреч кашасы еринә дә – катран. ⁴Сора оннар дедиләр: «Хайди йапалым бир касаба хем бир кулә* – тепеси етишсин гөкләрә. Бунуннан анылмыш олалым, аники ер үзүндә даалмайалым дейни».

⁵Сааби инди ашаа, аники гөрсүн инсаннарын йаптыгы касабайы хем кулейи. ⁶Да деди Аллах: «Оннар хепси бир халк, тек бир дилдә лафедерләр да тә не йапмаа гиришмишләр. Неетлеринә бишей койарсалар, истедиини мутлак йапажәклар! ⁷Хайди инелим ашаа да карыштыралым диллерини, аники аннамасыннар бири-бирини!» ⁸Бөлежә Сааби даатты оннары бүтүн ер үзүндә. Бу үзерә оннар битирәмедиләр йапмаа касабайы. ⁹Тә нечин касабайа верилди ад Вавилон («*карышмалык*») – Сааби, дүннедеки хепси инсаннарын дилини карыштырып, даатты оннары бүтүн ер үзүндә.

Шемин евлат бойлары

¹⁰Тә Шемин евлат бойлары ичин аннатма.

Потоптан ики йыл гечтийнән, ачан Шем үз йашындайды, онун дууду оолу Арпахшад. ¹¹Арпахшадын дуумасындан сора Шем йашады таа бешүз йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары.

¹²Ачан Арпахшад отуз беш йашындайды, онун дууду оолу Шелах. ¹³Шелахын дуумасындан сора Арпахшад

* 11:4 *Кулә* – бургас, рус. «башня».

йашады таа дөртүз үч йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары.

¹⁴ Ачан Шелах отуз йашындайды, онун дууду оолу Евер. ¹⁵ Еверин дуумасындан сора Шелах йашады таа дөртүз үч йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары.

¹⁶ Ачан Евер отуз дөрт йашындайды, онун дууду оолу Пелег. ¹⁷ Пелегин дуумасындан сора Евер йашады таа дөртүз отуз йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары.

¹⁸ Ачан Пелег отуз йашындайды, онун дууду оолу Реу. ¹⁹ Реунун дуумасындан сора Пелег йашады таа икиүз докуз йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары.

²⁰ Ачан Реу отуз ики йашындайды, онун дууду оолу Серуг. ²¹ Серугун дуумасындан сора Реу йашады таа икиүз еди йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары.

²² Ачан Серуг отуз йашындайды, онун дууду оолу Нахор. ²³ Нахорун дуумасындан сора Серуг йашады таа икиүз йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары.

²⁴ Ачан Нахор ирми докуз йашындайды, онун дууду оолу Терах. ²⁵ Терахын дуумасындан сора Нахор йашады таа үз ондокуз йыл; онун олду таа ооллары хем кызлары.

²⁶ Ачан Терах етмиш йашындайды, онун дууду ооллары Аврам, Нахор хем Аран.

Терахын ооллары

²⁷ Тә Терахын евлат бойлары ичин аннатма. Терахын дууду ооллары Аврам, Нахор хем Аран. Аранын варды оолу Лот. ²⁸ Кендиси Аран са, таа бобасы Терах саайкан, гечинди дуудуу тарафта халдейлерин Ур касабасында. ²⁹ Аврам хем Нахор евлендиләр: Аврамын карысы олду Сара, Нахорун карысы да – Аранын кызы Милка. (Аранын варды таа бир кызы – Иска.) ³⁰ Сара дуудурамарды, онун ушаа йокту.

³¹ Терах, алып йанына оолуну Аврамы, унукасыны Лоту (Аранын оолуну) хем Сара гелинини (Аврамын

карысыны), чыкты халдейлерин Ур касабасындан да доорудду Ханаан топраана. Етишмейип Ханаана, оннар ерлештиләр Харан касабасына. ³²Терах икиүз беш йыл йашадыктан сора Харанда гечинди.

Аллахын Аврама чаарышы

12 ¹Сааби деди Аврама: «Брак ана тарафыны, сенселени, боба евини да гит о топраа, ангысыны сана гөстережәм. ²Бән сендән йапажам бир бүүк халк, иссөлезлейежәм сени хем сайгылы йапажам сенин адыны: сән олажан иилик чөшмеси!

³Сени иссөзлейени Бән иссөзлейежәм!

Сени бетвалайаны бетвалайажам!

Топраан хепси сойларына иилик олажэк сендән!»

⁴Аврам чыкты йола, насыл она Сааби буйурду; Лот гитти Аврамнан барабар. Ачан Аврам айырылды Харандан, о етмиш беш йашындайды. ⁵О алды йанына карысыны Сарайы, кардашынын оолуну Лоту, бүтүн казанды варлыгыны хем Харанда едендии изметчилерини да оннарлан билә гитти Ханаана. Етиштийнән Ханаан топраана, ⁶оннар йаклаштылар Шехем ериндә Море денилән фидана. О вакыт бу топракта йашарды ханаанейләр, ⁷ама Сааби, гөрүнүп Аврама, деди: «Бән вережәм бу топраа сенин евлат бойларына!» Да Аврам она гөрүнән Саабийә йапты орада бир курбан ери. ⁸Сора о гитти Бет-Елин гүндуусундакы байырлара да курду орада чадырыны — Бет-Ел каларды гүнбатысында, Гай касабасы да гүндуусунда. Аврам орада Саабинин адыны чаарды. ⁹Сора Аврам дургуна-дургуна гитти үүлен тарафына Негевә доору.

Аврам Египеттә

¹⁰Бу топракта башлады бүүк аачлык, о бетерә Аврама гелди сыра гитмәә Египетә. ¹¹Йаклашарак Египетә,

о деди карысына Сарайа: «Бән билерим, ани сән гөзәл карыйсын. ¹² Египетлиләр, гөрүп сени, аннайаҗэklar, ани сән беним карымсын, да сени саа бракаҗэklar, ама бени өлдүреҗэklar! ¹³ Десәнә оннара, ани сән беним кызкардашымсын, да хепси олаҗэк исләә — сенин хатырын ичин беним җаныма докунмазлар!»

¹⁴ Ачан Аврам гелди Египетә, египетлиләр гөрдүләр, ани онун карысы Сара пек гөзәл. ¹⁵ Фараонун адамнары, гөрүп Сарайы, гириштиләр мететмәә онун гөзеллиини фараона, да Сарайы алдылар фараонун евинә. ¹⁶ Саранын хатыры ичин Аврамын ишлери гидәрди исләә: о еденди койун, сыыр, еркек хем диши ешек, чырак адам хем чырак кары, девә.

¹⁷ Ама Аврамын карысы Саранын бетеринә Сааби фараонун хем онун евҗиманнарынын башына бүүк белалар йоллады. ¹⁸ Фараон, чаарып Аврамы, деди она: «Не йаптын сән? Нечин сакладың, ани о сенин карын? ¹⁹ Нечин дедин, ани о сенин кызкардашын? Бән бу үзәрә алдым ону кенди евимә, аники олсун беним карым! Ал карыны да гит!» ²⁰ Фараон адамнарына буйур етти, куусуннар мемлекеттән Аврамы карысыннан хем бүтүн варлыныннан бирердә.

Аврам хем Лот айырылэрлар

13 ¹ Аврам карысыннан хем бүтүн варлыныннан, чыкып Египеттән, гитти Негев топраана; онуннан барабар гитти Лот та. ² Аврам шинди пек зенгинди — онун варды чок малы, гүмүшү хем алтыны. ³ Негевдән о, дургуна-дургуна, Бет-Елә дөндү — Бет-Ел хем Гай арасында о ерә, нередә таа илери чадырыны курдуйду ⁴ хем йаптыйды курбан ери да Саабинин адыны чаардыйды.

⁵ Аврамнан барабар гидән Лотун да варды кенди койун-кечиси, сыырлары хем чадырлары. ⁶ Икисинә

артык топрак етмәзди, чўнкү оннарын окадар чок маллары варды, ани йаннашык йашайамардылар. ⁷ Аврамын чобаннары хем Лотун чобаннары арасында башлады кавга (о вакыт бу топракта йашардылар таа ханаанейләр хем перизейләр дә). ⁸ Озаман Аврам деди Лота: «Ко олмасын кавга арамызда хем чобаннарымызын арасында, чўнкү биз сенселәйиз! ⁹ Бүтүн топраклар сенин өнүндә – айырылалым. Сән сол тарафа гидәрсән, бән сааиа гидежәм. Сән сааиа гидәрсән, бән сола гидежәм». ¹⁰ Калдырып башыны, Лот гөрдү, ани бүтүн Иордан дересинин бойундакы чайыры – чак Цоара кадар – Саабинин башчасы гиби, Египет топраа гиби. Херердә бол су варды. Бурасы бөләйди озаман, ачан Сааби таа йок етмедийди Содом хем Гомора касабаларыны. ¹¹ Лот айырды Иордан Чайырыны да гүндуусуна доору гитти. Бутакым оннар бири-бириндән айырылдылар. ¹² Аврам ерлешти Ханаан топраанда, Лот са – Чайырдакы касабаларына йакын, куруп чадырыны Содомун йанында. ¹³ Содомун халкы пек көтүйдү, Саабийә каршы чок гүнах йапарды.

Аврам ерлешер Мамре даайы йанында

¹⁴ Ачан Аврам хем Лот айырылдылар, Сааби деди Аврама: «Калдыр башыны! Бак бурадан дөрт тарафа: пойраза хем үүленә, гүндуусуна хем гүнбатысына. ¹⁵ Гөрдүүн бүтүн топраклары Бән хептенә вережәм сана хем сенин евлат бойларына. ¹⁶ Сойуну топрак тозу гиби чок йапажам: еер биркимсей топрак тозуну сайабиләрсә, сенин сойуну да сайабилежек. ¹⁷ Калк та бу топраа бойдан-бойа гез, чўнкү Бән сана ону верерим». ¹⁸ Аврам топлады чадырыны да Хеврондакы Мамре даайы йанында ерлешти. Орада о йапты Саабийә бир курбан ери.

Аврам куртарэр Лоту

14¹⁻² О вакыт башлады женк. Дөрт падишах – Шинар падишахы Амрафел, Еласар падишахы Ариох, Елам падишахы Кедорлаомер хем Гойим падишахы Тидал – чекеттирдиләр женк башка беш падишаха каршы – Содом падишахы Берайа, Гомора падишахы Биршайа, Адма падишахы Шинава, Цевойим падишахы Шемерә хем Бела (йа да Цоар) падишахына каршы.³ О беш падишах топлადыйды аскерлерини Сидим алчаклыында – шинди Öлү дениз.⁴ Бу падишахлар оники йыл булундулар Кедорлаомерин куведи алтында, онүчүнжү йылда калкынты йаптылар,⁵ ондөрдүнжү йылда да гелди Кедорлаомер хем ондан йана падишахлар. Оннар Аштерот-Карнайимдә телеф етилләр рефа халкыны, Хамда зузейлери, Шаве-Кирйатайимдә емейлери⁶ хем дә хорейлери чол кенарындакы Сеир байырларында, Ел-Паранын йанында.⁷ Орадан оннар, геери дөнүп Ен-Мишпата (шиндики Кадеш), Хацецон-Тамарда йашайан аморейлери дааттылар хем амалекейлерин бүтүн топракларыны йакып-йыктылар.⁸ Содом падишахы, Гомора падишахы, Адма падишахы, Цевойим падишахы хем Бела (шиндики Цоар) падишахы чыктылар каршы оннара Сидим чайырында дүүшмәә.⁹ Бутакым Елам падишахы Кедорлаомер, Гойим падишахы Тидал, Шинар падишахы Амрафел хем Еласар падишахы Ариох – дөрт падишах женк едәрдиләр беш падишахлан.

¹⁰ Сидим алчаклыында варды катраннан долу чок чукур. Содом хем Гомора падишахлары качаркан, аскерлерин чойу бу чукурлара дүштү. Саа каланнар да байырлара качты.¹¹ Устүн чыканнар, алып Содомун хем Гоморанын бүтүн малыны хем ийежеени, гиттиләр.¹² Алдылар йанына Лоту да, Аврамын кардашынын оолуну, хем алдылар онун малыны. Чүнкү о да Содомда йашарды.

¹³ Куртуланнарын бириси, гелип, аннатты дурумуну чыфты Аврама, ангысы йашарды аморей Мамренин даа-йында (Мамренин варды кардашлары Ешкол хем Анер; оннарын варды Аврамнан аннашмалары бири-бириня йардым етмаа).

¹⁴ Ишидип, ани кардашынын оолу есирликтя, Аврам топлады кенди адамнарыны — үчүз онсекиз чырак, ангылары дуумуш хем бүүмүш онун евиндя, да такышты о падишахларын ардына. ¹⁵ Дан касабасынын йанында, гежа, о сарды душманнарыны, даатты оннары хем коолады таа Дамаскын пойразындакы Ховайа кадар. ¹⁶ О геери алды бүтүн малы, кардашынын оолуну хем онун малыны, карылары хем дя башка есирлери.

Мелхиседек иисөзлеер Аврамы

¹⁷ Ачан Аврам енседи Кедорлаомери хем ондан йана падишахлары, Содом падишахы чыкты Шаве алчаклыына (шинди Падишах алчаклыы) Аврамы каршыламаа дейни.

¹⁸ Салим падишахы Мелхиседек, Ен Ысөсек Аллахын изметчиси, чыкарды Аврама екмеклян шарап ¹⁹ да иисөз-леди бөля лафларлан: «Ко иисөзлесин Аврамы Ен Ысөсек Аллах, ани йаратты гөкү хем ери! ²⁰ Ко метинненсин Ен Ысөсек Аллах, ангысы верди сенин душманнарыны сенин елиня!» Аврам верди Мелхиседекя бүтүн варлыындан онунжу пайыны.

²¹ Содомун падишахы деди Аврама: «Адамнарымы бана вер, маллар сана калсын». ²² Аврам жувап етти: «Ен Ысөсек Аллахын, гөкү хем ери йарадан Саабинин онундя емин едерим, ²³ ани сенин малындан бишей алмай-жам — не бир иплик, не бир чарык тасмасы. Демейясин сора: „Бян Аврамы зенгин йаптым“. ²⁴ Бана бишей диил лаязым, адамнарымын идиклериндан кааря. Хем ко бениннан гиденнар — Анер, Ешкол хем Мамре — алсыннар не дүшер пайларына».

Аллахын Аврамнан аннашмасы

15 ¹Бундан сора бираздана бир гөрүнтүдә Сааби деди Аврама: «Коркма, Аврам. Сенин коруйужун Бәним. Өдүлүн пек бүүк олажэк». ²Аврам деди: «Саабим беним, Аллахым! Не верәбилирсин Сән бана, ачан беним йок ушаам? Евим калажэк Мешекин оолуна Дамасклы Елиезерә. ³Бана ушак вермедин ичин, евимдеки бир чырак кабледежек бүтүн беним варлымы!» ⁴Озаман Сааби она бөлә деди: «Йок, сенин варлыыны о чырак каблетме-йежек – сенин кенди евладың кабледежек!» ⁵Сааби чыкарды Аврамы дышары да деди: «Гөкә бак, йылдызлары сайабилирсин ми? Бөлә олажэк сенин сойун да!» ⁶Аврам Саабийи инанды, бунун ичин Сааби ону сайды доору.

⁷Сааби деди Аврама: «Бән Аллахым, Бән сени бура-йы гетирдим халдейлерин Ур касабасындан, бу топраа чорбажылык едәсин дейни». ⁸«Сааби Аллахым! – деди Аврам. – Насыл бән билейим, ани бу топраан чорбажысы олажам?» ⁹Сааби деди она: «Гетир бана бир дүвә, бир кечи, бир дә коч – хепси үчәр йашында олсун. Бир дә гугуш хем бир гүвержин йаврусу гетир». ¹⁰Аврам хепсини гетирди, хайваннары ортадан кесип, парчалары бири-биринә каршы дизди. Саде кушлары кесмеди. ¹¹Кесилмиш хайваннарын үстүнә кондулар йыргыжы кушлар, ама Аврам кууду оннары. ¹²Гүн каушарды. Аврам дерин бир уйкуйа далды, ону сарды бир титси койу каранлык. ¹³Сааби Аврама бөлә деди: «Биләсин, ани сенин сойун дөртүз йыл йабанжы бир мемлекеттә йашайажэк зорбалыкта чыраклар гиби. ¹⁴Ама сенин сойуна зорбалык йапан халкы Бән жезалайажам, ондан сора сенин сойун орадан чыкажэк бүүк варлыклан. ¹⁵Сән дә, узун өмүр йашайып, гөмүлежән, селеметлән делелеринин йанына гидежән. ¹⁶Сойунун дөрдүнжү евлат бойу дөнежек бурайы, чүнкү аморейлерин гүнах өлчүсү таа долмады».

¹⁷ Гүн кауштуктан сора каранлык чөктү. Озаман гөрүндү бир түтүннү фырын хем йалынны атеш да гечти кесилмиш хайван парчалары арасындан. ¹⁸ О гүнү Сааби йапты Аврамнан бир аннашма: «Бән верерим сенин сойуна бу топраа, Египет дересиндән бүүк Фырат дересинә кадар, — ¹⁹ кенейлерин, кенизейлерин, кадмонейлерин, ²⁰ хетейлерин, перизейлерин, рефалыларын, ²¹ аморейлерин, ханаанейлерин, гиргашейлерин хем евусейлерин бүтүн топрааны».

Хагар хем Измайыл

16 ¹ Аврамын карысынын Саранын ушаа олмарды. Онун варды Египеттән бир изметчийкасы, ады Хагар. ² Сара деди Аврама: «Сааби вермеер бана ушак, йатсана беним изметчийкамнан — бежим, баари о бана дуудуражэк бир ушак». Аврам сеследи Сарайы. ³ О верди египетли изметчийкасыны Хагары кожасына кары олсун. О вакыт гечтиди артык он йыл, насыл Аврам ерлештиди Ханаан топраанда. ⁴ Аврам йатты Хагарлан, Хагар гебә калды. Аннайып, ани гебә калды, о башлады үүсектән бакмаа чорбажыйкасына. ⁵ «Бу ашааланмак беним башыма сенин бетеринә гелди, — деди Авраама Сара. — Бән вердим изметчийкамы сенин кужаана. О са, аннайып, ани гебә калды, башлады йукардан бакмаа бана. Ко Сааби гөстерсин, ангымыз таа доору, сән ми оса бән ми». — ⁶ «Сенин изметчийкан сенин елиндә, — жувап етти Аврам. — Йап она не истәрсән». Да Сара башлады өлә азарламаа Хагары, ани Хагар качты ондан.

⁷ Чолда*, Шур йолунда бир чөшмә йанында, булду ону Саабинин англии ⁸ да сорду: «Саранын изметчийкасы Хагар, нередән хем нерейи гидерсин?» — «Бән Сара

* ^{16:7} Чол, чоллук — топраклар, нередә су кытлыгы бетеринә инсан йашамармыш, ама вармыш насыл гүтсүн хайваннары.

чорбажыйкамдан качэрым», – деди Хагар. ⁹Саабинин ангили деди: «Дөн геери чорбажыйкана да ашаа кал. ¹⁰Бән сенин евлат бойларыны окадар зееделейежәм, ани сайысы билинмейежек». ¹¹«Сән гебәйсин, – деди Саабинин ангили. – Бир оолун олажэк, адыны койасын Измайыл («Аллах ишидер»), чүнкү Сааби ишитти сенин зетлерин ичин. ¹²Оолун йабан ешәә гиби бир адам олажэк, о херкезинә, херкези дә она каршы гидежек. О йашайажэк кардашларыннан душманныкта*».

¹³Онуннан лафедән Саабийә Хагар койду ад Ел-Рои («Сән бени гөрән Аллахсын»), чүнкү о дедийди: «Хализдән ми бән гөрдүм Ону, Ким бени гөрер?» ¹⁴Онуштан пынарын ады калды Беер-Лахай-Рои («Бени гөрән дири Аллахын пынары»). О булунэр Кадеш хем Беренд арасында.

¹⁵Хагар дуудурду Аврама бир чожек. Аврам койду чожуун адыны Измайыл. ¹⁶Бу иш олду, ачан Аврам сексән алты йашындайды.

Кесиклик айозлу аннашма нышаныдыр

17 ¹Ачан Аврам доксан докуз йашындайды, Сааби, гөрүнүп она, деди: «Бән Бүүк Куветли Аллахым. Öрү Беним йолумдан хем курсузу ол. ²Бән йапажам сениннән аннашма хем сайысыз зееделейежәм сенин евлатларыны». ³Аврам дүштү үзүкойну. Аллах она деди: ⁴«Бән йапажам сениннән аннашма. Сән олажан чок халкын дедеси. ⁵Сенин адын артык олмайажэк Аврам, ама Авраам («чокларын дедеси»), нечинки Бән йапажам сени чок халкын дедеси. ⁶Сенин евлат бойларыны чок сайылы йапажам: сендән чекилежек халклар хем чыкажэк падишахлар! ⁷Беним аннашмам сениннән хем сенин евлатларыннан олажэк

* ^{16:12}Башка түрлү вар насыл чевирилсин: «О йашайажэк кардашларыннан айыры».

дивеч*, бойдан-бойа: Бән олажам сенин Аллахын хем сенин евлат бойларынын Аллахы. ⁸ Бән вережәм сана хем сенин евлат бойларына бу топраа, ангысында сән шинди йашээрсын нижә йабанжы, – бүтүн Ханаан топрааны Бән вережәм сенин евлат бойларына дивеч куллансыннар хем олажам оннарын Аллахы.

⁹ Аллах деди Авраама: «Хем сән, хем сенин евлатлары, бойдан-бойа, бозмайын Бенимнән аннашмайы. ¹⁰ Сениннән хем сенин сойуннан Беним аннашмам бөләдир: араныздан хербир адам ко кесикли олсун**». Бу аннашмайы тутун. ¹¹ Су барсаанызын ужуну кесин. Бу олажэк арамыздакы аннашманын нышаны. ¹² Хербир дуумуш чожаа секизинжи гүнү ләазым йапылсын кесиклик – ко бөлә олсун бойдан-бойа. Хем евиниздә дууан чожук, хем сойунуздан олмайан, ама бир йабанжыдан сатын алынмыш, – ¹³ о да, бу да ко мутлак кесикли олсун. Бутакым Бенимнән аннашма сизин тениниздә дивеч бир нышан олажэк. ¹⁴ Кесикли олмайан са – су барсаанын ужу кесилмемиш адам – кенди халкынын арасындан йок едилежек, чүнкү Бенимнән аннашмайы бозмуш сайылажэк».

¹⁵ Аллах таа деди Авраама: «Бундан беери сенин карынын ады олмайжэк Сара, ама Сарра. ¹⁶ Бән иссөзлейежәм Саррайы, да о дуудуражэк сана бир оол. Бән иссөзлейежәм Саррайы – ондан чекилежек миллетләр хем халк падишахлары». ¹⁷ Авраам дүштү үзүкойну, ама аклынжа, гүлүп, дүшүндү: «Үз йашында бир адамын оолу ажаба олабилир ми? Доксан йашындакы Сарра ажаба дуудурабилир ми?» ¹⁸ Да о деди Аллаха: «Кешки Измайылы Сән иссөзлесәйдин!» ¹⁹ Аллах деди: «Йок, сенин карын Сарра сана бир оол дуудуражэк, сән онун

* 17:7 *Дивеч* – рус. «вечный».

** 17:10 *Кесикли* – рус. «обрезан». Бак Сөзлүктә.

адыны койажан Исаак («гүлмәк»). Оуннан хем онун евлат бойларыннан бән аннашма йапажам — дивеч аннашма. ²⁰ Измайыл ичин сенин йалварманы ишиттим: Бән иссөзлейжәм ону, аники онун сойу зееделенсин, баашлайажам она сайысыз чок евлат. О олажжэк оники бейин дедеси: Бән ондан йапажам бир бүүк миллет. ²¹ Ама аннашмайы Бән йапажам Исааклан, ангысыны Сарра дуудуражжэк сана бир йылдан сора, хеп бу вакыт».

²² Битирип Авраамнан лафетмесини, Аллах айырылды ондан. ²³ Кәр о гүнү Авраам кесиклик йаптыртты евиндеки хепси адамнара — хем кенди оолуна Измайыла, хем евиндә дууан адамнара, хем парайлан сатын алынан чыраклара. О йапты өлә, насыл Аллах она буйурдуйду. ²⁴ Ачан Авраама кесиклик йапылды, о доксан докуз йашындайды, ²⁵ оолу Измайыл онүч йашындайды. ²⁶ Хеп о гүнү кесиклик йапылды хем Авраама, хем онун оолуна Измайыла, ²⁷ хем дә Авраамын евиндеки хепси адамнара — евиндә дууаннара хем йабанжылардан сатын алынаннара.

Авраам хем үч йолжү

18 ¹ Үүлен сыжаанда, ачан Авраам отурадды Мамре даайында чадырын өнүндә, она гөрүндү Сааби. ²⁻³ Калдырып башыны, Авраам гөрдү, ани онун өнүндә дурэр үч йолжү. Гөрүп оннары, о качарак чыкты оннара каршы, диз чөктү да, иилдип башыны ерә кадар, деди: «Чорбажым, еер хошлуклан бакарсан бана, гечмә чыраанын йанындан. ⁴ Гетирдежжәм бираз су, аякларынызы йыкайасыныз. Шу аажын алтында динненин, ⁵ бән дә гетирейим сизә бир парча екмек, үреклеринизи кувелендирин — раз чыраанызын йанындан гечерсиниз. Сора генә йолунуза гидәрсиниз». — «Исләә, — жувап еттиләр оннар, — сөледин гиби олсун».

⁶ Авраам осаат гирди чадыра да деди Саррайа: «Чабужак ал үч өлчү пак уну, йуур хамуру да пишир екмек».

⁷Сора о качарак гитти сыыр сүрүсүнә, сечти бир тавлу бызаайы да верди ону чыраана, буйуруп, осаат пиширсин ону. ⁸Сора Авраам кендиси мусаафирлеринин өнүнә койду каймак, сүт хем бызаа йаанысы. Оннар ийәркән, Авраам дурарды йаннарында аажын алтында.

⁹«Карын Сарра нередә?» – сордулар оннар Авраама. О деди: «Бурада чадырда». ¹⁰«Илерийә бу вакытта бән генә гележәм сана, – деди мусаафирлерин бириси, – озаман Сарра карынын олажэк бир оолу».

Сарра, дуруп о адамын ардында чадыр гиришиндә, сесләрди. ¹¹Авраамнан Сарра артык герәә гиби ихтәрдылар, Саррада дургундуйду о ишләр, не ани адетчә оләр карыларда. ¹²Аклынжа гүлүп, о дүшүндү: «Бу йашта олабилир ми бөлә севинч? Кожам да ихтәр...»

¹³Ама Сааби деди Авраама: «Нечин Сарра гүлдү, дейип: „Ихтәр йашта ушаам мы олсун?“ ¹⁴Сааби ичин вар мы оламаз иш? Бән дөнежәм сана илерийә бу вакытта, да Сарранын олажэк оолу». ¹⁵«Гүлмедим», – коркудан йалан сөледди Сарра. «Йок, – деди она Сааби, – сән гүлдүн».

Авраам йалварэр Содом ичин

¹⁶Мусаафирләр калктылар да йолландылар Содом ка-сабасына доору. Аврам гитти гечирмәә оннары. ¹⁷Сааби деди: «Бән сакларым мы неетлерими Авраамдан? ¹⁸Хакына, Авраамдан чекилежек бүүк хем каави бир халк, ангысындан ер үзүндеки бүтүн халклара иилик олажэк. ¹⁹Авраамы сечтим онун ичин, аники о кенди оолларына хем евлат бойларына буйурсун корумаа Саабинин йолуну хем йашамаа доору. Озаман Сааби таманнайажэк хепсини, не ададыйды Авраама». ²⁰Сааби деди: «Содомун хем Гоморанын феналыкларындан инсаннар чывдырэр, оннарын гүнахлары пек аар. ²¹Инип, бакажам, хепси ми окадар көтү, нижә Бана аалашэрлар. Беким, диил хепси өлә көтү».

²² Йолжулар, айырылып орадан, гиттиләр Содома доору, ама Авраам калды Саабинин өнүндә. ²³ Йаклашып Она, Авраам сорду: «Йарамаз инсаннарлан билә Сән доорулары да мы йок едежән?» ²⁴ Еер бу касабда булунарса елли доору киши – касабайы хакына йок едежән ми? Ажаба, о елли кишинин хатыры ичин касабайы афетмейежән ми? ²⁵ Йок насыл олсун! Йапамазсын Сән буну! Доору инсаннары йарамазларлан билә йок едәмәзсин! Йок насыл бу олсун! Бүтүн дүннә Судйасы бөлә доорусузлук йапмаз». ²⁶ «Еер Содомда елли доору адам буларсам, оннарын хатырына бүтүн касабайы баашлайажам», – жувап етти Сааби.

²⁷ Озаман Аврам илерлетти лафыны: «Бән Сенин өнүндә тозум хем күлүм, ама кыйышажам сорайым Чорбажыма: ²⁸ еер елли кишийә беш киши етмәзсә, о етишмейән беш киши ичин бүтүн касабайы мы йок едежән?» Сааби деди: «Йок, еер касабда буларсам кырк беш доору киши, йок етмейежәм ону».

²⁹ Аврам генә илерлетти лафыны: «Йа касабда булунарса саде кырк доору киши?» Сааби деди: «Кырк киши дә оларса, буну йапмам».

³⁰ Авраам деди: «Чорбажым, үфкеләнмә, ама орада саде отуз доору киши варса?» Сааби жувап етти: «Баашлайажам касабайы, еер буларсам онда отуз доору киши».

³¹ Авраам деди: «Кыйышажам сорайым Чорбажыма: еер орада ирми киши булунарса?» Сааби деди: «Ирми кишинин хатыры ичин касабайы йок етмейежәм».

³² Авраам деди: «Үфкеләнмә, Чорбажым, таа бир керә соражам: еер он киши булунарса?» Сааби жувап етти: «Он кишинин хатыры ичин касабайы йок етмейежәм».

³³ Буну дейип, Сааби гитти, Аврам да дөндү евинә.

Лот хем ики ангил

19 ¹⁻² О ики ангил авшамнен гелдиләр Содома. Лот отурарды касаба порталарынын йанында. Гөрүп йолжулары, о калкты да чыкты оннара каршы, диз чөктү да, иилдип башыны ерә кадар, деди: «Буйурун беним евимә, бән сизин чыраанызым. Айакларынызы йыкайын, калын бендә гежелемәә, йаарын сабаален йолунузу илерледәрсиниз». — «Йок, — дедиләр, — гежелейежес дышарда мейданда». ³ Ама Лот өлә йалварды, ани оннар кайыл олдулар да Лотлан барабар гирдиләр онун евинә. О конаклады оннары, йапты оннара имәә, пиширди чөрөк, да оннар идиләр. ⁴ Оннар таа йатмадаан уйумаа, Содомун хербир маалесиндән адамнар — генчләр хем ихтәрлар — сардылар Лотун евини ⁵ да баардылар она: «Нередә о адамнар, ани гелдиләр сендә гежелемәә? Чыкар оннары бурайы, йаталым оннарлан!» ⁶ Лот чыкты дышары да, капайып ардына капуйу, ⁷ деди: «Кардашлар, йапмайын бу мындар иши!» ⁸ Беним вар ики кызым, оннар таа адамнан йатмадылар. Гетирейим сизә оннары, йапын не истәрсениз, ама беним конакларыма докунмайын!» ⁹ Ама оннар дедиләр: «Йок ол өнүмүздән! Сән йабанжыйсын, ерлештин биздә да шинди бизә суд му кесерсин? Биз сана шинди таа бетер йапарыз!» Оннар, абанып Лота, неетлендиләр кырмаа капуйу, ¹⁰ ама ангилләр, узадып еллерини, чектиләр Лоту ев ичинә да килитледиләр капуйу. ¹¹ Капу өнүндеки адамнары, бүйүйнү-күчүйнү, ангилләр көр еттиләр — бу бетерә оннар буламардылар евин капусуну. ¹² Ангилләр дедиләр Лота: «Сенин бурада башка кимин вар? Гүвеени, оолларыны, кызларыны, касабада башка сенселән варса — хепсини чыкар бурадан, ¹³ чүнкү биз йок едежес бу касабайы! Онун халкынын гүнахлары ичин ааламак етишти Саабийә, онуштан Сааби йоллады бизи йок еделим ону!» ¹⁴ Лот,

чыкып дышары, деди кызларынын йавклуларына: «Тез гидин бу касабдан! Сааби ону шинди йок едежек!» Ама оннар сандылар, ани Лот шака йапэр.

¹⁵Артык айдыннарды. Ангиллэр башладылар алат-латтырмаа Лоту: «Карыны хем икисини дә кызларыны ал да тез узаклаш бурадан! Зерә йок оларсын бу гүнахкер касабайлан барабар!» ¹⁶Ама Лот хеп ойаланарды. Озаман ангиллэр, тутуп Лоту, онун карысыны хем ики кызыны еллериндән, чыкардылар оннары касабдан дышары, нечинки Сааби аждыды Лоту. ¹⁷Ачан оннары чыкардылар касабдан, ангил деди Лота: «Куртар жаныны! Геери бакма! Хем Иордан дересинин бойундакы чайырда ойаланма – кач байырлара, өлмейәсин дейни!» ¹⁸«Йок, Чорбажым, – жувап етти Лот. – ¹⁹Сән бана, чыраана, окадар хайыр йаптын! Бүүк иилик йаптын бана – жанымы куртардын! Ама байырлара кадар качмаа етиштирәм – бела етишир бени, да бән өлүрүм. ²⁰Тә, шурада йакын бир касаба вар. Изин вер, качып орайы, жанымы куртарайым. Хем дә о күчүжүк бир касаба». ²¹«Исләә, – деди ангил, – бән йапажам буну сенин хатырына: йок етмейежәм о касабайы. ²²Ама тез кач орайы, чүнкү сән орайы етишмедәән, бән бишей йапамам». Бу үзерә о касабайа верилмиш ад Цоар («күчүжүк».) ²³Ачан Лот гелди Цоара, гүнеш артык калктыйды.

Содомун хем Гоморанын йок едилмеси

²⁴Озаман Сааби Содомун хем Гоморанын үстүнә гөктән йаадырды атешли күкүрт. ²⁵Бутакым О йок етти бу касабалары, бүтүн Иордан Чайырыны хем оннарда йашайан хепсини инсаннары, хем хербир иши, ани бүүйәрдә топракта. ²⁶Лотун карысы са, дөнүп, бакты геери, да олду бир туз дирәә.

²⁷Авраам сабаален еркен гелди о ерә, нередә илерси гүн дурарды Саабинин өнүндә, ²⁸бакты Содом хем

Гомора тарафына да гөрдү, ани бүтүн Чайыр тütärди, насыл чөлмекчи фырыны.

²⁹ Ачан Аллах йок едәрди Чайырдакы касабалары, нередä йашарды Лот, О аклысына гетирди Авраамы хем коруду Лоту беладан.

Лот хем онун кызлары

³⁰ Цоардан Лот ики кызыннан гитти байырлара: о коркарды калмаа Цоарда. Оннар ерлештиләр бир пешчерада. ³¹ Онун бүүк кызы деди күчүүнә: «Бобамыз ихтәрлээр. Бу тарафларда йок башка адам, ангысы вар насыл евленсин бизä, нижä дүшер адетä гөрä. ³² Сарфош еделим бобамызы шараплан да йаталым онуннан, сойумузу илерлетмää дейни». ³³ О авшам оннар сарфош етилләр бобаларыны шараплан. Бүүк кыз, гидип, йатты онуннан, Лот са хич аннамады, не олду — насыл кызы йатты онуннан, насыл гитти. ³⁴ Ертеси гүнү бүүк кыз деди кызкардашына: «Дүн гежä бән йаттым бобамнан. Бу гежä генä сарфош еделим ону шараплан, сән дä йат онуннан, сойумузу илерлетмää дейни». ³⁵ Авшамнен оннар генä сарфош етилләр бобаларыны шараплан, да күчүк кыз йатты бобасыннан, Лот са хич аннамады, не олду — насыл кызы йатты онуннан, насыл гитти. ³⁶ Бөлежä Лотун ики кызы да гебä калдылар кенди бобасындан. ³⁷ Бүүк кыз дуудурду бир оол, адыны койду Моав («бобадан»). О — бүүнкү моавлыларын дедеси. ³⁸ Күчүк кыз да дуудурду бир оол, адыны койду Бен-Амми («сенселемин оолу»). О — бүүнкү амонитлерин дедесидир.

Авраам хем Авимелех

20 ¹ Авраам, гидип бу ерлердән үйлен тарафында Негев топраана, ерлешти Кадеш хем Шур арасында, сора да бир вакыт калды Герар касабасында. ² О дейәрди, ани Сарра онун кызкардашыймыш, онуштан Герарын

падишахы Авимелех йоллады, гетирсиннәр Саррайы, да алды ону кендисинә. ³Ама гежә дүшүндә она гелди Аллах да деди: «Бу карыйы алдыын ичин сән өлежән, чүнкү о евли». ⁴Авимелех таа докунмамышты Саррайа. О деди: «Чорбажым! Ажаба кабаатсыз бир халкы мы йок едежән? ⁵Бу адам кендиси деди, ани кары онун кызкардашыймыш! Кары да деди, ани Авраам онун кардашыймыш. Беним үзүм пак хем еллерим кабаатсыз!»

⁶«Өлә, – жувап етти она Аллах дүшүндә, – Бән билерим, ани сенин үзүн пак, бунун ичин дә бракмадым докунасын она – корудум, аники Бана каршы гүнах йапмайасын. ⁷Ама шинди карыйы кожасына геери вер, нечин дейни онун кожасы бир пророк. О два едежек сенин ичин, ани сән дири каласын. Ама биләсин: еер карыйы геери вермәзсән, хем сән, хем бүтүн сенин сойун өлежек!»

⁸Ертеси сабаа Авимелех топлады кенди адамнарны да аннатты оннара не олдууну. Адамнары бир бүүк корку алды. ⁹Авимелех чаартты Авраамы да деди она: «Сән не йапәрсын бизә?! Не көтүлүк йаптым бән сана, ани сән соктун бөлә бүүк гүнаха хем бени, хем бүтүн падишахлыымы? Бөлә йапылыр мы?» ¹⁰Сора Авимелех сорду: «Не фикирлән сән буну йаптын?»

¹¹Авраам деди: «Бән сандым, ани бу тарафларда Аллахтан коркан йок, онуштан карымын бетеринә вар насыл бени өлдүрсүннәр. ¹²Таа үстүнә, о хализдән беним кызкардашым – бизим бобамыз бир, аналарымыз башка. Бән она евлендим, ¹³да ачан Аллах чыкарды бени боба евимдән да йоллады гезейим ердән-ерә, бән дедим она: „Йап бана бир иилик: нерейи дә гитсәк, сөлә, ани бән сенин кардашын“».

¹⁴Авимелех баашлады Авраама койун, инек, изметчи хем изметчийка, хем дә геери верди она Саррайы. ¹⁵Сора деди: «Беним топраам сенин өнүндә: нерейи истәрсән орайы да ерлеш». ¹⁶Саррайа да деди: «Бән верерим сенин

кардашына бин гүмүш. Ко бу гөстөрсин йанындакы инсана сенин гүнахсызлыгыны, хепси билсин, ани сенин кабаатын йок».

¹⁷ Авраам дуа етти Аллага, да Аллах илачлады Авимелехи, онун карысыны хем изметчийкаларыны, да оннарын генә башлады олмаа ушаклары. ¹⁸ Озамана кадар са Авраамын карысынын Сарранын бетеринә Сааби йапмышты, ани Авимелехин евиндеки карылар дуудурамасыннар.

Исаакын дуумасы

21 ¹ Сааби, нижә ададыйды, унутмады Саррайы: О йапты, не сөледийди. ² Сарра гебә калды да вакыдында, нижә ададыйды Аллах, дуудурду ихтәр Авраама бир оол. ³ Авраам оолуна, ангысыны дуудурду она Сарра, койду ад Исаак. ⁴ Секизинжи гүнү, нижә сымарладыды Аллах, Авраам кесикледи оолуну Исаакы. ⁵ Ачан дууду Исаак, Авраам үз йашындайды.

⁶ Сарра деди: «Аллах гүлдүрдү бени. Херкез, ким ишидежек беним ичин, гүлежек бенимнән барабар». ⁷ Сора екледи: «Ким варды насыл десин Авраама, ани онун Саррасы ушак емзирежек? Ама тә бән Авраама ихтәрлыгында дуудурдум бир оол!»

Авраам кууэр евдән Хагары хем Измайлы

⁸ Ушак бүүдү. О гүнү, ачан Исаакы айырдылар мемедән, Авраам койду бир бүүк софра. ⁹ Гөрүп, насыл Авраамын Хагардан оолу ойнээр Исааклан*, ¹⁰ Сарра деди Авраама: «Кырлат бу изметчийкайы оолуннан барабар! Онун оолу беним Исаак оолумнан сенин варлыгына ортак олмасын!»

* 21:9 Башка түрлү вар насыл чевирилсин: «насыл Авраамын Хагардан оолу Исаакы гүлмәә аларды».

¹¹ Пек аар гелди Авраама ишитмää бölä лафлары оолу ичин, ¹² ама Аллах деди она: «Оолун ичин хем изметчий-кан ичин гүженmä. Йап ölä, нижä Сарра деер, чүнкү сенин сойун Исаактан илерлейежек. ¹³ Ама изметчий-канын оолундан да Бән йарадажам бир халк, чүнкү о да сенин евладың».

¹⁴ Ертеси сабаа Авраам верди Хагара екмек хем бир тулум су – койду оннары Хагарын омузуна – да буйурду гитсин ушаклан барабар. Хагар гитти да бир парча вакыт Беер-Шева чолунда гезинди. ¹⁵ Тулумдакы су битти. Кары бракты ушааны бир чалынын алтында, ¹⁶ кендиси дә, бир ок атымы* узаклашып, аники гөрмесин ушаанын öлүмүнү, отуруп, бангыр-бангыр аалады. ¹⁷ Ама Аллах ишитти аалайан ушаан сесини. Аллахын англии гөктән сесетти Хагара: «Не олду сана, Хагар? Кокрма! Аллах ишитти, насыл аалээр сенин ушаан орада, нередä бракылмыш. ¹⁸ Гит калдыр оолуну, тут онун елини! Бән йарадажам ондан бир бүүк халк». ¹⁹ Сора Аллах ачты Хагарын гөзлерини – Хагар гөрдү бир пынар. О гитти, долдурду тулумуну да верди ушаана ичсин.

²⁰ Озамандан беери Аллах айырылмарды чожуктан. О бүүдү, ерлешти чолда да олду окчу**. ²¹ О йашарды Паран чолунда. Анасы она бир кары Египет топраандан гетирди.

*Авраам йапэр Герарын падишахы
Авимелехлән аннашма*

²² О вакыт Авимелех хем онун аскер башы Пихол дедилär Авраама: «Йаптыын хербир иштä сана Аллах йардым едер. ²³ Онуштан емин ет Аллахын адыннан, ани бана, benim ушакларыма, benim евлат бойларыма

* 21:16 *Ок атымы* – рус. «расстояние выстрела из лука».

** 21:20 *Окчу* – рус. «лучник», «стрелок из лука».

феналык йапмайажан: насыл бән сана хайыр йаптым, сән дә хайыр йапажан бана хем о топраа, ани сени конуклады!» — ²⁴ «Емин едерим», — деди Авраам, ²⁵ ама аалашты, ани Авимелехин адамнары зорлан алмышлар онун пынарыны. ²⁶ «Бән билмеерим, ким буну йапты, — жувап етти Авимелех. — Сән бана бишей сөләмедин, сефтә ишидерим».

²⁷ Авраам баашлады Авимелехә койун-кечи хем сыыр да йапты онуннан бир аннашма. ²⁸ Авраам айырды сүрүсүндән еди кузу. ²⁹ Авимелех сорду Авраама: «Бу еди кузуйу нечин айырдын?» — ³⁰ «Каблет оннары бендән нижә бир нышан, ани бу пынары бән каздым», — деди Авраам. ³¹ Икиси дә орада емин етти ичин, о ерә деерләр Беер-Шева («емин пынары»). ³² Авимелех хем онун аскер башы Пихол Авраамнан аннашма йаптыктан сора дөндүләр Филистим топраана. ³³ Авраам Беер-Шевада дикти бир тамариск аажы да чаарды Саабинин, дивеч Аллахын адыны.* ³⁴ Сора Авраам узун вакыт йашады Филистим топраанда.

Авраам верер Исаакы Аллаха курбан

22 ¹ Бираздана Аллах койду неетинә денемәә Авраамы. «Авраам!» — сесетти она Аллах. «Бурадайым!» — деди Авраам. ² Аллах деди: «Ал сенин бирижик севгили оолуну Исаакы, да гит онуннан Морийа топраана. Орада бир байырда, ангысыны сана гөстережәм, йак ону курбан гиби».

³ Ертеси сабаа еркендән Авраам калтаклады ешеени, алды йанына ики чырааны хем оолуну Исаакы, кыйды курбан ичин одун да чыкты йола — о ерә, нерейи сөледи она Аллах. ⁴ Үчүнжү гүнү Авраам, калдырып башыны, узактан гөрдү о ери. ⁵ «Сиз бурада ешәән йанында калын, — деди о чыраакларына. — Биз дә чожуклан гидежез,

* 21:33 Евелки Ханаанда тамариск сайылармыш айозлу фидан.

Аллаха баш иилдип, дөнежез йаныныза». ⁶О алды курбан ичин одуннары да койду оннары Исаак оолунун сыртына. Кендиси алды атеши хем бычаа, да оннар икиси Исааклан барабар гиттиләр илери. ⁷Исаак деди Авраама: «Боба!» – «Не, оолум?» – жувап етти Авраам. Исаак деди: «Атешимиз хем одунумуз вар, е нередә курбаннык хайван?» ⁸ – «Оолум, – деди Авраам, – Аллах булажэк Кендисинә курбаннык хайван!» Да оннар икиси өрүдүләр илери.

⁹Етишип о ерә, нерейи сөледи она Аллах, Авраам йапты бир курбан ери да дизди онун үстүнә одуннары. Бундан сора баалады оолуну Исаакы, койду ону курбан еринә одуннар үстүнә. ¹⁰Сора, оолуну кесмәә дейни, узадып елини, алды бычаа.

¹¹Озаман гөклердән Саабинин англии сесетти она: «Авраам, Авраам!» – «Бән бурадайым!» – деди о. ¹²«Докунма ушаа! – деди ангил, – бишей йапма она! Шинди Бән аннадым, ани сән коркәрсин Аллахтан – жанын ажымады вермәә Бана бирижик оолуну!» ¹³Авраам, бакынып, гөрдү бир коч, ангысынын буйнузлары илишмишти чытраннаа. О гитти, алды кочу да оолунун еринә верди ону курбан. ¹⁴О ерә, нередә олду бу иш, Авраам верди ад Йахве-Ире («Сааби булажэк»). Бурдан чекилер сөз: «Саабинин байырында булунажек, не ләәзым».

¹⁵Сора Аллахын англии гөклердән генә деди Авраама: ¹⁶«Кенди Кендимнән емин едерим, Сааби хаберлеер: буну йаптыын ичин – бирижик оолуну ажымадыын ичин – ¹⁷Бән иисөзлейежәм сени! Сенин евлатларыны зееделейежәм – гөктеки йылдызлар кадар, дениз бойундакы кум кадар. Сенин сойун душманнарынын касабаларыны елә гечирежек! ¹⁸Сенин евлат бойларындан ер үзүндеки бүтүн халклара олажэк иилик – Беним сөзүмү сеследиин ичин».

¹⁹ Сора Авраам чыракларынын йанына дөндү, оннар барабар гиттиләр Беер-Шевайа. Авраам калды йашамаа Беер-Шевада.

Нахорун ооллары

²⁰ Бираздана Авраама хабер вердиләр: «Милка сенин кардашына Нахора дуудурду секиз ушак. ²¹ Оннарын адлары: Уц (илк оолу), онун кардашы Буз, Кемуел (Арамын бобасы), ²² Кесед, Хазо, Пилдаш, Идлаф хем Бетуел». ²³ Бетуел олду Ревеканын бобасы. Бу секиз ушаа Милка дуудурду Авраамын кардашына Нахора. ²⁴ Бундан каарә, Нахорун есир карысы* Реума дуудурду она дөрт ушак, оннарын адлары: Тевах, Гахам, Тахаш хем Мааха.

Сарранын өлүмү

23 ¹ Сарра йашады үз ирми еди йыл. ² О гечинди Кирйат-Арбада (бүүн денилер Хеврон), Ханаан топраанда. Авраам гелди йас тутмаа, аалайарак онун башы ужунда, ³ сора да, калкып өлүнүн башындан, деди о топракта йашайан хетей халкына: ⁴ «Бән аранызда йабанжыйым, сиз бени конакладыныз. Вериниз бана мезар ичин бир парча ер, аники гөмейим рааметлими». — ⁵⁻⁶ «Сеслесәнә бизи, ефенди! — дедиләр хетейләр. — Сән арамызда Аллахын өнүндә сайгылы бейсин. Гөм карыны мезарларымызын ен иисиндә, арамыздан херкези вережек сана бу иш ичин кенди сой мезарлыыны». ⁷ Авраам баш иилтти бу топракта йашайан хетейлерә ⁸ да деди: «Еер сиз бана изин верәрсениз гөмейим рааметлийи, йалварэрым, беним адымдан сөлайин Ефрона, Цохарын оолуна, ⁹ сатсын бана тарланын кенарында булуна Махпела

* ^{22:24} *Есир кары* — рус. «наложница». Бак Сөзлүктә.

пешчерасыны. Бән сизин өнүнүздә сатын алажам ону, бүтүн паайыны гүмүшлән өдейип, да о ердә мезарлык йапажам».

¹⁰ Касаба порталары йанында хетейләр топландыйды. Оннарын арасында отуран Ефрон бөлә жувап етти Авраама: ¹¹ «Йок, ефендим! Сеслесәнә бени: бу тарлайы пешчерайлан барабар сана верерим. Халкымын өнүндә баашлээрым сана бу тарлайы, аники сән гөмәсин рааметлийи!»

¹² Баш иилдип о топраан халкына, ¹³ Авраам деди Ефрона хепсинин өнүндә: «Сеслесәнә бени, бән өдейежәм тарланын парасыны, кабул ет парайы, аники бән гөмейим рааметлийи». ¹⁴ Ефрон Авраама жувап етти: ¹⁵ «Исләә, ефендим! Сеслесәнә бени! Бу тарла тутәр дөртүз шекел гүмүш* – бизә икимизә дейни бу чок пара мы, ани сән гөмәсин рааметлийи?»

¹⁶ Авраам кайыл олду Ефронун теклифинә да чекти дөртүз шекел гүмүш, насыл өбүрү сөледийди хетейлерин өнүндә. (Шекелин аарлыгы хесапланды аарлык өлчүлеринә гөрә, ангылары кулланыларды алыш-вериштә.) ¹⁷⁻¹⁸ Бөлежә Мамрейә йакын Ефронун Махпела тарласы, пешчерайлан хем долайындакы бүтүн аачларлан билә, Авраамын варлыгы олду. Бу иши гөрдүләр касаба порталарында топланан хепси хетейләр.

¹⁹ Авраам гөмдү карысыны Саррайы Мамрейә (шиндики Хеврон) йакын Махпела тарласындакы пешчерада, Ханаан топраанда. ²⁰ Бутакым хетейлерин тарласы хем орада булунап пешчера, мезарлык ери гиби, гечтиләр Авраама.

* ^{23:15} Бир шекел – 11 грама йакын, дөртүз шекел – 4,5 килайа йакын. Гүмүш – рус. «серебро».

Исаак хем Ревека

24 ¹Авраам герәә гиби ихтәрламышты. Аллах ону хербир иштә иисөзләрди. ²⁻³Авраамда варды бир баш чырак, ангысы гөтүрәрди онун евиндә хербир иши. Бир керә Авраам она деди: «Елини будумун алтына койуп, емин ет Саабийлән, гөкүн хем ерин Аллахыннан, ани евермейежән беним оолуму ерли кыза, ханаанейкайа, ⁴ама, гидип беним ана тарафыма, орадан гетирежән Исаака бир кары». ⁵Чырак сорду она: «Йа кыз истәмәрсә гелмәә бенимнән бу топраа? Озаман ләәзым олажэк гөтүрейим оолуну о топраа, нередән сән гелдин ми?» ⁶«Йок! — жувап етти она Авраам. — Гөтүрмә оолуму геери орайы! ⁷Сааби, гөкүн Аллахы, ангысы гетирди бени дуума еримдән бурайы, бенимнән лафедерәк, емин етти, ани вережек бу топраа беним евлатларыма, — О Кендиси йоллайажэк Кенди ангилени сенин өнүндә, аники сән аласын орадан оолума бир кары. ⁸Еер кыз истәмәрсә гитмәә сениннән, сән куртулажан бу еминдән, ама беним оолуму гөтүрмә орайы!»

⁹Чырак, койуп елини Авраам чорбажысынын буду алтына, емин етти она. ¹⁰Сора, алып чорбажысындан он девә да үкледип оннара чорбажысынын ен ии баашышларыны, чыкты йола, Арам-Нахарайым (*Месопотамийа*) топраанда булунан касабайа, нередә йашарды Авраамын кардашы Нахор.

¹¹Авшам үстү о дургутту девелерини касабә кенарында бир пынарын йанында — бу вакыт кызлар гелерләр су алмаа. ¹²Авраамын изметчиси деди: «Сааби, Авраам чорбажымын Аллахы! Йалварэрым, йолла бана бүүн кысмет, иилик йап чорбажыма! ¹³Тә, бән дурэрым чөшменин башында, нерейи кызлар гелерләр касабәдан суйа. ¹⁴Бән дейежәм оннарын бирисинә: „Йаннатсана тестини, су ичейим“. О да бана дейәрсә: „Ич. Бән дә

девелерини сулайым“, бундан бән аннайаҗам, ани Сән бу кызы айырдын кары Сенин чыраана Исаака. Ко бу олсун нышан, ани Сән хайырладын беним чорбажымы!»

¹⁵О таа сөзүнү битирди-битирмеди, йаклашты Бетуелин кызы Ревека су тестиси омузунда. Бетуел Нахорун (Авраамын кардашынын) хем Милканын оолу. ¹⁶Ревека бир пек гөзәл деликанны кызды. Она таа адам ели докунмамышты. О инди чөшмейә да долдурду тестисини. Ачан кыз йолланды геери, ¹⁷она качарак йаклашты Авраамын изметчиси да сорду: «Версәнә тестиндән су ичейим!» — ¹⁸«Ич, чорбажым», — деди кыз да, осаат индирип омузундан тестисини, верди Авраамын изметчисинә, су ичсин. ¹⁹Сора деди: «Шинди бән гетирежәм су сенин девелеринә, ко кана-кана ичсиннәр».

²⁰О чабужак дөктү су хайван холлууна, генә качарак гитти пынара — бөлежә чыкарды су таа сулайынжа хепси девелери. ²¹Изметчи сусарак бакарды кыза, савашарак аннамаа, ачты мы Сааби онун йолуну. ²²Ачан девеләр дойунжа ичтиләр су, о верди кыза бир алтын бурну халкасы, аарлыы йарым шекел, ики алтын билезик, аарлыы он шекел, ²³да сорду: «Сөлесәнә, кимин кызийсын сән? Бобанын евиндә гежелемәә дейни ер булунур му?» ²⁴Кыз жувап етти: «Беним бобам Бетуел — Милканын хем Нахорун оолу». ²⁵Сора екледи: «Биздә саман хем алаф вар бол. Гежелемәә дейни ер дә булунур». ²⁶⁻²⁷Авраамын чыраа, иилдип башыны, метиннеди Саабийи: «Шүкүр Саабийә, чорбажымын Аллахына, ангысы узаклашмады беним чорбажымдан! Сааби бени доорутту чорбажымын сенселелеринин евинә!»

²⁸Ревека, качарак гидип анасынын евинә, аннатты олдуклары. ²⁹⁻³⁰Ревеканын варды батүсу Лаван. О гөрдү кызкардашынын бурнусунда халкайы хем колларында билезиклери хем ишитти, не сөледи кызкардашына о адам, качарак гитти пынарын йанына, йаклашты

Авраамын изметчисинä — öбүрү девелериннän хеп таа дурарды чөшменин башында — ³¹ да деди: «Хош гелдин, Саабинин иисözленмиш адамы! Нечин дурэрсин дышарда? Бән сана дейни артык тертипледим еви хем хазырладым девелеринä ер». ³² Авраамын изметчиси гирди ичери. Девелердән индирдиләр үклери, вердиләр оннара саман хем алаф. Мусаафирä хем онун кафадарларына айакларыны йыкамаа дейни гетирдиләр су. ³³ Койдулар имäя, ама Авраамын изметчиси деди: «Аннатмадаан, нечин гелдим, бән имейежäm». «Аннатсана», — дедиләр она. ³⁴ О башлады аннатмаа: «Бән Авраамын чыраайым. ³⁵ Сааби беним чорбажыма бол-бол иилик йапты, да чорбажым бүүк адам олду. Сааби верди она койун-кечи, сыыр, гүмүш хем алтын, чырак (адам хем кары), девä, ешек. ³⁶ Чорбажымын карысы Сарра она ихтärлыкта бир оол дуудурду, да чорбажым бүтүн варлыыны оолуна верди. ³⁷ Чорбажым буйур етти бана, емин едейим, ани бән евермейежäm онун оолуну бурадакы ханаанейлердән бир кыза, ³⁸ ама, гидип онун ана тарафына, гетирежäm онун оолуна бир гелин.

³⁹ Бән сордум чорбажыма: „Йа кыз истämäрсä гелмäя бенимнän?“ ⁴⁰ О бана жувап етти бөлä: „Сааби, ангысынын йолундан бән гидерим, йоллайажэк сениннän Кенди ангилени хем иисözлейежэк сенин йолуну, аники сән аласын беним оолума кары беним сенселемдән, беним сойумдан. ⁴¹ Ама сән гелдийсән беним сенселелеримä — сайылэр, ани сән таманнадын бана вердиин емини. Еер сана кызы вермеzläрсä, сән хеп окадар кенди еминини таманнадын“.

⁴² Бүүн, йаклашып чөшмейä, бән дедим: „О Сааби, Авраам чорбажымын Аллахы, йалварэрым, хайырла беним йолуму! ⁴³ Тä бән дурэрым чөшменин башында. Ачан кыз гележэк су алмаа, бән дейежäm она: ‘Версәнä су ичейим тестиндән’. ⁴⁴ Еер о дейäрсä: ‘Ич. Бән девелеринä

дә су гетирежәм’, – сайылэр, ани одур о кыз, ангысыны Сааби айырды, ки олсун чорбажымын оолуна кары“.

⁴⁵ Бән аклымжа дуа едәркән, йаклашты Ревека тести омузунда, инип чөшменин башына, су чыкарды. Бән истедим ондан, версин, су ичейим. ⁴⁶ Ревека осаат индирди омузундан тестийи да верди бана, дейип: „Ич. Девелерини дә сулайажам“. Бән ичтим, сора девелерә дә су верди. ⁴⁷ Бән сордум: „Кимин кызыйсын сән?“ О деди: „Беним бобам Бетуел – Нахорун хем Милканын оолу“. Озаман бән вердим она бурнусуна дейни халка, колларына да тактым билезик, ⁴⁸ кендим дә баш иилттим Саабийә. Метиннедим Саабийи, беним чорбажымын Авраамын Аллахыны, ани О гөстерди бана доору йолу – чорбажымын оолуна кары алмаа кендисинин сойундан кызы. ⁴⁹ Шинди сиз сөләйин: истеерсиниз ми таманнамаа чорбажымын йалвармасыны? Жувап верин, билейим, ангы йолдан гитмәә».

⁵⁰ Лаван хем Бетуел жувап еттиләр: «Бу Саабинин иши. Биз йок не дейелим сана. ⁵¹ Тә Ревека – ал ону да гит. Саабинин истедии гиби ко чорбажынын оолуна кары олсун».

⁵² Ишидип бу сөзлери, Авраамын чыраа генә Саабинин өнүндә, диз чөкүп, ерә кадар башыны иилтти. ⁵³ Сора чыкарды да верди Ревекайа гөзәл рубалар, гүмүш хем алтын ишләр, батүсуннан анасына да паалы баашышлар. ⁵⁴ Ондан сора кафадарларыннан барабар идиләр-ичтиләр да йаттылар уйумаа. Ертеси сабаа Авраамын чыраа деди: «Изин верин, дөнейим чорбажыма». ⁵⁵ Ревеканын батүсу хем анасы дедиләр: «Брак, таа калсын биздә баари он гүн!» – ⁵⁶ «Ойаламайын бени, – деди Авраамын чыраа. – Сааби беним йолуму ачмышкан, бракын, дөнейим чорбажыма!» – ⁵⁷ «Чааралым кызы да она соралым», – дедиләр оннар. ⁵⁸ Чаарып Ревекайы, сордулар: «Бу адамнан гидежән ми?» Ревека деди: «Гидежәм». ⁵⁹ Озаман оннар прост

олдулар Ревекайлан, онун бакыжысыннан, Авраамын чырааннан хем кафадарларыннан. ⁶⁰Ревеканын сенселелери иисөзледиләр ону бөлә: «Кызкардашымыз! Ко сендән биннәржә, он биннәржә евлат дуусун! Ко сенин евлатларынын өнүндә ачылсын душманнарын порталары!» ⁶¹Ревека хем онун изметчийкалары, пинип атлы девелерә, гиттиләр Авраамын чыраанын ардына. Бөлежә о, алып Ревекайы, гитти евә.

⁶²Исаак таман Беер-Лахай-Роидән гелмишти (о вакыт о йашарды Негев топраанда). ⁶³Авшамнен о чыкты кыра гезинмәә. Калдырып башыны, о гөрдү йаклашан бир девә керваныны. ⁶⁴Ревека, гөрүп Исаакы, инди деведән ⁶⁵да сорду Авраамын чыраана: «Ким бу адам, ани кыржә каршы чыкэр бизә?» — «О беним чорбажым», — жувап етти изметчи. Ревека дуаклан өрттү үзүнү. ⁶⁶Чырак аннатты Исаака бүтүн йаптыкларыны. ⁶⁷Исаак гөтүрдү Ревекайы о чадыра, нередә йашарды Сарра, онун анасы, да Ревека олду онун карысы. Исаак севди ону. Бөлә анасынын өлүмүндән сора раатланды онун үрәә.

Авраамын өбүр евлатлары

25 ¹Авраам генә евленди, да онун ени карысы Кетурадан ²олду ооллары Зимран, Йокшан, Медан, Мадан, Ишбак хем Шуах. ³Йокшандан дууду Шева хем Дедан. Деданын сойундан дуудулар ашурейләр, летушейләр хем леумейләр. ⁴Маданын ооллары: Ефа, Ефер, Ханох, Авида хем Елдаа. Хепси оннар Кетуранын евлатлары.

⁵Хепсини, нейи варды, Авраам бракты Исаака. ⁶Есир карыларын* оолларыны да о, жөмерт баашышлар верип, таа кендиси саайкан, узаклаштырып Исаактан, йоллады гүндуусуна.

* ^{25:6} *Есир карылар* — рус. «наложницы». Бак Сөзлүктә.

Авраамын өлүмү хем гөмүлмеси

⁷ Авраам йашады үз етмиш беш йыл. ⁸ О йашады дойунжа да, герәә гиби ихтәрлайып, жан верди хем бирлешти кенди деделериннән. ⁹ Ооллары Исаак хем Измайыл гөмдүләр ону Махпела пешчерасында. Бу пешчера Мамрейә йакын хетей Ефронун, Цохарын оолунун, тарласындайды. ¹⁰ Авраам сатын алдыйды бу тарлайы хетейлердән; бөлежә орада гөмүлдү Авраам хем онун карысы Сарра. ¹¹ Авраамын өлүмүндән сора Аллах иисөзледи онун оолуну Исаакы. Исаак йашарды Беер-Лахай-Роидә.

Измайылын ооллары

¹² Тә Сарранын египетли изметчийкасы Хагардан Авраамын оолу Измайылын евлат бойлары ичин аннатма. ¹³ Измайылын оолларынын адлары дуума сырасынжа: илк оолу Невайот, Кедар, Адбеел, Мивсам, ¹⁴ Мишма, Дума, Масса, ¹⁵ Хадад, Тема, Етур, Нафиш хем Кедма. ¹⁶ Буннар Измайылын ооллары, оники бойун бейлери – оннарын адлары, күүлери хем ерлешмелери.

¹⁷ Йашайып үз отуз еди йыл, Измайыл гечинди да бирлешти кенди деделериннән. ¹⁸ Онун евлат бойлары ерлештиләр Хавила хем Шур арасындакы бөлгедә – Египетин каршысында, Ашура доору. Оннар кардашларынан душманлык едәрдиләр.

Исаакын ооллары

¹⁹ Тә Авраамын оолу Исаакын евлат бойлары ичин аннатма. ²⁰ Ачан Исаак кырк йашындайды, о евленди Ревекайа – Бетуелин кызына, Лаванын кызкардашына. Бетуел хем Лаван Падан-Арамда йашайан арамейләрди. ²¹ Исаак карысы ичин Саабийә дуа едәрди, чүнкү карысы дуудурамарды. Аллах ишитти онун йалвармасыны: Ревека гебә калды. ²² Ама ооллары карнысында башладылар

итиришмää. «Ажаба не гелер беним башыма?» – деди Ревека да гитти сорсун Саабийä. ²³Сааби она бөлä деди: «Сенин карнында ики миллет вар, ики халк чыкажэк сенин карнындан. Бир халк өбүрүндән үстүн чыкажэк, бүүйү күчүүнә измет едежек».

²⁴Ачан гелди вақыт, Ревеканын олду икиз ооллары. ²⁵Илк чожук кып-кырмызыйды хем түүлүйдү, насыл хайван дериси; онун адыны койдулар Исав («түүлү»). ²⁶Онун ардына, тутунарак елжеезиннән Исавын топуундан, дууду икинжи чожук; онун адыны койдулар Иаков («тутмаа топуундан»).* Ачан оннар дуудулар, Исаак алтмыш йашындайды.

Исав сатэр илк ооллук хакыны Иакова

²⁷Чожуклар бүүдү. Исав олду кырлары севән бир бежерикли авжы, Иаков са олду чадырда йашайан бир йаваш адам. ²⁸Исаак севәрди Исавы, чүнкү о дойурарды бобасыны кыр хайваны етиннән. Ревека са севәрди Иакову.

²⁹Бир керä, Иаков чорба пиширärкән, Исав дөндү авланмактан кайет йоргун. ³⁰«Шу кырмызы чорбадан версәнä ийейим! – деди о Иакова. – Ажыктым хем куведим кесилди». Бу үзерä она Едом («кырмызы») адыны вердилär. ³¹«Илкин сән бана илк ооллук хакыны** вер», – деди она Иаков. ³²«Бән шинди аачлыктан өлежäm, – деди Исав. – Не лäэзым бана илк ооллук хакы?» ³³«Озаман емин ет!» – деди Иаков. Исав емин етти, ани верер илк ооллук хакыны Иакова. ³⁴Иаков верди Исава екмек хем

* 25:26 Иаков ады бензеер бир чыфит лафына, ангысынын маанасы: «тутмаа топуундан», сайылэр «үстелемää ширетликлән». Бак 27:36.

** 25:31 Илк ооллук хакы – бүүк оола ен чок сайгы гөстерärмишлär, бобасынын өлүмүндән сора она калармыш варлыын ен бүүк пайы.

мержимек чорбасы. Ийип-ичип, Исав калкты да гитти — илк ооллук хагы ичин о хич дүшүнмеди.

Исаак хем Авимелех

26 ¹Ханаан топраанда генә олду аачлык (нижә илери, Авраамын вақыдында), да Исаак гитти Герар касабасына, филистимилерин падишахына Авимелехә. ²Сааби гөрүндү Исаака да деди: «Гитмә Египетә, ама ерлеш о топракта, нередә Бән сана сөлейежәм. ³Орада кал бир вақыт. Бән сениннән олажам хем сени ии-сөзлейежәм. Бән таманнайажам о емини, ани вердим сенин бобана Авраама: бүтүн бу топраклары вережәм сана хем сенин сойуна. ⁴Сенин евлат бойларыны зеделе-лейежәм гөктеки йылдызлар кадар да вережәм оннара бүтүн бу топраклары. Сенин евлат бойларындан ер үз-үндеки бүтүн халклара олажэк иилик — ⁵чүнкү Авраам сеследи Беним сөзүмү хем таманнады хепсини, не Бән буйурдум она: сымарламакларымы, законнарымы хем куралларымы».

⁶Исаак ерлешти Герарда. ⁷Ачан ерли инсаннар сордулар она Ревека ичин, о деди: «Бу беним кызкардашым», чүнкү коркту демәә «беним карым», дүшүнүп, ани ерлиләр вар насыл өлдүрсүннәр ону Ревеканын бетеринә, ангысы пек гөзәлди. ⁸Вақыт гидәрди. Бир керә филистимни падишах Авимелех, пенчередән бакып, гөрдү, ани Исаак сувазлээр Ревекайы. ⁹Авимелех чаарды Исаакы да деди: «Хализдә о сенин карындыр. Нечин дедин, ани о сенин кызкардашынмыш?» Исаак деди: «Коркардым, ани онун бетеринә сиз бени өлдүре-жениз». — ¹⁰«Сән не гетирдин бизим башымыза? — деди Авимелех. — Биримиз сенин карыннан йатсайды — бизи бүүк гүнаха сокажейдын!» ¹¹Сора Авимелех билдирди халкына: «Ким бу адама йа да карысына докунурса, мутлак өлдүрөлежек».

Исаак йапэр аннашма Авимелехлән

¹²Ерлешип о топракта, Исаак екин екти. Сааби иисөз-леди ону: о йылын ектиинин үз катыны бичти. ¹³Исаак гиттикчә хеп зенгиннәрди. Онун варлыгы зееделенәрди: ¹⁴шинди онун варды койун-кечи хем сыыр сүрүлери хем дә чок сайыда чыраа. Филистимниләр башладылар ону чок гөрмәя. ¹⁵Оннар, топраклан долдуруп, кападылар хепси пынарлары, ани Авраамын вақыдында каздыйдылар онун чырааклары. ¹⁶Авимелех деди Исаака: «Гит йанымыздан. Сән биздән таа каави олдун».

¹⁷Исаак гитти орадан, ерлешти Герар чайырында ¹⁸да башлады енидән ачмаа о пынарлары, ани казылдыды таа Авраамын гүннериндә, чүнкү филистимниләр Авраамын өлүмүндән сора о пынарлары капамыштылар. О верди пынарлара хеп о адлары, ани незаманса бобасы вермишти. ¹⁹Бир керә Исаакын чырааклары, чайырда казаркан, булдулар бир чөшмә. ²⁰Герар чобаннары гириштиләр кавгалашмаа Исаакын чобаннарыннан, дейерәк: «Су бизим!» Кавга бу пынар ичин башлады дейни, Исаак о пынарын адыны койду Есек («чекиш»). ²¹Оннар каздылар бир башка пынар; онун ичин дә кавга чыкты, онун адыны Исаак койду Ситна («кавга»). ²²Орадан калкып, Исаак гитти таа өтәя, казды таа бир пынар. Бурада артык кавга чыкмады. Исаак о пынарын адыны койду Реховот («енгинник») да деди: «Сааби битки-биткийя бизя энгинник верди, бу топракта зееделенелим дейни».

²³Орадан Исаак дөндү Беер-Шевайа. ²⁴О гежә она гөрүндү Сааби. «Бән сенин бобанын Авраамын Аллахыйым, — деди О. — Коркма: Бән Сениннән. Бән чыраамын Авраамын хатыры ичин иисөзлейежәм сени да зееделейежәм сойуну». ²⁵Куруп бурада бир курбан ери хем чаарып Саабинин адыны, Исаак койду орада кенди чадырларыны. Чырааклары да орада бир пынар каздылар.

²⁶ Таман бу вакыт Исаака Герардан гелди Авимелех кенди насаатчысы Ахузатлан хем аскер башы Пихоллан. ²⁷ «Нечин бана гелдиниз? – сорду Исаак. – Сиз бендән азетмеерсиниз, таа үстүнә куудунуз бени!» – ²⁸ «Биз гөрериз, ани Сааби сениннән, – жувап етилләр оннар. – Бу үзерә истеериз, аники бизи сениннән бааласын емин. Гел йапалым бир аннашма! ²⁹ Емин ет, ани йапмайажан бизә көтүлүк: насыл биз сана докунмадык, ама саде иилик йаптык, изин вердик, саа-селәм гидәсин биздән. Шинди сән Сааби тарафындан иисөзленмиш бир адамсын!» ³⁰ Исаак оннара бир бүүк софра курду, оннар идиләр-ичтилләр. ³¹ Ертеси сабаа оннар бири-биринә емин етилләр. Исаак гечирди мусаафирлери, да оннар саа-селәм гиттиләр. ³² Хеп о гүнү чыраклар, ани казардылар пынар, хаберледиләр Исаакы, ани булдулар су. ³³ Исаак койду о пынарын адыны Шива («емин»). Бурадан чекилер касабанын ады – Беер-Шева.

Исавын карылары

³⁴ Ачан Исав кырк йашындайды, о алды кендисинә ики кары, оннарын адлары Ехудит (хетей Бееринин кызы) хем Басемат (хетей Елонун кызы). ³⁵ Бу карылар Исаакын хем Ревеканын башына бела олдулар.

Иаков йаланнан кабледер бобасынын иисөзлемесини

27 ¹ Бир керә Исаак, артык ихтәр хем көр, чаарды бүүк оолуну: «Оолум!» – деди о Исава. «Сеслеерим, боба!» – жувап етти она оолу. ² Исаак деди: «Бән артык ихтәрым, бүүн-йаарын өлежәм. ³ Ал силәхларыны – йайы хем оклары* – да чык кыра авланмаа. ⁴ Гетирдиин кыр хайваны етиндән йап бана беним севдим имеейи, ийейим да өлмедәән илери иисөзлейим сени».

* ^{27:3} *Силәх (йай хем оклар)* – рус. «оружие (лук и стрелы)».

⁵ Ама Ревека ишитти, не деди Исаак оолуна. Ачан Исав чыкты авланмаа, ⁶ о деди оолуна Иакова: «Бән ишиттим, нижә сенин бобан деди сенин батұна Исава: ⁷ „Гетир бана кыр хайваны ети да йап беним беендиим имеейи. Ийип, бән иисөзлейежәм сени Саабинин өнүндә, өлмедәән илери“. ⁸ Бак, оолум, сеслә, не буйур едежәм сана. ⁹ Гит сүрүндән гетир бана ики сечи олак. Бән оннардан бобанын севдии имеедини йапайым, ¹⁰ сән дә гөтүр она, исин да өлмедәән илери иисөзлесин сени». ¹¹ «Беним батұмун бүтүн гүүдеси түүлү, – деди Иаков, – беним гүүдәм сә кылсыз. ¹² Йа бобам бени йокларса? Еер о аннарса, ани бән ону гүлмәә алэрым, бана олмайажэк иисөзлемәк, ама бетва». ¹³ Ама анасы деди: «О бетва ко гелсин бана, оолум. Сән саде сеслә бени. Гит гетир олаклары».

¹⁴ Иаков гетирди анасына олаклары. Ревека йапты бир татлы имәк, насыл беенәрди Исаак. ¹⁵ Сора о алды бүүк оолунун Исавын тутмалык рубаларыны, ани варды евдә, гиидирди оннары күчүк оолуна Иакова. ¹⁶ Колларыны хем енсесини сарды олак дерисиннән, ¹⁷ сора верди Иакова имәклән екмәә, ани йаптыйды. ¹⁸ Иаков, гидип бобасынын йанына, деди: «Боба!» – «Бән бурадайым, оолум! Кимсин сән?» – ¹⁹ «Бән Исавым, сенин илк оолун, – жувап етти Иаков. – Бән йаптым хепсини сөледин гиби. Калк отур да кыр хайваны етини и, сора да иисөзлә бени». – ²⁰ «Насыл өлә чабужак хайваны туттун, оолум?» – сорду Исаак. Иаков деди: «Сааби, сенин Аллахын, бана йардым етти». – ²¹ «Йаклаш йоклайым сени, оолум, герчектән Исавсын мы оса диилсин ми», – деди Исаак. ²² Ачан Иаков йаклашты она, Исаак, йоклайып ону, деди: «Сес Иаковун, ама коллар – Исавын». ²³ Иаковун коллары түүлүйдү, Исавын коллары гиби, онуштан Исаак таныйамады ону да иисөзледи ону.

²⁴ «Сән герчектән беним Исав оолумсун му?» – сорду о Иакова. Иаков деди: «Герчектән, бобам». ²⁵ Исаак деди: «Вер ийейим кыр хайваны етини да иисөзлейим сени, оолум». Иаков верди бобасына имеейи, сора шарабы. Ийип-ичип, ²⁶ Исаак деди: «Йаклаш та өп бени, оолум». ²⁷ Иаков йаклашты да өптү бобасыны. Исаак, кокала-йып онун рубаларыны, бөлә иисөзледи ону: «Оолумун кокусу – насыл кырларын кокусу, ангыларыны иисөзледи Сааби. ²⁸ Ко Аллах версин сана гөклерин чиййини, топраан берекетини, бол боодай хем ени шарап. ²⁹ Ко халклар сана измет етсиннәр, сойлар баш иилтсиннәр. Кардашларына чорбажы ол: ананын евлатлары сана баш иилтсиннәр. Сени бетвалайан бетвалы олсун, иисөзлейән иисөзленмиш олсун!»

³⁰ Исаак Иакову иисөзледийнән, Иаков Исаактан гелдийнән, осаат авланмактан гелди Исав батүсу. ³¹ О да йапты пек татлы имәк, гөтүрдү бобасына да деди: «Боба, калксана ийәсин кыр хайваны етини, ани бән гетирдим, да иисөзлейәсин бени!» – ³² «Сән кимсин?» – сорду Исаак. «Бән сенин илк оолун Исавым», – деди Исав. ³³ Исаак, шашып, башлады титиремәә, деди: «Е сендән илери ким о, авланып, бана имәк гетирди? Бән идим да иисөзледим ону, артык о иисөзленмиш олду!»

³⁴ Исав, ишидип бобасынын аннаттыкларыны, ажы-ажы баарды, сора гиришти йалвармаа бобасына: «Бени дә иисөзлесәнә, боба!» – ³⁵ «Сенин кардашын гелди бана, – деди Исаак. – О алдатты бени да сенин еринә иисөзленди». ³⁶ Исав деди: «Она бошуна Иаков (*«ширет-ликлән үстелейән»*) демеерләр – о ики керә бени алдатты! Илкин беним илк ооллук хакымы алды, шинди дә – беним еримә иисөзленди! Ажаба бана дейни дә калмады мы бир иисөзлемән?» ³⁷ Исаак жувап етти: «Бән йаптым ону сенин үстүнә чорбажы, бүтүн сой-сенселесини йаптым она изметчи, вердим она екмәә дә, шарабы да. Сенин

ичин не йапабилирим, оолум?»³⁸ Исав деди: «Сән саде бир кишийи ми вар насыл иисөзлейәсин, боба? Бени дә иисөзлесәнә, боба!» Сора бангыр-бангыр башлады ааламаа.³⁹ Бобасы да бөлә жувап верди:

«Гөклерин чийиндән, берекетли топрактан узак йашайажан.

⁴⁰ Кылычлан* йашайажан хем измет едежән кардашына.

Ама гележек вакыт — сән каршы гидежән, бойнундан атажан онун бойундурууну».

Иакову йоллээрлар Лаванын йанына

⁴¹ Исавын йокту гөзү гөрсүн Иакову о үзерә, ани бобасы ону иисөзледи. «Бобам артык йуфкалады, йаклашэр йаслы гүннәр, — дүшүндү Исав, — озаман өлдүрүрүм Иаков кардашымы!»⁴² Ама Ревекайа чытлаттылар бүүк оолунун неетлери ичин. О чаарды күчүк оолуну Иакову да деди она: «Бак, сенин Исав батүн коймуш неетинә өлдүрмәә сени.⁴³ Сеслә бени, оолум: хемен кач беним Лаван батүмун йанына, Харан касабасына.⁴⁴ Орада кал бир вакыт, Исав батүнун үфкеси гечинжә.⁴⁵ Ачан о унудажек, не йаптын сән она, да усланажек, озаман бән сени орадан чаарырым. Нечин бир гүндә икинизи дә кайбедейим!»

⁴⁶ Ревека деди Исаака: «Бу хетей гелиннеримизин бетеринә жаным буазыма гелди. Еер Иаков да оннара бензәр бир буралы хетей кыза евленирсә, хич йок нейә йашайым!»

28 ¹ Исаак чаарды Иакову да, иисөзлейип ону, верди бөлә бир насаат: «Ханааней кызларындан кендинә кары алма.² Гит Падан-Арам топраана, ананын бобасынын Бетуелин евинә, да евлен дайканын Лаванын бир кызына.³ Иисөзлесин сени Бүүк Куветли Аллах! Ко

* 27:40 *Кылыч* — рус. «меч».

йапсын өлө, ани сенин сойун дуудурсун хем зееделен-
син; аники сенин сойундан чекилсин бир алай халк!
⁴Аллах Авраамы иисөзледии гиби, иисөзлесин сени хем
сенин сойуну, — да сән чорбажы оласын о топракларда,
нередә йашээрсын нижә йабанжы; о топракларда, ани
Аллах вердийди Авраама». ⁵Исаак гечирди оолуну, да
Иаков гитти Падан-Арама, Лавана, арамей Бетуелин
оолуна. Лаван Ревеканын (Иаковун хем Исавын ана-
сынын) батүсуйду.

Исавын үчүнжү карысы

⁶Исав үүренди, ани Исаак, иисөзлейип Иакову, йол-
ламыш ону Падан-Арама, евленсин дейни, хем вермиш
она насаат, ханааней кызларындан кары алмасын. ⁷О
гөрдү, ани Иаков, сеслейип анасыннан бобасыны, гит-
миш Падан-Арама. ⁸Озаман Исав аннады, ани ханааней
гелиннери бобасы беенмеер, ⁹онуштан о гитти Авраа-
мын оолуна Измайыла да, башка карыларындан каарә,
алды кендисинә кары Махалаты, Измайылын кызыны,
Невайотун кызкардашыны.

Иаковун дүшү

¹⁰Чыкып Беер-Шевадан, Иаков доорулду Харана.
¹¹Етишип бир ерә, о орада дургунду гежелемәә, чүн-
кү каранлык оларды. Койуп башы алтына бир таш, о
йатты уйумаа. ¹²Дүшүндә о гөрдү бир мердивен, ангы-
сы етишәрди ердән чак гөклерә; Аллахын ангиллери о
мердивендән пинәрдиләр хем инәрдиләр. ¹³Сааби, дуруп
мердивенин үстүндә, дейәрди Иакова: «Бән Саабийим,
сенин деденин Авраамын хем Исаакын Аллахыйым. Бу
топраа, ангысынын үстүндә сән йатэрсин, Бән верерим
сана хем сенин евлат бойларына. ¹⁴Топрак тозу гиби чок
олажэк сенин евлатларынын сайысы. Оннар даалажек-
лар дөрт тарафа — гүндуусуна хем гүнбатысына, пойраза

хем үүленä доору. Ер үзүндеки хепси сойларына иилик олажэк сендән хем сенин евлат бойларындан! ¹⁵ Бән сенин йанындайым: нерейи дә гитсән, Бән коруйажам сени – хем гетирежәм бу топракларга геери. Бән сендән айырылмаймажам: таманнайажам хепсини, не сана ададым». ¹⁶ Уйандыйнан, Иаков деди: «Хакына, Сааби бурада – ама бән буну билмәрдим! ¹⁷ Не коркунч бу ер! – деди о, титсинип. – Бу Аллахын евидир, гөклерин капусу!»

¹⁸ Ертеси сабаа Иаков алды о ташы, ани койдуйду башы алтына, койду ону дикинä да дөктү үстүнä зейтин олойу айозламаа дейни. ¹⁹ Бу ерин адыны койду Бет-Ел («Аллахын еви») – касабанын илерки адыды Луз. ²⁰ Сора Иаков, емин едип, адады: «Еер Аллах бенимнән олурса, коруйарак бени йолда, бана ийежек хем рубга верирсә, ²¹ хем бән саа-селәм бобамын евинä дөнүрсәм, озаман Сааби беним Аллахым олажэк. ²² О нышан ташы, ангысыны бән дикинä койдум, олажэк Аллахын еви. Хем хербир иштән, не Сән бана верерсин, онунжу пайыны бән Сана вережәм».

Иаков каршылашэр Рахиллән

29 ¹ Иаков илерледи йолуну да етишти Гүндуусу халкларынын топраана. ² Кырда о гөрдү бир пынар, онун йанында да үч койун сүрүсү – бурада сулардылар хайваннары. Пынарын аазы капалыйды бир бүүк ташлан: ³ ачан топланарды хепси сүрүләр, чобаннар актарардылар о ташы, сора да генä еринä койардылар. ⁴ «Кардашлар, нерелийсиниз?» – сорду Иаков чобаннара. «Харанныйыз», – дедиләр оннар. ⁵ О сорду: «Нахорун унукасыны Лаваны билерсиниз ми?» Оннар дедиләр: «Билериз». ⁶ «Саа-селәм ми?» – сорду о. «Саа-селәм. Тә таман онун кызы Рахил гелер койуннарлан», – жувап еттиләр оннар. – ⁷ «Авшамадак таа чок вар, – деди Иаков чобаннара, – сүрүлери таа еркен топламаа. Сулайын

койуннары да хайдайын, отласыннар». ⁸ «Хепси сүрүләр топланмадан хем таш актарылмадан, олмаз, — дедиләр оннар. — Анжак озаман койуннары суларыз».

⁹⁻¹⁰ Иаков оннарлан лафедәркән, йаклашты Рахил, Лаван дайкасынын кызы, ангысы гүдәрди бобасынын сүрүсүнү — о чобаннык едәрди. Гөрүп Рахили хем Лаванын сүрүсүнү, Иаков йаклашты пынара да, актарып ташы, сулады дайкасынын койуннарыны. ¹¹ Сора өптү Рахили да бангыр-бангыр аалайарак ¹² сөледди, ани о Рахилин бобасынын сенселеси, Ревеканын оолу. Рахил качарак гитти сөлемәә бу хабери бобасына. ¹³ Ишидип, ани оннара гелди кызкардашынын оолу Иаков, Лаван осаат качарак гитти каршыламаа мусаафири, сарылып, өптү ону да гетирди евинә. Иаков аннатты гечирдиклерини. ¹⁴ Лаван деди она: «Сән беним сенселәмсин, беним канымсын!»

Иаковун евленмеси

Ачан Иаковун Лаванда калдыындан гечти бир ай, ¹⁵ Лаван деди она: «Беним сенселәмсин дейни, парасыз мы бана ишлейежән? Сөлә, некадар өдек истеерсин?» ¹⁶ Лаванын ики кызы варды, бүүйүн ады Лийа, күчүүн Рахил. ¹⁷ Лийанын гөзлери йуфкайды, ама Рахилин хем үзү, хем бойу пек гөзәлди. ¹⁸ Иаков севдаланды Рахилә да деди Лавана: «Күчүк кызын Рахил ичин еди йыл сана ишлейежәм». — ¹⁹ «Ани аалемә вережәм, таа ии сана верейим. Кал бендә», — деди Лаван. ²⁰ Еди йыл Иаков чалышты Рахил ичин, ама о еди йыл она гөрүндү сансын биркач гүн, чүнкү о севәрди кызы.

²¹ Сора Иаков деди Лавана: «Нередә беним карым? Гелди вакыт евленейим она». ²² Лаван чаарды хепси комушуларыны да йапты бир конуш. ²³ Караннык олдуыннан, о гөтүрдү Иакова Лийа кызыны, да Иаков йатты

онуннан. ²⁴ (Кызына измет етсин дейни, Лаван верди кенди изметчийкасыны Зелфайы.)

²⁵ Сабаа олдуинан, Иаков бакты – йанында Лийа! «Сән не йаптын бана? – деди Иаков Лавана. – Бән Рахил ичин сенин йанында ишләмедим ми? Сән нечин алдаттын бени?» – ²⁶ «Бизим адетлерә гөрә күчүк кызы йок насыл евермәә бүүк кыздан илери, – деди Лаван. – ²⁷ Тә битсин бу дүүн хафтасы, да сора биз күчүк кызы да сана веририз, ама онун ичин дә сән ишлейежән бана таа еди йыл». ²⁸ Иаков кайыл олду. Лийайлан гечирди бир хафта, сора Лаван она верди Рахил кызыны. ²⁹ (Рахилә измет етсин дейни, верди кенди изметчийкасыны Валайы.) ³⁰ Иаков Рахиллән дә йатты. О севди Рахили Лийадан пек, да ишледи Лавана таа еди йыл.

Иаковун ушаклары

³¹ Ачан Сааби гөрдү, ани Лийа севилмеди, О верди колайлык дуудурсун ушак, Рахил сә дуудурамарды. ³² Лийа гебә калды, дуудурду бир чожок да деди: «Сааби гөрдү беним кахырымы. Шинди артык кожам бени севежек». Бунун ичин онун адыны койду Рувим («*кахыры гөрмәә*»).

³³ Сора генә гебә калды хем дуудурду таа бир чожок да деди: «Сааби ишитти, ани бән севилмедим, да верди бана таа бир чожок!» Онун да адыны койду Симеон («*ишитмәә*»).

³⁴ Сора генә гебә калды да дуудурду таа бир чожок. «Шинди артык кожам бана бааланажэк, – чүнкү бән она үч чожок дуудурдум!» Үчүнжү чожуун адыны койду Леви («*бааланмаа*»).

³⁵ Таа бир керә гебә калды – генә бир чожок дуудурду. «Шинди метиннейежәм Саабийи!» – деди о да койду чожуун адыны Иуда («*метиннемәә*»). Ондан сора вазгечти дуудурмаа.

30 ¹Рахил, гөрүп, ани дуудурамээр Иакова ушак, кысканарды какусуну. «Вер бана ушак, — дейәрди о Иакова. — Еер вермәрсән, бән өлүрүм!» ²Ама Иаков, дарылып, деди она: «Сана Аллах ушак вермеер, бән дилим Аллах е!» — ³«Тә Вала, беним изметчийкам, — деди Рахил. — Онуннан йат, ко о дуудурсун беним ичин ушак, баари ондан ушакларым олсун!» ⁴Рахил верди она Вала изметчийкасыны, ани Иаковун олсун таа бир карысы. Иаков йатты онуннан. ⁵Вала гебә калды да дуудурду она бир чожук. ⁶«Аллах бени доору чыкарды, — деди Рахил. — О ишитти беним йалвармамы да верди бана бир оол». О койду чожуун адыны Дан («*доору чыкармаа*»).

⁷Рахилин изметчийкасы Вала генә гебә калды да дуудурду Иакова таа бир чожук. ⁸«Какума каршы бүтүн куведимнән бән гүрештим да енседим ону», — деди Рахил. О койду чожуун адыны Нафтали («*гүрешиmä*»).

⁹Лийа, гөрүп, ани онун башка олмайажэк ушаа, верди Иакова Зелфа изметчийкасыны, ани Иаковун олсун таа бир карысы. ¹⁰Зелфа дуудурду Иакова бир чожук. ¹¹«Бу беним уурум!» — деди Лийа да койду чожуун адыны Гад («*уур*»). ¹²Зелфа дуудурду Иакова икинжи оолу. ¹³«Бу беним кысметим! — деди Лийа. — Карылар бана дейежеклар кысметли!» Да койду чожуун адыны Ашер («*кысметли*»).

¹⁴Бир керә, боодай бичмәк вакыдында, Рувим, булуп тарлада мандрагор*, гетирди анасына Лийайа. Рахил деди Лийайа: «Версәнә бана да о мандрагордан, ани булмуш сенин оолун». — ¹⁵«Кожамы алдын — сана етмәз ми? Шинди оолумун булдуу мандрагору да мы алмаа истеерсин?» — «Еер о мандрагору бана верәрсән, — деди Рахил, — бу гежә кожам сениннән йатажэк».

* 30:14 *Мандрагор* — бир бүүйүм көкү, ангысына таа дейәрмишләр «севги алмасы» йа да «адам оту». О вакытларда инанармышлар, ани о йардым едер карылара гебә калмаа.

¹⁶ Авшамнен, Иаков тарладан евә гелдийнән, Лийа, каршы чыкып она, деди: «Бүүн гел беним йаныма, чўнкў оолумун мандрагор отларыннан бән өдештим сенин ичин». О гежә Иаков йатты Лийайлан. ¹⁷ Сааби ишитти Лийанын дуасыны: о дуудурду Иакова бешинжи оолуну. ¹⁸ «Аллах өдўллендирди бени онун ичин, ани бән вердим кожама изметчийкамы», — деди Лийа да койду чожуун адыны Исахар («*өдўллендирмәә*»). ¹⁹ Лийа генә гебә калды да дуудурду Иакова алтынжы оолуну. ²⁰ «Аллах бана бүүк бир баашыш верди! — деди о. — Артык кожам бана сайгы гөстережек, чўнкў бән она дуудурдум алты оол!» Да койду чожуун адыны Завулон («*сайгы гөстөрмәә*»). ²¹ Сора Лийа дуудурду бир кыз да койду онун адыны Дина.

²² Ама Аллах Рахили дә унутмады, ишитти онун дуасыны да верди она колайлык ушак дуудурсун. ²³ Рахил гебә калды, дуудурду бир чожок да деди: «Аллах куртарды бени айыплыктан». ²⁴ О деди: «Ко Сааби версин бана таа бир оол!» да койду оолунун адыны Иосиф («*вермәә таа бир*»).

Иаковун сүрүлери зееделенер

²⁵ Ачан Рахил дуудурду Иосифи, Иаков деди Лавана: «Колвер бени, дөнейим евә, ана тарафыма, ²⁶ ушакларымнан хем карыларымнан барабар, ангылары ичин бән ишледим сана. Сән билерсин, некадар бән измет еттим сана!» — ²⁷ «Еер хошлуклан бакарсан бана, йалварэрым, кал бурада! — деди она Лаван. — Фал чекмектән аннадым, ани сенин хатырыннан Сааби бени иисөзледи. ²⁸ Сөлә, не өдек истеерсин, бән өдейежәм». ²⁹ «Кендин билерсин, — жувап етти Иаков, — насыл бән измет еттим сана, насыл бактым сенин сүрүлерини. ³⁰ Бән таа гелмедийнән, сенин малын азды, шинди сә гит-гидә зееделенди! Е кенди евим ичин незаман чалышажам?» — ³¹ «Сөлесәнә, не верейим сана?» — сорду Лаван. «Бән сендән бишей истәмеерим, —

деди Иаков. — Саде бир иш йапарсан бана, илери доору да гүдежәм хем коруйажам сенин хайваннарыны: ³²бүүн, бүтүн сенин сүрүлерин ичиндән гечип, айырайым хепсини бенекли, алажа хем кара койуннары, хем дә бенекли хем алажа кечилери. Бана бу өдек олсун. ³³Сана колай олсун денемää беним доорулууму: бундан беери гелдиин заман бакарсын, не алдым бән кендимä өдек еринä; еер гөрүрсән бендä бенексиз хем алажасыз кечи йа да кара олмайан койун, — сай, ани оннары чалмышым».

³⁴«Ислää! — деди Лаван. — Олсун ölä, нижä сөледин». ³⁵Ама о гүнү Лаван, айырып хепсини текир хем бенекли текелери, хепсини алажа хем бенекли кечилери, хепсини кара койуннары, верди оннары кенди оолларына. ³⁶Со-ра Иаковдан узаклашты үч гүннүк йол кадар. Иаков да гүдәрди Лаванын калан сүрүсүнү.

³⁷Иаков алды кавак, бадем хем платан аачларындан таазä даллары да, сойуп ширит гиби оннарын кабыны, ачты бийаз чентиклери. ³⁸Сойдуу чыбыклары о койду су йалакларына, нередән хайваннар су ичәрдиләр. Кечиләр, гелдийнән су ичмää, чифтлешәрдиләр. ³⁹Кечиләр текир чыбыкларын өнүндä чифтлештии ичин, дууардылар текир, алажа хем бенекли йаврулар. ⁴⁰Хем дә койуннары Иаков айырарды хем чевирәрди ölä, ани оннар баксыннар Лаванын сүрүлериндеки текир хем кара хайваннара. Шинди Иаковун артык варды кенди сүрүлери, о тутарды оннары айыры, Лаванын сүрүлеринä катмарды. ⁴¹Ачан чифтлешәрдиләр каави хайваннар, озаман Иаков койарды чыбыклары йалаклар, оннарын гөзлери өнүндä, аники оннар чатышсыннар о чыбыкларын йанында. ⁴²Ачан са чифтлешәрдиләр йуфка хайваннар, озаман о чыбыклары коймарды. Бөлежä йуфка хайваннар дүшәрдиләр Лавана, каавиләр сә — Иакова. ⁴³Иаков олду хализ бир зенгин адам, еденди чок койун хем кечи сүрүсү, чырак кары хем адам, девä хем ешек.

Иаков качэр Лавандан

31 ¹Иаков ишитти, ани Лаванын ооллары онун ичин бөлә деерләр: «Иаков алды бобамызын бүтүн варлыны! Кенди зенгинниини о казанды бобамызын варлыныннан!» ²Иаков кендиси дә хесапалды, ани Лаван бакмээр она нижә илери. ³Сааби деди Иакова: «Дөн делеринин топраана, сенселенин йанына. Бән олажам сениннән».

⁴Иаков буйурду, чаарсыннар Рахиллән Лийайы, гелсиннәр о кыра, нередә отларды онун сүрүлери, ⁵ да деди: «Бән гөрерим, сизин бобаныз бана ескиси гиби бакмээр. Ама бобамын Аллахы бенимнән. ⁶Сиз билерсиниз, ани бән ишледим бобаныза бүтүн куведимнән, ⁷о са бени алдадарды, он керә диштирди беним өдеми. Ама Аллах вермеди она изин, йапсын бана зарар. ⁸Ачан бобаныз дейәрди бана: „Сенин хакын, бенекли хайваннар олсун“, – бүтүн сүрүдә дуарды бенекли хайваннар. Ачан са дейәрди: „Сенин хакын текир хайваннар олсун“, – бүтүн сүрүдә текир хайваннар дуарды. ⁹Бөлежә Аллах бобанызын сүрүсүнү, ондан алып, бана верди. ¹⁰Бир керә, о вакыт, ачан хайваннар чатышардылар, бән гөрдүм дүшүмдә, ани чатышан текеләр текир, бенекли йа да алажайдылар. ¹¹„Иаков!“ – деди бана дүшүмдә Аллахын англи. „Бурадайым!“ – дедим бән. ¹²„Бак, хепси чатышан текеләр текир, бенекли хем алажа. Чүнкү Лаванын сана йаптыкларыны хепсини гөрдүм. ¹³Бән Аллахым, ани сана гөрүндүйдүм Бет-Елдә, нередә Бана емин еттийдin, дөкүп таш үстүнә зейтин олойу. Калк та гит бу топрактан ана тарафына“».

¹⁴Рахил хем Лийа дедиләр Иакова: «Бобамызын евиндә санки таа вар мы бизим пайымыз йа да варлымыз? ¹⁵О бизи йабанжы сайэр; о сатты бизи хем бизим ичин не өдек алдыйса, ону хепсини харжады. ¹⁶Бөләйсә, озаман

бүтүн варлык, ангысыны Аллах алды бобамыздан, о бизим хем ушакларымызын. Аллах сана не дедийсә, ону йап».

¹⁷ Иаков пиндирди ушакларыны хем карыларыны девелерә, ¹⁸ алды бүтүн варлыныны, топлады сүрүсүнү, ани о казандыйды Падан-Арамда, да доорулду Ханаан топраана, Исаак бобасынын йанына. ¹⁹ Лаван таман гиттийдикойуннары кыркмаа, да Рахил алды йанына бобасынын идолларыны. ²⁰ Бутакым Иаков алдатты арамей Лаваны: бишей она сөләмейип, ²¹ алып бүтүн варлыныны, качты ондан. Айкырлайып Фырат дересини, доорулду Галаад байырларына.

Лаван такышэр Иаковун ардына

²² Учүнжү гүнү Лавана билдирдиләр, ани Иаков качты. ²³ Топлайып сой-сенселесини, о такышты онун ардына. Еди гүндән сора о етишти Иакову Галаад байырларында. ²⁴ Ама о гежә Аллах, арамей Лаванын дүшүнә гелип, деди: «Бак, серт лаф Иакова сөләмә!»

²⁵ Лаван етишти Иакову. Иаков артык курмушту чадырыны Галаад байырларында. Лаван да хеп о ердә сой-сенселесиннән ерлешти. ²⁶ Лаван Иакова деди: «Нечин бөлә йапэрсын? Сән алдаттын бени! Кызларымы сансын женктә пленә алдын! ²⁷ Нечин сән качтын бендән саклы? Нечин бени алдаттын? Нечин бана сөләмедин? Бән сени севинчлән хем түркүләрлән, жынгырдаклан хем лира чалгысыннан йола гечирежейдим. ²⁸ Бракмадын унукаларымнан хем кызларымнан, өпүшүп, прост олайым! Ахмаклык йаптын. ²⁹ Вар куведим сизә көтүлүк йапайым, ама бобанызын Аллахы дүн гежә деди бана: „Бак, серт лаф Иакова сөләмә!“ ³⁰ Исләә, бендән гиттин, нечинки бобанын евини өзлемишин. Ама нечин чалдын беним аллахларымы?»

³¹ «Корктум, — деди Иаков. — Бән санардым, ани зорлан алажан кызларыны елимдән. ³² Ама кимдә булурсан

аллахларыны, о саа калмайажэк! Кардашларымызын онүндә кендин аара, еер бендә варса сенин бишейин, ал ону!» Иаковун хабери йокту, ани идоллары чалды Рахил.

³³Лаван гирди Иаковун, Лийанын хем ики изметчийканын чадырларына, ама бишей буламады. Чыкып Лийанын чадырындан, о гирди Рахилин чадырына. ³⁴Рахил сә бобасынын идолларыны девә семеринин алтына койуп, отурду оннарын үстүнә. Бобасы тарашлады чадыры, ама бишей буламады. ³⁵Рахил деди она: «Дарылма, бобам, сенин онүндә аякча дурамадыым ичин: бән кефсизим, нижә карылар хер ай олэрлар». Лаван херердә арады, ама идоллары буламады.

³⁶Иаков, чиледән чыкып, үфкели деди: «Беним не кабаатым, не гүнахым вар, ани сән бөлә үфкәйлән такыштын ардыма? ³⁷Бүтүн беним ишлерими актардын – сенин ишлериндән бишей булдун му? Варса, гөстер, ко беним сенселәм хем сенин сенселән сөлесиннәр, ангымыз доору. ³⁸Ирми йыл сенин йанында ишледим. Койуннарын хем кечилерин хич дүшүк йапмады. Сенин сүрүндән бән коч имедим. ³⁹Хайваннары жанаварлар параладыйса, бән сана оннары гөстермедим, зарарыны кендим капаттым. Гежә ми, гүндүз мү чалынмыш хайван – хербир хайванын хесабыны бендән истедин. ⁴⁰Гүндүз зетләрди бени сыжак, гежә – суук, гөзлерими кыпмардым. ⁴¹Ирми йыл сенин евиндә йашадым. Ондөрт йыл измет еттим ики кызын ичин, алты йыл – сүрүн ичин. Сән сә он керә дииштирдин беним өдеми. ⁴²Еер олмасайды бенимнән дедемин Аллахы – Авраамын Аллахы, Ангысындан Исаак та коркэр – беллики, сән бени бош еллән йоллайажейдын. Ама Аллах гөрдү беним чектиклерими хем чалышмаларымы, онуштан бу гежә Кендиси бени аркайа алды!»

Иаков аннашма йапэр Лаваннан

⁴³Лаван жувап етти Иакова: «Бу кызлар беним кызларым, ушаклар беним ушакларым, сүрүләр беним сүрүлерим. Не гөрерсин бурада — хепси беним. Бүүн кызларыма йа да оннарын ушакларына көтүлүк йапабилирим ми? ⁴⁴Гел йапалым аннашма, сән хем бән, хем ко о гөстерсин, ани бизим арамыз ии».

⁴⁵Иаков, алып бир таш, койду ону дикинә, нижә бир нышан ташыны, ⁴⁶да деди сойдашларына: «Таш топлайын». Топлайып ташлары, адамнар йывдылар оннары бирери да о йывынын йанында екмек идиләр. ⁴⁷Лаван о йывынын адыны койду Егар-Сахадута, Иаков са о йывынын адыны койду Галаад*. ⁴⁸Лаван деди: «Бу йывын аклымыза гетирежек бизим аннашмамызы». Бу үзерә йывынын ады койулду Галаад. ⁴⁹Она деерләр таа Мицпа («гөзледижсинин ери»), чүнкү Лаван деди: «Ко Аллах гөрсүн бизи икимизи, ачан бири-биримиздән узаклашажез. ⁵⁰Еер сән азарларсан кызларымы йа да, оннардан каарә, аларсан кендинә башка кары, тутасын аклында: диил инсан, ама Аллах бизи гөзледер!»

⁵¹«Бак, — деди Лаван Иакова, — бу таш йывыны хем бу нышан ташы, ани бән койдум арамызда, — ⁵²андырэрлар бизим аннашмамызы. Не бән гечежәм йывынын өтәәнна сана көтүлүк йапмаа, не дә сән гечежән йывынын хем нышан ташынын берәәнна бана көтүлүк йапмаа дейни. ⁵³Ко бизим делелеримизин аллахлары — Авраамын Аллахы хем Нахорун аллахы — арамызда судйа олсуннар».

Иаков емин етти Аллахын адыннан, Ангысындан коркарды онун бобасы Исаак. ⁵⁴Сора Иаков, байырда курбан кесип, чаарды сенселесини екмек имәә. Имектән

* 31:47 Арамейжә «Егар-Сахадута» хем чыфытча «Галаад» гелерләр бир маанайа: «аклына гетирән йывын».

сора оннар гежеледиләр байырда. ⁵⁵ Ертеси сабаа еркен Лаван өптү унукаларыны хем кызларыны, иссөзледи оннары да сора евинә гитти.

Иаков хазырланэр гөрүшмәй Исавлан

32 ¹Иаков илерледи йолуну да каршылашты Аллахын ангиллериннән. ²Гөрүп оннары, Иаков деди: «Бу Аллахын конак ери». О ерин адыны койду Маханайим («*ики конак ери*»).

³Иаков кендисинин онүсора йоллады хабержилери Исав батүсуна, ани йашарды Сеир топраанда (Едом тарафында), ⁴хем буйурду, сөлесиннәр она бөлә лафлары: «Беним чорбажыма Исава бутакым дейин: „Сенин чыраан Иаков бөлә деди: ‘Бән чок вакыт, шиндийә кадар, йашадым йабанжы гиби Лаванын йанында. ⁵Шинди беним вар өкүзлерим, ешеклерим, койуннарым, адам хем кары чыракларым. Йоллээрим сана, беним чорбажыма, бу хабери хем умут едерим, ки сән бана хошлуклан бакажан’“». ⁶Геери дөнүп, хабержиләр дедиләр Иакова: «Биз гиттик сенин Исав батүнун йанына. Дөртүз адамнан о гелер каршыламаа сени».

⁷Иаков пек коркту, онун жаны сыкылды. Йанындакы адамнары, койун-кечилери, сыырлары хем девелери о бөлдү ики алайа. ⁸«Еер Исав чарпарса алайын биринә, – дүшүнәрди Иаков, – баари өбүр алай куртулур». ⁹Сора Иаков дуа етти: «Сааби! Бүүк бобамын Авраамын Аллахы, Исаак бобамын Аллахы! Сән бана дедийдин: „Дөн делелеринин топраана, сенселенин йанына, Бән сана хайыр йапажам“. ¹⁰О ииликлери хем хайырлары, ани Сән бана йаптын, бән, Сенин чыраан, казанмадым. Ачан гечтийдим Иордан дересини, елимдә саде бир сопа варды, шинди сә ики алай варлыым вар. ¹¹Йалварэрим, кору бени Исав батүмдан! Коркэрим, ани о гележек да өлдүрежек бизи хепсимизи, карыларлан ушаклары да!

¹²Чүнкү Сән ададыйдын: „Бән сана хайыр йапажам, дениз куму гиби сайысыз чок йапажам сенин евлатларыны“».

¹³Иаков гежеледи орада, ертеси сабаа айырды кенди сүрүлериндән Исава баашыш: ¹⁴икиүз кечи, ирми текә, икиүз койун, ирми коч, ¹⁵отуз саамал девә йавруларынан барабар, кырк инек, он буа, ирми диши ешек хем он еркек ешек. ¹⁶О верди хайваннары чыракларына, хербир сүрүйү айыры, да деди: «Гидин беним өнүмжә, сүрүлерин арасында бошлук бракын». ¹⁷Биринжисинә Иаков деди: «Ачан гөрежән беним Исав батүму, да о сана сорарса: „Кимин адамыйсын? Нерейи гидерсин? Кимин хайваннарыны хайдээрсын?“ — ¹⁸озаман она де: „Бу хайваннар сенин чыраан Иаковун, о йоллады баашыш беним чорбажыма Исава. Кендиси Иаков гелер бизим ардымыздан“». ¹⁹Икинжи хайдайыжыйа да, үчүнжүсүнә дә, хем каланына да Иаков буйурду, Исавлан булушарсалар, хеп бөлә сөлесиннәр — ²⁰хем мутлак десиннәр: «Сенин чыраан Иаков гелер бизим ардымыздан». Бутакым Иаков, йоллайып өнүсора баашыш, умутланарды йымышатсын Исавын үреени. «Сора, ачан гөрүшежез үз-үзә, беким, о баашлар бени», — дүшүнәрди Иаков. ²¹Бөлежә, йоллайып илери баашышы, Иаков калды гежелемәә о ердә, нередә конакландыйды.

Иаков гүрешер Аллахлан

²²Иаков о гежә калкты, алды йанына ики карысыны, ики изметчийкасыны, онбир оолуну да суа бир ердән айкырлады Йабук дересини. ²³О хепсини оннары гечирди каршы тарафа, сора гечирди бүтүн кенди варлыгыны. ²⁴Ачан Иаков калды йалныз, Биркимсей гиришти онуннан гүрешмәә да гүрешти таа айдыннанынжа. ²⁵Гөрүп, ани енсейәмеер Иакову, О урду онун будунун ойнак кемиинә — да о кемик чыкты ериндән. ²⁶Сора деди Иакова: «Брак бени, чүнкү дан ери башлады аармаа». —

«Бракмайажам, таа Сән бени иисөзләмейинжә», – жувап етти Иаков. ²⁷ «Нижә сенин адын?» – сорду О. Өбүрү деди: «Иаков». ²⁸ Озаман О деди: «Бундан беери сенин адын олажэк диил Иаков, ама Израил («Аллахлан гүрешән»), чүнкү сән гүрештин Аллахлан хем инсаннарлан да үстүн чыктын». – ²⁹ «Бана адыны сөлесәнә!» – йалварды Иаков. Ама О жувап етти: «Нечин сән сорэрсын Беним адымы?» Да иисөзледи Иакову.

³⁰ О ерин адыны Иаков койду Пениел («Аллахын үзү»), дейип: «Бән бурада Аллахы үз-үзә гөрдүм да саа-селәм калдым». ³¹ Ачан Иаков айырыларды Пениелдән, гүнеш дууду. О топалларды. ³² (Бу бетерә израиллиләр бүүнкү гүнәдән, хайван будуну ийәркән, бут кемииндән синири имеерләр. Нечинки О урдуйду Иаковун бут синиринә.)

Иаков каршылашэр Исавлан

33 ¹ Иаков бакты да гөрдү, ани гелер Исав, онун йанында да дөртүз адам. О бөлдү ушаклары Лийайа, Рахилә хем ики изметчийкасына. ² О дизди изметчийкаларыны ушакларыннан өнә, Лийайы ушакларыннан оннарын ардына, Рахили дә Иосифлән ен геери. ³ Кендиси дә гечти хепсинин өнүнә да, йаклашаркан батүсуна, еди керә диз чөкүп, иилтти башыны ерә кадар.

⁴ Исав качарак чыкты Иакова каршы да сармашып өптү ону. Икиси дә башладылар ааламаа. ⁵ Исав бакты карылар хем ушаклара да сорду: «Ким буннар сенин йанында?» Иаков деди: «Буннар о ушаклар, ангыларыны Аллах баашлады сенин чыраана». ⁶ Йаклаштылар изметчийкалар ушакларыннан да баш иилттиләр. ⁷ Со-ра йаклаштылар да баш иилттиләр Лийа ушакларыннан. Биткидә дә йаклаштылар Иосиф хем Рахил да баш иилттиләр.

⁸ «Сән нечин йолладын бана бу сүрүлери йолда?» – сорду Исав. «Сән бана хошлуклан бакасын дейни,

чорбажым», — жувап етти Иаков. ⁹ «Беним вар бол малым, кардашым, — деди Исав. — Сенин малын сана калсын».

¹⁰ «Олмаз, — деди Иаков, — еер хошлуклан бакарсан бана, каблет беним баашышларымы! Сенин үзүнү гөрмää беним ичин Аллахын үзүнү гөрмää гиби, нечинки сән бени кабул еттин! ¹¹ Каблетсәнä беним баашышымы. Аллах бана жöмерт елиннән верди, беним вар бол малым». Иаков йалварды Исав, таа о кайыл олунжа каблетмää баашышлары.

¹² «Чыкалым йола, — деди Исав Иакова. — Бән гидежäm öнүндä». ¹³ Ама Иаков деди она: «Чорбажым, сән билерсин, некадар йуфка ушаклар. Таа үстүнä, йанымда саамал кечилäрлән койуннар хем инеклär вар: еер бир гүн оннары зорларсак, кечилär хем койуннар хепси öлүр. ¹⁴ Таа ии, чорбажым, сән беним öнүмжä гитсәнä — бән дä сенин ардына гидежäm — еникуну, нижä хайваннар гидер, нижä ушаклар гидер, таа Сеир топраанда сана, беним чорбажыма, етишинжä». ¹⁵ — «Йанымдакы адамнары биркачыны бракайым сана», — теклиф етти Исав. Ама Иаков деди: «Нечин, чорбажым? Сән öлä дä бана чок хошлук йапэрсин».

¹⁶ О гүнү Исав дөндү Сеирä. ¹⁷ Иаков са гитти Сукота. Орада о кендинä калдырды бир ев, хайваннарына да йапты бордей. Бунун ичин бу ерä деерлär Сукот («*бордейлär*»).

Иаков ерлешер Шехем касабасынын йанында

¹⁸ Дөнүп Падан-Арамдан, Иаков саа-селäm етишти Ханаан топраанда булунан Шехем касабасына да ерлешти йакыннарда. ¹⁹ О тарлайы, нередä Иаков курду чадырларыны, о сатын алды Хаморун оолларындан үз койун паайына. Хаморун бир оолунун адыды Шехем. ²⁰ Орада Иаков йапты бир курбан ери да койду онун адыны Ел-Елохе-Израил («*Аллах, Израилин Аллахы*»).

Дина хем Шехем

34 ¹Иаковун хем Лийанын кызы Дина гитти ерли кызлара мусаафирләя. ²Хаморун оолу Шехем (Хамор са хивей халкынданды, о бөлгенин бейи), гөрүп Динайы, тутту ону да зорлан йатты онуннан. ³О севди Динайы, Иаковун кызыны, бааланды она үрәännән, йалпак лафлар она сөләрди, ⁴да деди кенди бобасына Хамора: «Алсана бу кызы бана кары».

⁵Ачан Иаков ишитти, ани онун кызыны, зорладып, маскараламышлар, онун ооллары кырда хайваннары гүдәрди. Оннар гелинжә, Иаков сес чыкармады. ⁶Шехемин бобасы Хамор гелди Иаковун йанына лафетмәә дейни. ⁷Иаковун ооллары, ишидип, не олду, осаат дөндүләр кырдан евә. Оннар пек кахырлыдылар хем үфкелийдиләр, чүнкү Иаковун кызыны зорламак — Израил халкына бүүк азар: бөлә йапмаа олмаз!

⁸Хамор деди: «Шехем, беним оолум, севдаланмыш сизин Динайа. Версениз ону оолума кары! ⁹Бизә сенселә олунуз. Бизә кызларынызы вериниз, бизим дә кызларымызы сиз алыныз. ¹⁰Бизимнән барабар йашайын, топрак өнүнүздә — нередә истәрсениз ерлешин, алыш-вериш йапын, кендинизә топрак еденин». ¹¹Шехем дә Динанын бобасына хем кардашларына бөлә деди: «Хошлуклан бана бакын, вережәм, не истәрсениз! ¹²Некадар өдек хем баашыш истәрсениз, хепсини вережәм. Саде верин бу кызы бана кары».

¹³Озаман Иаковун ооллары Шехемә хем онун бобасына Хамора вердиләр йаландырыжы жувап, чүнкү Шехем зорлады оннарын кызкардашыны Динайы. ¹⁴«Олмаз буну йапалым, — дедиләр оннар. — Вермәә кызкардашымызы кесикли олмайан* адама бизим ичин утанч олур. ¹⁵Еер

* 34:14 *Кесикли олмайан* — рус. «необрезанный». Бак Сөзлүктә.

хепси сизин еркеклериниз бизим гиби кесикли олурса, саде озаман кайыл олуроз. ¹⁶ Озаман биз сизә кызларымызы кары верәбилириз хем сизин кызларынызы кары алабилириз. Озаман биз барабар йашарыз хем бир халк олуроз. ¹⁷ Ама еер кайыл олмарсаныз да кендинизә кесиклик йапмарсаныз, биз, Динамызы алып, гидәриз».

¹⁸ Хамор хем Шехем кайыл олдулар бу теклифә. ¹⁹ Шехем бракмады сорайа оннарын теклифини — окадар севәрди Иаковун кызыны. Шехем сә бобасынын евиндә ен сайгылы кишийди. ²⁰ Сора Хамор хем Шехем, йаклашып касаба порталарына, дедиләр инсаннара: ²¹ «Бу адамнар бизә достча бакәрлар. Ко ерлешсиннәр бизим топраамызда, алыш-вериш йапсыннар. Топракларымыз гениш, ер вар оннара да, бизә дә. Биз алажәз оннарын кызларыны кары хем вережәз бизим кызларымызы оннара кары. ²² Ама оннар кайыл оләрлар йашамаа бизимнән барабар хем олмаа бир халк, саде еер хепси бизим адамнарымыз кесикли олурса, нижә оннарын. ²³ Оннарын сүрүлери, оннарын варлыклары хем хепси хайваннары бизим олур, еер биз кайыл олурсак оннарын теклифинә да оннар бизимнән барабар йашарса». ²⁴ Касабалы инсаннар кайыл олдулар Хаморлан хем Шехемнән, да касабанын хепси адамнары каблеттиләр кесиклии.

²⁵ Үчүнжү гүнү, ачан адамнар таа ажы чекәрди, Иаковун ооллары Симеон хем Леви — Динанын кардашлары, алып кылычлары*, кушкусуз касабайа гирдиләр да кыйдылар орада хепсини адамнары, ким кесиклик йаптыйды. ²⁶ Кестиләр Хамору хем Шехеми, алдылар Динайы Шехемин евиндән да гиттиләр. ²⁷ Сора Иаковун ооллары, дөнүп канны кесим еринә, сойгуннадылар касабайы, нередә зорладылды оннарын кызкардашы. ²⁸ Оннар хайдадылар койуннары, сыырлары, ешеклери,

* 34:25 *Кылычлар* — рус. «мечи».

алдылар кендинә хепсини, не булдулар касабда хем кырда, ²⁹ бүтүн варлыкларыны, ушакларыны, карыларыны, евлериндеки хербир иши алдылар кендилеринә.

³⁰ Озаман Иаков деди Симеона хем Левийә: «Сиз беним башыма бела гетирдиниз! Бурадакы инсаннары – ханаанейлери хем перизейлери – бана душман йаптыныз. Биз диилиз чок, оннар бирлешәрсә да бени өлдүрәрсә, бүтүн бизим сойумуз йок олур!» ³¹ Ама Симеон хем Леви жувап еттиләр она: «Олмаз бакмаа бизим кызкардашымыза, нижә бир ороспуйа!»*

Иаков дөнер Бет-Елә

35 ¹ Аллах деди Иакова: «Калк да гит ерлеш Бет-Елә. Орада кур бир курбан ери Аллага, Ангысы гөрүндүйдү сана, ачан качардын Исав батүндан». ² Иаков деди евдекилеринә хем хепсинә йанындакы инсаннара: «Йабанжы аллахлардан, ани вар сиздә, атылыныз, йыканып-пакланыныз да диштириниз рубаларынызы. ³ Биз гидериз Бет-Елә. Орада бән куражам бир курбан ери Аллага, Ангысы геләрди бана йардыма зор вакытта хем булунарды беним йанымда херердә, нерейи бән гидәрдим». ⁴ Оннар вердиләр Иакова хепси йабанжы аллахларыны, кулакларындан чыкарып күпелери**, оннары да вердиләр Иакова. Иаков хепсини буннары гөмдү Шехемә йакын бир фидан алтында. ⁵ Чыктылар оннар йола. Долайлардакы касабаларда йашайан инсаннар такышмадылар Иаковун ооллары ардына, нечин дейни оннары сардыйды Аллах коркусу.

⁶ Иаков кенди инсаннарыннан етишти Луз касабасына (бүүнкү Бет-Ел), ангысы булунэр Ханаан топраанда, ⁷ да курду орада бир курбан ери. О койду бу ерин адыны

* 34:31 *Ороспу* – рус. «продажная женщина».

** 35:4 *Күпеләр* – олмалы, тайфә мускалары (рус. «амулеты»).

«Ел-Бет-Ел» («*Бет-Елин Аллахы*»), чүнкү орада она гөрүндүйдү Аллах, ачан Иаков качарды батүсундан. ⁸ Өлдү Девора, ангысы Ревекайы эмзирәрди. Ону гөмдүләр Бет-Елин ашаасында фидан алтында, о фиданын адыны койдулар Аллон-Бахут («*ааламак фиданы*»).

⁹ Ачан Иаков дөндү Падан-Арамдан, Аллах генә гөрүнүп она, иисөзледи ону ¹⁰ да деди: «Сенин адын Иаков, ама бундан беери сана демейежекләр Иаков. Сенин адын олажэк Израил!» Да койду онун адыны Израил. ¹¹ Сора Аллах деди она: «Бән Бүүк Куветли Аллахым. Дуудурун хем зеделәнин: сендән чекилежек бир халк – кәр бир алай халк! Сендән чекилежек падишахлар! ¹² О топраа, ани Бән вердийдим Авраама хем Исаака, Бән вережәм сана хем сенин евлат бойларына». ¹³ Ачан Аллах калкты йукары о ердән, нередә лафетти Иаковлан, ¹⁴ Иаков койду о ерә дикинә бир таш да, ону айозламаа дейни, дөктү таш үстүнә шарап хем зейтин олойу. ¹⁵ Иаков о ерин, нередә Аллах лафетти онуннан, койду адыны Бет-Ел.

Вениаминин дуумасы хем Рахилин өлүмү

¹⁶ Ачан оннар узаклаштылар Бет-Елдән да йаклаштылар Ефрата касабасына, Рахил дуудурду. Дуудурмасы зор олду, ¹⁷ Рахил чок санжы чекти. «Коркма! – деди луфуса бабусу, – таа бир оолун олэр». ¹⁸ Ама Рахил өлүм атиндәйди. Жан верәркән, о койду чожуунун адыны Венони («*зеетлеримин оолу*»). Ама бобасы верди оолуна ад Вениамин («*саа тарафымдакы оолум*»). ¹⁹ Рахил өлдү да Ефрата (шинди денилер Вифлеем) йолунда гөмүлдү. ²⁰ Иаков Рахилин мезарында дикти бир нышан ташы. Бу мезар ташы бүүннән-бүүн орада дурэр.

Иаковун ооллары

²¹ Израил илерледи йолуну да курду чадырларыны Мигдал-Едерин өбүр тарафында. ²² Израил о топракта йашаркан, Рувим йатгы бобасынын есир карысыннан* Валайлан. Бобасы үүренди буну.

Иаковун варды оники оолу.

²³ Лийанын ооллары: Рувим (Иаковун илк оолу), Симеон, Леви, Иуда, Исахар хем Завулон.

²⁴ Рахилин ооллары: Иосиф хем Вениамин.

²⁵ Валанын, Рахилин изметчийкасынын, ооллары: Дан хем Нафтали.

²⁶ Зелфанын, Лийанын изметчийкасынын, ооллары: Гад хем Ашер. Иаковун Падан-Арамда дууан ооллары буннардыр.

Исаакын өлүмү

²⁷ Иаков гелди бобасына Исаака Мамрейя, Кирйат-Арбанын (бүүн денилер Хеврон) йанында, нередä бир вакыт калмыш Авраам, сора да Исаак. ²⁸ Уз сексän йыл йашады Исаак. ²⁹ О гечинди ихтär, дойуп йашамаа. Öлүп, бирлешти кенди делелериннän. Ону гөмдүлär ооллары Исав хем Иаков.

Исавын евлат бойлары

36 ¹ Тä Исавын (она таа деерлär Едом) евлат бойлары ичин аннатма. ² Исав алды кендисинä карыларыны ханааней кызларындан: Адайы – хетей Елонун кызыны, Охоливамайы – Ананын кызыны, хивей Цивонун унукасыны, ³ хем дä Басематы, Измайылын кызыны, Невайотун кызкардашыны. ⁴ Ада Исав дуудурду Елифазы, Басемат – Реуели,

* ^{35:22} *Есир кары* – рус. «наложница». Бак Сөзлүктä.

⁵ Охоливама — Еушу, Йаламы хем Корахы. Буннар Исавын ооллары, ани дуудулар Ханаан топраанда.

⁶ Исав топлады кенди карыларыны, оолларыны, кызларыны, евиндеки хепси адамнарыны, сүрүлерини, Ханаан тарафында казанды варлыгыны да, айырылып Иаков кардашындан, гитти башка мемлекетä.

⁷ Чүнкү оннарын варды окадар чок варлыклары, ани оннар, кенди сүрүлериннән, артык сыймардылар йашасыннар барабар бу топракта. ⁸ Исав (она таа деерләр Едом) ерлешти Сеир байырларында.

⁹ Тә Исавын, едомитлерин дедесинин, евлат бойлары ичин аннатма. ¹⁰ Тә Исавын евлат бойларынын адлары: Исавын оолу Елифаз — Ада карысындан, Исавын оолу Реуел — Басемат карысындан. ¹¹ Елифазын ооллары: Теман, Омар, Цефо, Гатам хем Кеназ. ¹² Тимна, Елифазын есир карысы*, дуудурду Елифаза Амалек оолуну. Буннар Исавын евлатлары Ададан. ¹³ Реуелин ооллары: Нахат, Зерах, Шама хем Миза. Буннар Исавын евлатлары Басематтан. ¹⁴ Исавын ооллары, ангыларыны дуудурду Ананын кызы хем Цивонун унукасы Охоливама: Еуш, Йалам хем Корах.

¹⁵ Тә Исавдан чекилән сойлар: Исавын илк оолундан Елифаздан — Теман, Омар, Цефо, Кеназ, ¹⁶ Корах, Гатам, Амалек. Буннар Елифаздан чекилән сойлар, Аданын евлат бойлары, оннар йашээрлар Едом топраанда. ¹⁷ Исавын оолундан Реуелдән чекилән сойлар: Нахат, Зерах, Шама хем Миза. Буннар Реуелдән чекилән сойлар, Исавын Басемат карысындан евлат бойлары, оннар йашээрлар Едом тарафында. ¹⁸ Исавын евлат бойлары Охоливамадан: Еуш, Йалам хем Корах сойлар. Бу сойлар чекилерләр Исавын карысындан Охоливамадан, Ананын кызындан. ¹⁹ Буннар хепси Исавын евлат бойлары хем оннарын сойлары. Бу сойлара деерләр Едом халкы.

* 36:12 *Есир кары* — рус. «наложница». Бак Сөзлүктä.

Сеирин евлат бойлары

²⁰ Бу топракта йашарды хорей халкы – Сеирин евлат бойлары. Онун ооллары: Лотан, Шовал, Цивон, Ана, ²¹ Дишон, Ецер хем Дишан. Буннар хорей сойларынын адлары, оннар Едом тарафында йашайан Сеирин евлат бойлары.

²² Едом топраанда Сеирин евлат бойларынын адлары: Лотанын ооллары – Хори хем Хемам. Лотанын таа варды кызкардашы, онун адыды Тимна. ²³ Шовалын ооллары: Алван, Манахат, Гевал, Шефо хем Онам. ²⁴ Цивонун ооллары: Аяа хем Ана (о Ана, ангысы чолда булду чӧшмӧ, ачан отладарды Цивон бобасынын ешеклерини). ²⁵ Ананын ушаклары: онун оолу Дишон хем онун кызы Охоливама.

²⁶ Дишонун ооллары: Хемдан, Ешбан, Итран хем Керан.

²⁷ Ецерин ооллары: Билхан, Зааван хем Акан.

²⁸ Дишанын ооллары: Уц хем Аран.

²⁹ Хорейлерин сойлары буннарды: Лотан, Шовал, Цивон, Ана, ³⁰ Дишон, Ецер хем Дишан. Сеир топраанда сойлары буннарды.

Едомун падишахлары

³¹ Израиллилерин таа кенди падишахлары йоккан, Едому кулланды бу падишахлар: ³² илкин Едомда падишахлык етти Беорун оолу Бела, баш касабанын адыды Динхава. ³³ Бела ӧлдӱйнӧн, онун еринӧ гечти Боцралы Йовав, Зерахын оолу. ³⁴ Йовав ӧлдӱйнӧн, падишах олду Теман топраандан Хушам. ³⁵ Хушам ӧлдӱйнӧн, онун еринӧ падишах олду Бедадын оолу Хадад, ангысы енеседи мадианнылары Моав топраанда, баш касабасынын адыды Авит. ³⁶ Хадад ӧлдӱйнӧн, онун еринӧ падишах олду Масрекалы Самла. ³⁷ Самла ӧлдӱйнӧн, онун еринӧ падишах олду Реховот-Ханнахарлы Саул. ³⁸ Саул

öldүйнән, онун еринә падишах олду Баал-Ханан, Ахборун оолу. ³⁹ Ахборун оолу Баал-Ханан өлдүйнән, онун еринә падишах олду Хадар, баш касабасынын адыды Пагу, онун карысынын адыды Мехетавел; о Матредин кызы, Ме-Захавын унукасы.

⁴⁰ Бойларына хем ерлешмелеринә гөрә Исавын сойлары буннарды: Тимна, Алва, Етет, ⁴¹ Охоливама, Ела, Пинон, ⁴² Кеназ, Теман, Мивцар, ⁴³ Магдиел, Ирам. Буннарды Едомун сойлары, ангыларын адлары верилийди ерлешмелерә о топракта, нередә йашардылар. Едомитлерин дедеси Исавды.

Иосиф хем онун кардашлары

37 ¹ Иаков ерлешти Ханаан тарафында, нередә йашады онун бобасы. ² Тә Иаковун евлат бойлары ичин аннатма.

Иосиф онеди йашындайды. О кардашларыннан барбар гүдәрди койун-кечи сүрүлерини — йардым едәрди кардашларына (бобасынын Вала хем Зелфа карыларындан оолларына). Кардашларынын көтү йаптыкларыны билдирәрди бобасына.

³ Иосиф дуудуйду, ачан Израил бүүк йаштайды, бу үзерә Израил севәрди ону таа пек, некадар өбүр оолларыны, баашладыйды она бир гержик руба. ⁴ Кардашлар, гөрүп, ани бобалары Иосифи север таа пек, некадар оннары, башладылар окадар азетмемәә Иосифтән, ани онуннан йалпак лафедәмәрдиләр.

⁵ Бир керә Иосиф гөрдү бир дүш. Ачан о аннатты дүшүнү кардашларына, оннар башладылар таа пек азетмемәә ондан. ⁶ «Сеслйин, не гөрдүм дүшүмдә! — деди о. — ⁷ Сансын биз тарлада демет баалээрыз, да benim деметим калкты дикинә, сизин деметлериниз дә, дуруп доз-долай, иилдиләр онун өнүндә!» ⁸ Кардашлар дедиләр: «Сайылэр, сән бизим үстүмүзә падишах мы олажан? Бизә

заабит ми олажан?» Да башладылар таа да пек азетмемаа ондан — онун дүшлери ичин хем аннаттыклары ичин.

⁹ Иосиф, гөрүп таа бир дүш, аннатты ону да кардашларына: «Бән дүшүмдә гөрдүм, сансын гүнеш, ай хем онбир йылдыз онүмдә иилдиләр!» ¹⁰ Ачан о аннатты бу дүшүнү бобасына хем кардашларына, бобасы азарлады ону: «Не бичим дүш бу? Чыкэр өлә, ани биз хепсимиз — хем бән, хем анан, хем кардашларын — гелип, онүндә ерә кадар иилежез ми?» ¹¹ Кардашлар үфкелендиләр Иосифә, ама онун аннатмасы калды бобасынын аклысында.

Кардашлар сатэрлар Иосифи есирләй

¹² Гүнүн бириндә Иосифин кардашлары гиттиләр кыра гүтмәә бобасынын хайваннарыны Шехем долайларында. ¹³ Израил деди Иосифә: «Кардашларын гүдерләр хайваннары Шехемин йанында. Хайди сени дә оннарын йанына йоллайым». — «Бән хазырым», — деди Иосиф бобасына. ¹⁴ «Гит бак кардашларына хем сүрүйә, — деди бобасы, — хепси исләә ми, да бана хабер гетир». Бу лафларлан бобасы гечирди ону йола.

Чыкып Хеврон чайырындан, Иосиф гитти Шехемә. ¹⁵ Кырда гезинәркән, о разгелди бир адама. «Не аарээрсын бурада?» — сорду о Иосифә. ¹⁶ «Аарээрым кардашларымы, — жувап етти Иосиф. — Билмеерсин ми, нередә оннар гүдерләр койуннары?» — ¹⁷ «Оннар гиттиләр бурадан, — деди адам, — ишиттим, лафедәрдиләр, ани Дотана гидежеймишләр».

Иосиф гитти Дотана да булду орада кардашларыны. ¹⁸ Оннар таа узакта хесапалдылар Иосифи да, о йаклашынжа, лафландылар өлдүрмәә ону. ¹⁹ «Тә гелер дүш гөрүжү! — дедиләр бири-биринә. — ²⁰ Хайди өлдүрелим ону да аталым бир су куйусуна, сора дейелим, ани ону паралады бир жанавар. Озаман бакалым, дүшлери аслы чыкажэк мы!» ²¹ Рувим, ишидип буну, куртарды Иосифи.

«Өлдүрмейин ону, — деди Рувим. — ²²Кан дөкмөйин. Ани кенди еллеринизлән өлдүрежениз, таа ии атын ону чолун ортасында те о куйуйа». Онун аслы неетийди — куртар-маа Иосифи да бобасына геери гөтүрмәә.

²³Ачан Иосиф йаклашты кардашларына, оннар йырта-рак чыкардылар онун сыртындан гержик рубасыны ²⁴да аттылар ону бир куйуйа. Куйу бошту, онда су йокту. ²⁵Та-ман отуруп екмек имәә, кардашлар гөрдүләр, ани Галаад тарафындан гелер измайыллы алыш-веришчилерин бир керваны — оннарын девелери Египетә гөтүрәрдиләр түрлү хош кокулу смола хем балзам. ²⁶Иуда деди: «Не казанырыз, өлдүрүрсәк кардашымызы? Сора ләазым олажәк саклай-лым кабаатымызы. ²⁷Таа ии саталым ону измайыллылар, ко еллеримиз пак олсун. Чүнкү о бизим кардашымыз, канымыз бир». Кардашлары кайыл олдулар. ²⁸Ачан ма-дианны алыш-веришчиләр* йаклаштылар, кардашлар чыкардылар Иосифи куйудан да саттылар оннара ирми гүмүшә. Измайыллылар хайдадылар Иосифи Египетә.

²⁹Рувим дөндү куйунун йанына да гөрдү, ани Иосиф орада йок, о кахырдан йыртты сыртында рубаларыны. ³⁰«Чожук йок орада! — деди Рувим, дөнүп кардашларынын йанына. — Не йапайым шинди бән?» ³¹Озаман кардашлар алдылар Иосифин гөлмеени да, кесип бир текә, булаштырдылар гөлмәә каннан. ³²Сора, гетирип гөлмәә бобаларына, дедиләр: «Тә не биз булдук. Бакса-на — бу гөлмек сенин оолунун му оса диил ми?» ³³Иа-ков таныды гөлмәә да баарды: «Оолумун рубасы! Ону жанавар имиш, олмалы! Хакына, Иосифи параламыш!» ³⁴Иаков, сыртындакы рубаларыны йыртып, баалайып белинә бир парча чувал платы, чок гүн сыравардыр оолу

* 37:28 Мадиианны алыш-веришчиләр — олмалы, лаф гидер Измайылын евлат бойлары ичин, ангылары йашардылар Мадииан топраанда.

ичин йас тутту. ³⁵Хепси ооллары хем кызлары гелдиләр онун йанына аутмаа ону, ама Иаков сесләмеди оннары. «Йок, – дейәрди о, – оолумун йанына йас тутарак өбүр дүннейә инежәм!» Да дизерәк хеп ааларды оолуну.

³⁶Алыш-веришчиләр сә бу вакыт хайдадылар Ио-сифи Египетә да саттылар Потифара – бир бүүк адама, фараонун баш коруйужусуна.

Иуда хем Тамар

38 ¹О вакыт Иуда, айырылып кардашларындан, ер-лешти йашамаа Адуламдан бир адамын йанында, ангысынын адыйды Хира. ²Орада Иуда каршылашты бир ханааней кызлан. Кызын бобасынын адыйды Шуа. Иуда евленди она. ³Кары гебә калды да дуудурду бир оол, онун адыны койдулар Ир. ⁴Кары генә гебә калды, дуудурду таа бир чоҗук, адыны койду Онан. ⁵Генә бир чоҗук дуудурду, адыны койду Шела. Ачан дууду Шела, Иуда Кезивдәйди.

⁶Илк оолу Ир ичин Иуда алды бир кары, онун адыйды Тамар. ⁷Ама Саабинин гөзүндә Ир гүнахкерди, бу бетерә Сааби ону өлдүрдү. ⁸Озаман Иуда деди Онана: «Сән ләәзым йатасын батүнун карысыннан да таманнайасын девер боржуну: илерледәсин батүнун сойуну».*

⁹Ама Онан биләрди, ани ушак сайылмайажәк онун, онуштан о, батүсунун карысыннан йаттыгы заман, херкерә тоомуну ерә акыдарды, аники батүсунун сойуну узалтмамаа дейни. ¹⁰Онун бу йаптыгы Саабинин гөзүндә гүнахты, онуштан Сааби өлдүрдү Онаны да. ¹¹Озаман Иуда деди Тамар гелининә: «Дөн бобанын евинә да йаша орада, беним оолум Шела

* 38:8 Евелки чыфытларын адетлеринә гөрә, бу евленмектә дууан чоҗук ләәзымды сайылсын өлән кардашын оолу хем каблетсин онун варлыныны.

бүүйүнжә», – чўнкү о дўшүнәрди: «Ажаба өлмесин Шела да кардашлары гиби».

Бөлежә Тамар дөндү бобасынын евинә.

¹² Хайли вакыт гечтиктән сора Иуданын карысы, Шуанын кызы, өлдү. Ачан битти Иуданын йас тутмасы, о гитти Тимнайа о инсаннара, ангылары кыркарды онун койуннарыны, онун досту адуламны Хира да гитти онуннан барабар.

¹³ Тамара хабер вердиләр: «Сенин кайнатан гидер Тимнайа кыркмаа койуннарыны». ¹⁴ Тамар сойунду дул рубаларыны, сарылды бир шаллан, аники ону танымасыннар, да отурду Тимна йолунда булунан Енаим гиришиндә, чўнкү о гөрәрди, ани Шела артык бүүдү, ама она изин вермедиләр Шелайлан евленсин. ¹⁵ Иуда, гөрүп ону, санды, ани о бир ороспу*, чўнкү онун үзү өртүлүйдү. ¹⁶ О сапты йолдан онун тарафына да деди: «Хади гел, сениннән йатмаа истеерим», чўнкү билмәрди, ани о онун гелини. Тамар сорду: «Сениннән йатарсам, не вережән бана?» ¹⁷ «Сүрүмдән сана бир олак йоллайажам», – жуваплады о. «Олаа таа йолламадыйнан, не вережән бана шинди, ани бән инанайым сени?»

¹⁸ «Не верейим сана?» – сорду Иуда.

Тамар деди: «Кенди мўхүрүнү, гайтаныны** хем елиндеки сопаны».

Хепсини буннары верип, Иуда йатты Тамарлан, да о гебә калды.

¹⁹ Сора Тамар, гидип, сойунду шалыны да генә гииди дул рубаларыны.

²⁰ Иуда, амаанетини*** геери алмаа дейни, адуламны достундан йоллады бир олак, ама досту карыйы буламады.

* 38:15 *Ороспу* – рус. «продажная женщина».

** 38:18 *Гайтан* – рус. «шнур».

*** 38:20 *Амаанет* – рус. «залог».

²¹О сорду оралы инсаннара: «Енаимдә йол бойунда бир ороспу варды, нередә о?»

«Бурада өлә бир кары йок», – дедиләр она.

²²О дөндү Иуданын йанына да деди: «Бән буламадым ону, оралы инсаннар бана дедиләр: „Бурада йок ороспу“».

²³Иуда деди: «О ишлери, ани алды, ко браксын кендисинә, зерә гүлүнтү олуруз. Бән йолладым она олаа, ама сән карыйы буламадын».

²⁴Өлә бир үч айдан сора Иудайа хабер вердиләр: «Сенин гелинин ороспулук етмиш да гебә калмыш». Иуда деди: «Чыкарын ону дышары да йакын!»

²⁵Ачан Тамары чыкарардылар, о кайнатасына йоллады хабер: «Бән гебә калдым бу ишлерин саабисиндән» – хем таа деди: «Баксана, бу мұхұр, гайтан хем сопа киминдир?»

²⁶Иуда, таныйып бу ишлери, деди: «Бу инсан бендән таа доору, нечинки бән ону Шела оолума алмадым». Да биртаа онуннан йатмады.

²⁷Ачан гелди вакыт кары дуудурсун, аннашылды, ани онун карнысында вар икиз. ²⁸Кары дуудураккан, икизлерин бириси елини дышары чыкарды; озаман луфуса бабусу баалады онун елинә бир кырмызы иплик да деди: «Бу илк дууду». ²⁹Ама ушак чекти елини геери, да кардашы илк дууду. Луфуса бабусу деди: «Сән насыл кендинә кедик ачтын?» Да койду онун адыны Парец («кедик ачмаа»). ³⁰Сора дууду онун кардашы, ангысынын елинә баалыйды кырмызы иплик. Онун адыны койдулар Зерах («дан ери»).

Иосиф хем Потифарын карысы

39 ¹Измайыллылар Иосифи гөтүрдүләр Египетә. Орада ону сатын алды фараонун бир адамы, коруйужуларын башы египетли Потифар.

²Сааби Иосифләнди, да онун ишлери исләә гидәрди египетли чорбажысынын евиндә. ³Онун чорбажысы

гөрдү, ани Сааби Иосифлән хем ани О йардым едер она, ууру исләә гитсин хербир иштә. ⁴ Иосиф казанды онун хайырыны да олду онун изметчиси. Потифар койду ону кенди евинә хем бүтүн чорбажылыына буйуружу. ⁵ Озамандан беери, ачан о койду Иосифи жувапчы кенди евинә хем бүтүн чорбажылыына, Сааби иссөзледи египетлинин евини Иосифин хатыры ичин. Потифарын евинә, тарласына, бүтүн варлыына Сааби берекет верди. ⁶ Бу үзерә Потифар верди Иосифин елинә хепсини кенди ишлерини; имәк имеесиндән каарә, египетлинин башка хич бир заамети калмады.

Иосиф гөзәл хем кыврак бойлу бир адамды. ⁷ Бираздана чорбажысынын карысы она гөз койду да деди: «Йат бенимнән».

⁸ Ама Иосиф инкәр етти, дейип: «Чорбажым верди беним елимә бүтүн варлыыны, кендисинин евдә хич бир заамети йок. ⁹ Бу евдә бендән бүүк кимсей йок. Беним ичин хич бишей йасак йок – сендән каарә: сән онун карысыйсын. Насыл бән бөлә бир көтүлүк йапайым, Аллахын онүндә гүнаха гирейим?» ¹⁰ Потифарын карысы хер гүн хеп савашарды йанылтмаа Иосифи, ама о кайыл олмады йатмаа онуннан.

¹¹ Бир гүн Иосиф гирди чорбажысынын евинә кенди ишини йапмаа дейни. Евдә башка кимсей йокту. ¹² Потифарын карысы, тутуп Иосифи рубасындан, деди: «Йат бенимнән!» Ама Иосиф, кенди рубасыны карынын елиндә бракып, качарак чыкты евдән дышары. ¹³ Гөрдүйнән, ани Иосиф качты, бракып рубасыны онун елиндә, ¹⁴ кары чаарды чыраклары да деди: «Бакын: бу чыфыды гетирдиләр бурайы, ани о бизи гүлмәә алсын! О гелди беним йаныма да истеди йатмаа бенимнән! Бән үүсек сеслән баардым. ¹⁵ Ишидип, ани бән баарэрым, о бракты рубасыны да качты дышары!» ¹⁶ Кожасы таа евә гелинжә, о тутту кендисиндә Иосифин рубасыны. ¹⁷ Кожасына да

хеп өлә аннатты: «О чыфыт чырак гелди йаныма — сән гетирдин ону бурайы, ани гүлмәә алсын бени! ¹⁸ Ачан бән гириштим баармаа, йардыма чаармаа, о бракты рубасыны да качты евдән!» ¹⁹ Ишидип карысынын аннаттыкларыны: «Тә не истеди йапсын бана сенин чыраан», — Иосифин чорбажысы үфкеленди. ²⁰ О буйур етти, тутсуннар Иосифи да атсыннар зындана — орайы, нередә тутардылар падишахын капанжыларыны.

Иосиф зынданда

Бөлә Иосиф дүштү зындана. ²¹ Ама Сааби онуннанды, О йапты она иилик: Иосиф казанды зындан башынын хайырыны. ²² О верди Иосифин елинә хепсини капанжылары. Иосиф бүтүн зындан ишлеринин жувапчысыды. ²³ Зындан башынын да хич бир замети йокту, чүнкү Сааби Иосифләнди да йардым едәрди она хербир иштә.

Иосиф ачыклээр капанжыларын дүшлерини

40 ¹ Бираз вакыт гечтийнән, Египет падишахынын шарапчысы хем падишахын екмекчиси кенди чорбажыларыны, фараону, гүжәндирдиләр.

² Фараон үфкеленди бу ики йакын адамына — баш шарапчийа хем баш екмекчийә. ³ Оннары коруйужулар башынын евинә капаттырды, кәр о зындана, нередә капалыйды Иосиф. ⁴ Коруйужулар башы койду Иосифи измет етсин оннара. Гечти бираз вакыт. ⁵ Бир гежә икиси дә — фараонун шарапчысы хем фараонун екмекчиси — гөрдүләр бирәр дүш. Хербири кенди дүшүнү гөрдү, хербир дүшүн кенди ачыкламасы варды. ⁶ Сабаален гелди Иосиф да гөрдү, ани оннар раатсыз. ⁷ «Нечин саркытмышыныз суратынызы?» — сорду Иосиф фараонун бу адамнарына, ани капалыйдылар Иосифлән барабар. ⁸ «Икимиз дә дүш гөрдүк, ама дүш ачыклайан

бурада йок». Иосиф деди: «Дүш ачыкламаа Аллахтан диил ми? Аннадын бана дүшлеринизи».

⁹ Баш шарапчы аннатты: «Бән гөрдүм, сансын беним өнүмдә бир үзүм чотуу. ¹⁰ О чотуун үч чыбыы варды. О чыбыклар башладылар бүүмәә, чичеклендиләр, сора олдулар салкымнар. ¹¹ Беним елимдә дә — фараонун чөлмәә. Бән копардым үзүмнери, сыктым суйуну чөлмәә да икрам еттим фараону».

¹² «Сенин дүшүнүн ачыкламасы будур, — деди она Иосиф. — Үч чыбык — үч гүндүр. ¹³ Үч гүндән сора фараон сени генә үүселдежек: койажәк ески еринә, да сән генә олажан шарапчы — дөкежән онун чөлмеенә шарап. ¹⁴ Ачан сенин ишлерин доорулажек, аклына гетир бени. Йап бана бир иилик — аннат беним ичин фараона, куртар бени бурадан. ¹⁵ Чүнкү бени, каврайып, зорлан гетирдиләр чыфyt тарафындан! Бурада бән йапмадым бишей, ани о иш ичин бени атсыннар зындана!»

¹⁶ Баш екмекчи, ишидип севиндирижи ачыкламайы, деди: «Бән дә гөрдүм бир дүш: сансын беним башымда вар үч сепет. ¹⁷ Ен үсттеки сепеттә — түрлү татлылыклар, ани пиширилер фараона дейни, кушлар башымын үстүндеки о сепеттән ийерләр». ¹⁸ Иосиф она бөлә жувап верди: «Бу гелер шу аннамайа: үч сепет — үч гүндүр. ¹⁹ Үч гүндән сора фараон сени дә „үүселдежек“: о сени бир аажа асажек; кушлар да сенин гүүдени гагалайажек».

²⁰ Үч гүндән сора фараонун дуума гүнүйдү, да хепсинә изметчилеринә о бир бүүк софра курду. Хепсинин өнүндә о гүнү фараон капандан чыкарды баш шарапчийы хем баш екмекчийи. ²¹ Баш шарапчийы — онун ески еринә койду, да о генә фараона чөлмәә вермәә башлады. ²² Баш екмекчийи дә — астырды: хепси олду Иосифин ачыкламасына гөрә. ²³ Ама баш шарапчы аклысына гетирмеди Иосифин йалвармасыны, унутту ону.

Иосиф ачыклээр фараонун дүшлерини

41 ¹Ики йылдан сора фараон гөрдү бир дүш: сансын о дурэр Нил дересинин бойунда. ²Дередан чыкты гөзäl хем бесли еди инек да башладылар отламаа дерä бойунда сазлыкта. ³Сора дередан чыкты еди чиркин хем забун инек да дурдулар öбүр инеклерин йанында — ⁴да бу чиркин хем забун инеклär идилär о гөзäl хем туйан инеклери. Бу вакыт фараон уйанды. ⁵Сора генä уйку-йа далды да гөрдү башка бир дүш: бир сапта бүүдү еди ислäа хем долгун башак. ⁶Оннардан сора бүүдү таа еди башак — буннар йуфкайды хем сыжак лүзгердän каурулмушту. ⁷Да йуфка башаклар йуттулар о гөзäl хем долгун башаклары! Бу вакыт фараон уйанды да аннады, ани о дүш гөрдү.

⁸Ертеси сабаа онун жаны раатсызды. О чаарды бүтүн Египеттän бүүжүлери хем билгичлери, аннатты дүшлерини, ама хич кимсей ачыклайамады онун дүшлерини. ⁹Озаман баш шарапчы деди фараона: «Аклыма гетирерим бир ески гүнахымы. ¹⁰Бир керä фараон үфкеленди чыракларына да капатты бени хем баш екмекчийи коруйужулар башынын евинä. ¹¹Бир гежä икимиз дә дүш гөрдүк, хербиримиз кенди дүшүнү, дүшлерин ачыккламалары диилди биртүрлү. ¹²Орада бизимнän барабар варды бир изметчи чыфыт — коруйужулар башынын чыраа. Биз аннаттык она дүшлеримизи, да о ачыклады бизим дүшлеримизи — хербиримизä сөледи, не аннамайа гелер онун дүшү. ¹³Нижä о бизä сөледийди, öлä дә олду: бени ески еримä койдулар, öбүрүнү дә астылар».

¹⁴Фараон чаартты Иосифи. Ону осаат чыкардылар капандан, траш етилär, диштирдилär рубаларыны, да Иосиф чыкты фараонун öнүнä. ¹⁵Фараон деди: «Бän гөрдүм бир дүш, ама кимсей ону ачыклайамээр. Ишиттим, ани дүшлери ачыклармышын». ¹⁶Иосиф фараона

деди: «Диил бән, ама Аллах фараона ен уйгун ачыклама йапажэк». ¹⁷ Фараон аннатты Иосифә: «Дүшүмдә гөрдүм, сансын бән дурэрым Нил дересинин бойунда. ¹⁸ Дередән чыкты гөзәл хем туйан еди инек да башладылар отламаа дерә бойунда сазлыкта. ¹⁹ Оннардан сора дередән чыкты еди забун, чиркин хем йуфка инек – бүтүн Египеттә букадар чиркин инек йоктур гөрдүм. ²⁰ Да бу забун хем йуфка инекләр о еди туйан инәә идиләр. ²¹ Ама идиктән сора оннар хеп өлә забун калдылар, сансын бишей имешләр. Да бән уйандым. ²² Сора гөрдүм таа бир дүш: бир сапта бүүдү еди долгун хем гөзәл башак. ²³ Оннардан сора бүүдү таа еди башак – буннар йуфкайды хем сыжак лүзгердән каурулмушту. ²⁴ Да бу йуфка башаклар йуттулар гөзәл башаклары. Бән аннаттым дүшлерими бүүжүләрә, ама оннар бана бишей ачыклайамадылар».

²⁵ «Бу ики дүшүн ачыкламасы бирдир, – деди Иосиф фараона. – Аллах билдирмиш сана, не йапажэк. ²⁶ Еди гөзәл инек – о еди йыл. Еди гөзәл башак – о да еди йыл. Дүшләр бир аннамайа гелер. ²⁷ Таа сора чыкан еди чиркин хем забун инек – о таа еди йыл. Еди йуфка хем сыжак лүзгердән каурулмуш башак – еди йыл кытлык олажаа аннамасына гелер. ²⁸ Нижә бән сөледийдим фараона: Аллах гөстерер фараона, не О йапажэк. ²⁹ Бүтүн Египет топраанда еди йыл исләә берекет олажэк. ³⁰ Ама сора еди йыл өлә бир кытлык олажэк, ани боллук йылары унудулажэк. Аачлык ипрадажэк топраа. ³¹ Öлә аар бир кытлык олажэк, ани евелки боллуун хич ады да калмайажэк. ³² Фараон ики керә дүш гөрдү онуштан, ани Аллахын неети артык четин хем тездә О таманнайажэк Кенди нетини.

³³ Шинди ко фараон булсун акыллы хем аариф бир адам да койсун ону Египет топраана өндержи. ³⁴ Ко бүтүн падишахлыкта фараон койсун жувапчы инсаннары, аники еди боллук йылы ичиндә берекетин бешинжи

пайыны топламаа ³⁵⁻³⁶касабаларда фараонун амбарларына. Озаман еди кытлык йылы бойунжа олажэк имеелик, аники Египет падишахлыы кайбелмесин бу кытлыктан».

Иосиф – Египетин өндөржиси

³⁷ Фараон хем хепси онун изметчилери беендиләр Иосифин лафларыны. ³⁸ Фараон деди адамнарына: «Булажез мы башка бир адам, ангысында вар Аллах Духу?» ³⁹ Сора фараон деди Иосифә: «Аллах сана буннары хепсини ачыкладыйса, сендән таа акыллы хем аариф кимсей йоктур. ⁴⁰ Сән бакажан беним падишахлыымы, сенин сөзүнү сеслейежек бүтүн халкым. Саде беним тронум олажэк сендән үстүн. ⁴¹ Бән сени койажам өндөржи бүтүн Египет топраана». ⁴² Сора фараон чыкарды пармаандан кенди мұхүрүнү да гиидирди ону Иосифин пармаана. О гиидирди Иосифә инжә кетендән рубалары хем асты бойнусуна бир алтын синжир. ⁴³ Фараон буйур етти гездирсиннәр Иосифи кендисинин икинжи файтонунда хем онун өнүндә баарсыннар: «Аврех!» (*«Йолачын»*). Бутакым фараон койду Иосифи бүтүн Египет үстүнә өндөржи.

⁴⁴ «Бу беним истедиим, – деди фараон Иосифә. – Фараон бәним, ама Египеттә, сендән изин алмадан, кимсей елини-айааны кыпырдатмайажек!» ⁴⁵ Фараон койду Иосифә ени ад: Цафнат-Панеах. Верди она кары Потти-Перанын кызыны Аснаты. (Потти-Пера Гелиопол касабасында дин изметчисийди.) Да Иосиф йолланды бойдан-бойа гезмәә Египет топрааны. ⁴⁶ Иосиф отуз йашындайды, ачан башлады измет етмәә фараона. Чыкып фараондан, о гезди бүтүн Египети.

⁴⁷ Еди боллук йылы бойунжа топрак чок берекет верди. ⁴⁸ Бүтүн екини, ани о йылларда топлардылар Египеттә, Иосиф даадарды касабалара: хербир касабайа – долай тарлалардан мейвалары. ⁴⁹ О топлады амбарлара денизин

куму кадар чок боодай – окадар чок, ани ону йокту насыл өлчүп-саймаа.

⁵⁰ Кытлык йыллары башламадаан, Аснат (Гелиополдакы дин изметчисинин Потти-Перанын кызы) дуудурду она ики чожек. ⁵¹ Илк оолунун адыны Иосиф койду Манасийа («унуттуран»), дейип: «Аллах бана унуттурду бүтүн беним ажыларымы хем бобамын евини». ⁵² Икинжи оолунун адыны койду Ефрем («берекетли»), дейип: «Аллах бени берекетли йапты о топракта, нередә зет чектим».

⁵³ Египеттә еди боллук йылы гечтиләр. ⁵⁴ Нижә дә сөледийди Иосиф, башлады еди кытлык йылы. Хер тарафта кытлык олду, ама Египетин херерсиндә екмек варды. ⁵⁵ Ачан египетлиләр, аач калып, гиттиләр фараондан ийежек истемәә, фараон оннара деди: «Гидин Иосифә, не о сизә дейәрсә, ону йапын». ⁵⁶ Бүтүн Египеттә олду кытлык. Иосиф, амбарлары ачып, чекетти египетлилерә боодай сатмаа, чүнкү Египет топраанда кытлык сарплашарды. ⁵⁷ Башка падишахлыклардан да инсаннар боодай сатын алмаа дейни геләрдиләр Египетә, Иосифә, чүнкү херердә кытлык сарплашарды.

Иосифин кардашлары гидерләр Египетә

42 ¹ Үүренип, ани Египеттә вар боодай, Иаков деди оолларына: «Не бакэрсыныз бири-биринизә? ² Бән ишиттим, ани Египеттә вармыш боодай. Гидин, сатын алын, аники өлмейелим аачлыктан». ³ Да Иосифин он кардашы йолландылар Египетә боодай алмаа. ⁴ Саде Вениамини, Иосифин өз кардашыны, Иаков бракмады гитсин өбүр кардашларыннан, чүнкү коркарды гелмесин оолунун башына бир бела.

⁵ Израилин оолларыннан барабар Египетә боодай алмаа гелдийдиләр башка инсаннар да – чүнкү кытлык олдуиду бүтүн Ханаан топраанда. ⁶ Иосиф Египет топраанда бүүк өндержийди – о херкезә боодай сатарды. Кардашлар,

йаклашып она, диз чөкүп онун өнүндә, баш иилттиләр ерә кадар. ⁷ Иосиф, гөрүп кардашларыны, таныды оннары, ама йапты кендисини, ани танымээр, да серт сорду: «Нередән гелдиниз?» – «Ханаандан, боодай алмаа гелдик», – дедиләр оннар. ⁸ Иосиф таныды кардашларыны, ама оннар Иосифи танымадылар. ⁹ О аклысына гетирди кенди дүшлерини да деди: «Сиз гөзчүйсүнүз*. Гелдиниз үүренмәә топраамызын йуфка ерлерини». – ¹⁰ «Аман, чорбажы! – дедиләр кардашлары. – Биз, сенин чыракларын, гелдик ийежек сатын алмаа. ¹¹ Хепсимиз бир бобанын ушакларыйыз, доору инсаннарыз! Биз сенин чыракларын, ди依лиз гөзчү!» – ¹² «Йок, – деди Иосиф, – сиз гелдиниз үүренмәә топраамызын зайыф ерлерини!» ¹³ «Биз, сенин чыракларын, оники кардашыз, – дедиләр оннар. – Хепсимиз Ханаан топраанда йашайан бир бобанын ушакларыйыз. Күчүк кардашымыз бобамызын йанында калды, бири дә кайбелди». – ¹⁴ Озаман Иосиф деди: «Нижә сөледим, өлә дә вар: сиз гөзчүйсүнүз. ¹⁵ Ама биз сизи денейежес. Емин едерим фараонун адыннан: күчүк кардашыныз гелмейинжә, сиз бурадан чыкамайаженыз. ¹⁶ Араныздан бирини йоллайын, гетирсин кардашынызы, өбүрлериниз дә бурада капалы калажэныз. Бакажес, аннаттыкларыныз доору му оса диил ми. Еер диилсә – сайылэр, сиз гөзчүйсүнүз. Емин едерим фараонун адыннан!»

¹⁷ Иосиф қапады оннары үч гүнә капана. ¹⁸ Үчүнжү гүнү деди оннара: «Йапарсаныз өлә, насыл дейежәм, – жанынызы куртарарсыныз, чүнкү бән коркэрым Аллахтан. ¹⁹ Еер сиз хақына доору инсаннарсаныз, ко араныздан бири калсын капанда, өбүрлери дә аачлык чекән евдекилеринизә боодай гөтүрсүн. ²⁰ Сора күчүк кардашынызы бана гетирин. Еер сөледиклериниз аслы чыкарса, озаман өлүмдән куртулурсунуз».

* 42:9 *Гөзчү* – рус. «лазутчик», «разведчик».

Кардашлар өлә дә йаптылар.

²¹ «Кардашымыза йаптыкларымыз ичин бу бизә бир жезадыр! – дейәрдиләр оннар бири-биринә. – Биз гөрдүк онун жан зетлерини, ама ажымадык ону, макарки о йалварарды бизә. Бу бетерә башымыза бела гелди!» ²² Рувим оннара деди: «Демедийдим ми сизә: „Зарар йапмайын чожаа“? Ама сиз сесләмединиз. Шинди биз жувап едериз онун каны ичин». ²³ Билмәрдиләр кардашлар, ани Иосиф аннээр оннарын лафыны, чүнкү Иосиф лафедәрди оннарлан чевирижи ашыры. ²⁴ Иосиф чекилди бир тарафа да гиришти ааламаа. Сора, дөнүп, генә лафетти оннарлан. Араларындан Симеону алып, кардашларынын гөзү өнүндә баалаттырды ону. ²⁵ Сора буйурду изметчилеринә, долдурсуннар оннарын торбаларына боодай, хербиринин гүмүшүнү койсуннар геери онун чувалына хем йол ичин версиннәр ийежек. Бөлә дә йапылды. ²⁶ Кардашлар, үкледип боодайы ешеклеринә, чыктылар йола.

²⁷ Ачан конакландылар гежелемәә дейни, оннарын бириси, чөзүп торбасыны, аники алафламаа ешеени, гөрдү кенди гүмүшүнү – пара торбанын аазындайды. ²⁸ «Гүмүшүмү геери вермишләр! – деди о кардашларына. – Тә торбамда!» Оннарын үреклери копту. Титирейерәк, оннар башладылар сормаа бири-биринә: «Не гетирди бизим башымыза Аллах?»

²⁹ Дөнүп Ханаан топраана, бобаларын йанына, кардашлар аннаттылар она, не гелди башларына: ³⁰ «Египетин өндержиси лафетти бизимнән серт, нижә гөзчүләрлән. ³¹ Ама биз дедик она: „Биз доору инсаннарыз, диилиз гөзчү. ³² Хепсимиз бир бобанын ушакларыйыз. Оники кардашыз; бири кайбелди, ен күчүү дә Ханаан топраанда бобамызын йанында“. ³³ Ама о топраан өндержиси бизә деди: „Доору олдуунузу бән бөлә аннайабилirim: биринизи бурада йанымда бракын, каланыыз да алын боодайы да гөтүрүн аачлык чекән евдекилеринизә. ³⁴ Күчүк

кардашынызы да бана гетирин. Озаман бән инанажам, ани сиз диилсиниз гөзчү, ама доору инсаннарсыныз. Кардашынызы геери вережәм хем изин вережәм алыш-вериш йапасыныз бүтүн бизим топраамызда“».

³⁵ Бошалдып торбаларыны, херкези булду торбасында кесесини гүмүшлән. Гөрүп кеселери, хем кендилери, хем бобалары корктулар. ³⁶ «Сиз бени ушаксыз бракэрынызы, — деди оннара бобалары Иаков. — Иосиф йок, Симеон йок. Вениамини алэрынызы. Хепси белалар — беним башыма!» ³⁷ Рувим жуваплады бобасына: «Беним ики оолуму өлдүр, еер гетирмэрсэм геери Вениамини. Вер ону бана, бән гетирежән ону сана геери». — ³⁸ Ама Иаков деди: «Оолуму сизиннән йолламайажам, чүнкү онун кардашы өлдү, о йалныз калды. Еер йолда онун башына бир бела гелэрсэ, бу кахырлан сиз беним бийаз башымы өбүр дүннейя гөтүрежениз».

Иосифин кардашлары геня гидерлэр Египетя

43 ¹Ама кытлык хеп каавилешарди. ²Ачан Египеттән гетирилән боодай битти, бобасы деди оннара: «Гидин геня, гетирин бизя баари бираз имак». ³Иуда она бөля сөледиди: «О адам бизя сыкы сымарлады: „Еер кардашыныз сизиннән гелмэзсэ, беним үзүмү гөрмейежениз“. ⁴Кардашымызы бизимнән йолларсан, озаман, гидип, сана имак аларыз. ⁵Ама йолламарсан, йок нейя гиделим, нечинки о адам деди: „Кардашынызы гетирмэзсениз, беним үзүмү гөрмейежениз“». — ⁶«Нечин бана көтүлүк йаптыныз, — деди Израил, — нечин сөлединиз, ани таа бир кардашыныз вар?» ⁷Оннар жувапладылар: «О адам сорду кендимиз хем евдекилеримиз ичин: „Бобаныз таа йашээр мы? Башка кардашыныз вар мы?“ О сорду, биз сөледик. Ким биларди, ани о буйуражек гетирелим кардашымызы?»

⁸Сора Иуда деди бобасына Израиля: «Колвер чо-жуу бенимнән, да биз гиделим. Озаман өлмэриз, саа

калырыз — сән дә, биз дә, бизим ушакларымыз да. ⁹ Бән она жувапчы олажам, бендән жувап истейежән: еер ону гетирип сенин өнүнә чыкармазсам, өмүр бойунжа сенин өнүндә кабаатлы олурум. ¹⁰ Биз ойаланмасайдык, шиндийә кадар ики керә гидип-гележейдик!»

¹¹ Озаман бобалары Израил деди оннара: «Бөләйсә, бутакым йапын: долдурун торбаларыныза топраамызын ен ии мейваларындан да гөтүрүн она баашыш — балзам, бал, түрлү хош кокулар, фыстык, бадем. ¹² Йаныныза алын ики кат зеедә гүмүш — о паралары, ани коймуштулар торбаларыныза, геери гөтүрүн; беким, йаннышлык олмуштур. ¹³ Алын Вениамини да генә гидин о адамын йанына. ¹⁴ Бүүк Куветли Аллах ко версин о адама ажы-йаннык, аники о геери версин сизә хем Симеону, хем Вениамини! Бана са, еер йазылыйсә ушаксыз калайым, ко калайым».

¹⁵ Алып йаннарына баашышлары, ики кат зеедә гүмүш хем Вениамини, кардашлар гиттиләр Египетә да чыктылар Иосифин өнүнә. ¹⁶ Ачан Иосиф гөрдү оннарын йанында Вениамини, о сөледидизметчисинә, ангысы бакарды онун евини: «Гөтүр бу адамнары беним евимә. Кес бир хайван да йап имәә — бүүн оннар үүлен екмеени ийежеклар бенимнән барабар».

¹⁷ Ев изметчиси йапты хепсини, нижә сөледидизметчиси Иосиф, гөтүрдү оннары евә. ¹⁸ Ама кардашлар корктулар да дедиләр: «Бизи гөтүрерләр, олмалы, о гүмүшләр ичин, ани торбаларымыза койулдуйду! Шинди абанажеклар үстүмүзә, йапажеклар бизи чырак, ешеклеримизи дә алажеклар!» ¹⁹ Евин капусунда оннар даныштылар ев изметчисинә: ²⁰ «Сеслесәнә бизи, чорбажы. Биз бир керә гелдийдик бурайы боодай алмаа. ²¹ Ама ачан конакландык гежелемәә дейни, геери дөнәркән, биз ачтык торбаларымызы да гөрдүк, ани торбаларымызын аазына коймушлар парамызы — таман окадар, некадар

өдөдийдик. О гүмүшлери сизä геери гетирдик. ²² Бундан каарä, ийежек алмаа дейни башка пара йанымыза алдык. Ким озаман коймуш торбаларымыза гүмүш, биз билмеериз». — ²³ «Касаветләнмейин, — деди оннара ев изметчиси. — Коркмайын. Олмалы, сизин Аллахыныз — бобанызын Аллахы — койду бу паралары торбаларыныза. Бән сизин гүмүшлеринизи озаман алдым». Бундан сора гетирди оннара Симеону. ²⁴ Сора чаарды хепсини Иосифин евинä, гетирди аякларыны йыкамаа дейни су, ешеклеринä верди алаф.

²⁵ Кардашлар хазырладылар баашышларыны, Иосифи үүлендä каршыламаа дейни, чүнкү оннара артык сөлендийди, ани орада үүлен екмееи ийежеклär. ²⁶ Ачан гелди Иосиф, оннар вердилär она баашышлары да, диз чökүп онун өнүндä, иилттилär башларыны ерä кадар. ²⁷ Иосиф селäm верди оннара да сорду: «Сиз аннаттыйдыныз ихтär бобаныз ичин. Не йапэр о? Йашээр мы таа?» — ²⁸ «Бизим бобамыз, сенин чыраан, йашээр, саа-селäm», — жувапладылар кардашлар да, диз чökүп, баш иилттилär.

²⁹ Калдырып башыны хем гөрүп кенди кардашыны Вениамини, Рахилин оолуну, Иосиф сорду: «Бу му о сизин күчүк кардашыныз, ангысы ичин бана аннадардыныз?» Сора екледи: «Аллах сана хайыр версин, оолум!»

³⁰ Ачан Иосиф гөрдү кардашыны, онун үрää башлады сызламаа, онун аалайажаа чыкты, да о, хызлы гирип башка бир одайа, аалады орада. ³¹ Сора, үзүнү йыкайып, о дышары чыкты да, топлайып кендини, буйур етти гетирсиннär имееи. ³² Иосифä айыры, мусаафирлерä айыры, оннарлан барабар ийän египетлилерä да айыры имäk верилди, чүнкү египетлилерä чыфытларлан барабар имää сайыларды ииренмäk. ³³ Кардашлары отурттулар Иосифин өнүндä сырасынжа — бүйүндän күчүүнä доору. Онуштан оннар шашарак бакардылар бири-биринä. ³⁴ Иосифин масасындан оннара имäk даадылды —

Вениаминин пайы өбүрлериндән беш кат зеедәйди. Оннар ийип-ичтиләр, конуштулар Иосифлән барабар.

Иосиф денеер кардашларыны

44 ¹ Иосиф деди ев изметчисинә: «Долдур бу адам-нарын торбаларына имәк, некадар ташыйаби-лежекляр. Хербиринин гүмүшүнү торбасынын аазы-на кой. ² Ен күчүүн торбасына гүмүшлән билә кой беним гүмүш чөлмеми дә». Изметчиси йапты өлә, нижә сөледи Иосиф. ³ Сабаален еркен мусаафирлери ешеклериннән гечирдиләр евә. ⁴ Кардашлар чыкты-лар касабадан, ама таа узаклашмадылар, ачан Иосиф деди изметчисинә: «Чабук етиш оннары! Етишип, сө-лә оннара: „Сиз нечин иилик ичин көтүлүк йапты-ныз? ⁵ Нечин чалдыныз чорбажымын гүмүш чөлме-ни, ангысындан о ичер хем онуннан фал чекер. Сиз көтүлүк йаптыныз!“»

⁶ Ев изметчиси етишти оннары да сөледи бу лафлары. ⁷ Кардашлар дедиләр: «Чорбажымыз, нечин бөлә лафе-дерсин? Биз, сенин чыракларын, бу иши йапамарыз! ⁸ О гүмүшү билә, ани булдук торбаларымызын аазында, биз геери гетирдик Ханаан топраандан! Вар мы насыл сенин чорбажынын евиндән чалалым гүмүш йа да алтын? ⁹ Еер биримиздә кайбелән иш булунурса, ко о өлдүрүлсүн, биз дә хепсимиз чорбажымыза чырак олалым». — ¹⁰ «Исләә, ко олсун өлә, нижә деерсиниз, — деди изметчи, — ама кимдә булунурса, чырак олажэк, каланыныз да кабаат-сыз сайылажэк».

¹¹ Кардашлар осаат индирдиләр торбаларыны да чөз-дүләр оннары. ¹² Ев изметчиси аарады сырасынжа — бүү-йүндән таа күчүүнә кадар. Чөлмек булунду Вениаминин торбасында. ¹³ Кардашлар кахырдан йырттылар сыртында рубаларыны. Сора үклеттиләр торбаларыны ешеклеринә да дөндүләр геери касабайа.

¹⁴ Ачан Иуда хем кардашлары гелдиләр Иосифин евинә, о таа орадайды. Оннар, диз чөкүп, баш иилтти-ләр онун өнүндә ерә кадар. ¹⁵ «Насыл йапабилдиниз бу иши? – деди оннара Иосиф. – Билмеерсиниз ми, ани беним гиби инсаннар бежерерләр фал чекмәә?» – ¹⁶ «Не дейелим, не сөлейелим, чорбажым? – жуваплады Иуда. – Доорулуумузу насыл гөстерелим? Аллах үзә чыкарды бизим гүнахымызы. Артык хепсимиз чорбажымызын чыракларыйыз – хем биз, хем о, ангысында булунду чөлмек». – ¹⁷ «Йок, – деди Иосиф, – бөлә йапмайажам! Кимдә булунду чөлмек, анжак о олажэк беним чыраам. Сиз дә саа-селәм дөнүн бобанызын йанына».

¹⁸ Озаман Иуда, йаклашып Иосифә, деди: «Йалварэ-рым, чорбажым, изин версәнә сөлейим сана бир лаф. Ыфкеләнмә чыраана, чүнкү сән фараон гибийсин!

¹⁹ Чорбажым, сән сордуйдун бизә, сенин чыраклары-на, вар мы бобамыз хем башка кардашларымыз. ²⁰ Биз дә сана дедийдик, ани бобамыз саа, ама артык ихтәр, хем ани вар бир күчүк кардашымыз, ангысы дууду бобамызын ихтәрлыында. О ушаан батүсу өлдү, кендиси анасынын тек бир оолу калды. Бобамыз ону пек север. ²¹ Сән дә дедийдин бизә, сенин чыракларына, гетирелим сана күчүк кардашымызы, ани кенди гөзүннән ону гөрәсин. ²² Биз дә дедийдик, ани о йок насыл айырылсын бобасындан – еер айырылырса, бобасы өлүр. ²³ Ама сән дедийдин бизә, сенин чыракларына, ани кардашымызы гетирмәзсәк, сенин үзүнү гөрмейежез.

²⁴ Дөндүйнән сенин чыраана, бобамыза, биз аннат-тык она сенин сөледиклерини. ²⁵ Ачан са бобамыз генә сымарлады гетирелим бираз боодай, ²⁶ биз дедик: „Күчүк кардашымыз бизимнән гелирсә, анжак озаман гидәриз. Күчүк кардашымыз йанымызда олмасса, насыл бакарыз о адамын гөзлеринә!“ ²⁷ Бизим бобамыз, сенин чыраан, деди бизә бөлә: „Сиз билерсиниз: карым бана дуудурду

ики чожук. ²⁸ Бириси кайбелди. Безбелли, ону параладылар жанаварлар. Озамандан беери бӑн ону гӧрмедим. ²⁹ Шинди сиз икинжисини дӑ алӑрсыныз. Ама йолда онун башына бир бела гелӑрсӑ? Бу кахырлан сиз беним бийаз башымы ӧбӧр дӧннейӑ гӧтӧрӧрсӧнӧз“. ³⁰ Шинди вар мы насыл бӑн дӧнейим бобама, сенин чыраана, еер бизимнӑн олмарса онун севгили чожуу? Чӧнкӧ бу чожук тутӑр ону дӧннедӑ. ³¹ Бобамыз гӧрӑрсӑ, ани о йок, ӧлӧр. Да бизим бетеримизӑ онун бийаз башы кахырдан ӧбӧр дӧннейӑ гидӑр! ³² Бӑн, сенин чыраан, жувапчы олдум бобама, ани кардашым дӧнежек: еер ону гетирмӑзсӑм геери, ӧмӧрӧм битинжӑ кабаатлы олурум бобамын ӧнӧндӑ. ³³ Бу ӧзерӑ ко бӑн онун еринӑ сенин чыраан олайым! О да кардашларыннан дӧнсӧн евӑ. ³⁴ Онсуз бӑн насыл дӧнейим бобамын йанына? Бӑн дайанамам гӧрмӑӑ, насыл бобамын башына гележек бела».

Иосиф ачылӑр кардашларына

45 ¹ Иосиф артык тутамарды кендисини изметчилеринин ӧнӧндӑ. «Хепсиниз чыкын бурадан!» – баарды Иосиф. Да ачан онун йанында кимсей йокту, о ачылды кардашларына. ² О ааларды ӧлӑ ӧӧсек сеслӑн, ани египетлилӑр ишиттилӑр онун ааламасыны, да бу хабер етишти фараонун евинӑ. ³ «Бӑн Иосифим, – деди о кардашларына. – Бобам таа саа мы?» Кардашлары кала-калдылар, бишей сӧлейӑмедилӑр.

⁴ «Йаклашын бана», – деди Иосиф. Оннар йаклаштыӧннан, Иосиф илерлетти лафыны: «Бӑн Иосифим – сизин кардашыныз, ани сиз саттыныз Египетӑ. ⁵ Ама кахырланмайын хем пишман олмайын, ани буну йаптыныз. Чӧнкӧ Аллах бени бурайы сиздӑн илери йоллады, аники бӑн куртарайым сизин жаннарынызы. ⁶ Артык ики йыл олду, нижӑ сӧртер кытлык, ӧнӧмӧздеки таа беш йыл не тарла екилежек, не харман дӧӧлежек. ⁷ Аллах йоллады

бени сиздән илери, аники ер үзүндә сойунузу бракмаа хем бүүк куртулушлан жанынызы корумаа дейни. ⁸ Диил сиз, ама Аллах йоллады бени бурайы да йапты өлә, ани бән олайым фараона насаатчы хем онун евинә бакыжы, хем бүтүн Египет топраана өндөржи.

⁹ Тез гидин бобамын йанына да сөләйин она: „Бө-лә деер сенин оолун Иосиф: Аллах койду бени бүтүн Египет топраана өндөржи. Ойаланма, гел беним йаны-ма. ¹⁰ Сән ерлешежән Гошен бөлгесиндә да бана йакын олурсун: хем сән, хем ушакларын, хем унукаларын, хем сүрүлерин, хем бүтүн варлыын. ¹¹ Орада бән сени бака-рым, аники не сән, не сенин евлат бойларын, не сенин хайваннарын йоксулук чекмесин – чүнкү кытлык таа беш йыл сүртежек“.

¹² Шинди сиз кенди гөзлеринизлән гөрерсиниз, хем сиз, хем беним кардашым Вениамин, ани хализдән сизиннән бән лафедерим! ¹³ Аннадын бобама, ани бән Египеттә анылмыш адамым. Аннадын хепсини, не гөрдүнүз бурада, хем бобамы таа тез бурайы гетирин!»

¹⁴ Иосиф сармашты Вениамин кардашына да гиришти ааламаа – Вениамин дә аалайарак она сармашты. ¹⁵ Иосиф аалайарак өптү хепси кардашларыны. Сора кардашлары гириштиләр онуннан лафетmää.

¹⁶ Ачан фараонун евинә етишти хабер, ани гелдиләр Иосифин кардашлары, фараон хем онун адамнары севиндиләр буна. ¹⁷ Фараон Иосифә бөлә деди: «Сөлә кардашларына, үкледип ешеклерини, гитсиннәр Ханаан топраана ¹⁸ да гетирсиннәр бурайы бобанызы хем евдекилеринизи. Бән вережәм сизә Египетин ен ии топракларыны. Бу топраан каймааны ийежениз! ¹⁹ Сөлә алсыннар Египеттән арабалары – ушакларыны хем карыларыны гетирmää дейни. Хем бобанызы гетирин. ²⁰ Орада калан варлыгыныза жаныныз ажымасын, нечинки ен ии ишләр, не варса Египет топраанда, сизин олажэк!»

²¹ Израилин ооллары бөлә дә йаптылар. Насыл бу-йурдуйду фараон, Иосиф верди оннара араба хем йола имеелик, ²² хем дә хепсинә бирәр кат ени руба. Вениаминә о верди үчүз гүмүш хем беш кат ени руба. ²³ Бобасына йоллады он ешек үклү Египет топраанын ен ии ишлериннән, он диши ешек тә йолжулук ичин үклү боодай, екмек хем башка ийежек. ²⁴ Кардашларыны йола гечирикән, Иосиф деди оннара: «Йолда чекишмейин». ²⁵ Оннар чыктылар йола Египеттән да дөндүләр Ханаан топраана бобасынын йанына.

²⁶ «Иосиф саа-селәм! — дедиләр оннар Иакова, — о шинди бүтүн Египет үстүнә өндөржи олмуш!» Иаковун үрәә сууду, ама о инанмады оннары. ²⁷ Ооллары аннаттылар бобасына Иосифин сөледиклерини, о кенди гөзлериннән гөрдү арабалары, ани йоллады Иосиф, да Иаковун үрәә еринә гелди. ²⁸ «Етәр! — деди о. — Беним оолум Иосиф саа! Өлмедәән, гидежәм да гөрежәм ону!»

Иаков гидер Египетә

46 ¹ Израил топлды бүтүн варлыыны да йола чыкты. Етишип Беер-Шевайа, о чок курбан кести Исаак бобасынын Аллахына. ² О гежә Аллах чаарды ону бир гөрүнтүдә: «Иаков, Иаков!» — «Бән бурадайым», — жувап етти Иаков. ³ Аллах деди: «Бән Аллахым, сенин бобанын Аллахыйым. Коркма, гит Египетә, чүнкү бән орада сендән йапажам бир бүүк халк. ⁴ Бән гидежәм сениннән Египетә хем Кендим сенин евлатларыны орадан геери чыкаражам. Ачан гележек вакыт өләсин, Иосиф кенди елиннән сенин гөзлерини капайажэк».

⁵ Да Иаков чыкты Беер-Шевадан. Арабаларда, ани оннара вердийди фараон, Израилин ооллары гөтүрәрдиләр Иакову, ушаклары хем карылары. ⁶ Өнүсора оннар хайдардылар сүрүлерини хем Ханаан топраанда бүтүн казандыкларыны. Бөлежә, Иаков кенди евлатларыннан

гечти Египетä: ⁷ оолларыны, кызларыны, унукаларыны — бütүн сой-сенселесини о гечирди Египетä.

⁸ Египетä гидан израиллилерин адлары буннардыр: Иаков хем онун ооллары. Иаковун илк оолу — Рувим.

⁹ Рувимин ооллары: Ханох, Паллу, Хецрон хем Карми.

¹⁰ Симеонун ооллары: Емуел, Йамин, Охад, Йахин, Цохар хем Саул, бир ханааней карынын оолу.

¹¹ Левинин ооллары: Гершон, Кехат хем Мерари.

¹² Иуданын ооллары: Ер, Онан, Шела, Парец хем Зе-рах. Ер хем Онан öлдүләр Ханаанда. Парецин ооллары: Хецрон хем Хамул.

¹³ Исахарын ооллары: Тола, Пува, Иов хем Шимрон.

¹⁴ Завулунун ооллары: Серед, Елон, хем Йахлеел.

¹⁵ Буннар Иаковун ооллары, ангыларыны дуудурду она Лийа Падан-Арамда, нижә дә онун кызы Дина. Иаковун бу ушаклары хем унукалары топлама отуз үч кишийди.

¹⁶ Гадын ооллары: Цифион, Хаги, Шуни, Ецбон, Ери, Ароди, Арели.

¹⁷ Ашерин ооллары: Имна, Ишва, Ишви хем Берийа. Оннарын кызкардашлары Серах. Берийанын ооллары: Хевер хем Малкиел. ¹⁸ Буннар Иаковун евлатлары Зел-фадан, ангысыны Лаван вердийди измет етсин Лийа кызына. Топлама оналты кишийди.

¹⁹ Иаковун хем Рахилин ооллары: Иосиф хем Вениа-мин. ²⁰ Египетtä Иосифин олду ики оолу: Манасийа хем Ефрем. Оннары дуудурду она Аснат, Гелиополдакы дин изметчисинин Потти-Перанын кызы.

²¹ Вениаминин ооллары: Бела, Бехер, Ашбел, Гера, Нааман, Ехи, Рош, Мупим, Хупим хем Ард. ²² Буннар Иаковун евлатлары Рахилдән. Топлама ондөрт киши.

²³ Данын оолу: Хушим.

²⁴ Нафталинин ооллары: Йахцеел, Гуни, Ецер хем Шилем. ²⁵ Буннар Иаковун евлатлары Валадан, ангысы-ны Лаван верди измет етсин Рахилä. Топлама еди киши.

²⁶ Гелиннериндән каарә, Иаковлан барабар Египетә гитти топлама алтмыш алты киши. Оннар хепси чекиләрди Иаковун сойундан. ²⁷ Иосифин Египеттә да дууду ики оолу. Бөлежә, Египетә гөчән Иаковун сойу топлама етмиш кишийди.

Иаков Египеттә

²⁸ Иаков өнүсора йоллады Иудайы, аники о гөстерсин Гошен йолуну. Ачан оннар гелдиләр Гошенә, ²⁹ Иосиф хазырлады файтонуну да гитти Гошенә бобасыны каршыламаа. Гөрүп бобасыны, о сармашты она да узун-узун аалады. ³⁰ Израил деди Иосифә: «Кенди гөзлеримнән гөрдүм, ани сән саайсын, шинди вар насыл өлейим». ³¹ Иосиф сөледи кардашларына хем бобасынын евдекилеринә: «Гидерим фараона хабер верейим, ани Ханаандан беним йаныма гелди кардашларым хем бүтүн сойум. ³² Ани оннар чобан, койун гүдерләр, ани хайван сүрүлериннән хем бүтүн варлыыннан-нейиннән гелдиләр. ³³ Фараон, сизи чаарып, сорарса, не иш йапәрсыныз, ³⁴ сөлайин бөлә: „Деделеримиз гиби биз дә күчүклүктән хайванжылык едериз“. Озаман сизи Гошен тарафында бракажәклар, чүнкү египетлиләр чобаннардан ииренерләр».

47 ¹ Гидип фараона, Иосиф деди: «Ханаан топраандан гелдиләр бобамнан кардашларым – койун-кечи сүрүлериннән, сыырларыннан хем бүтүн варлыкларыннан. Шинди оннар Гошен бөлгесиндә». ² Иосиф кардашларындан бешини гөтүрдү да танытты оннары фараона. ³ Фараон сорду, не иш оннар йапәрлар. «Биз, сенин чыракларын, деделеримиз гиби койун гүдериз», – жувапладылар оннар. – ⁴ «Бу тарафа гелдик йашамаа, чүнкү Ханаан топраанда бүүк кытлык вар. Йок нередә хайваннарымызы отладалым. Изин версәнә Гошен бөлгесиндә ерлешелим».

⁵ Фараон деди Иосифә: «Сана гелдиләр бобан хем кардашларын — ⁶ерлештир оннары топраамызын ен ии ерлериндә: бүтүн Египет топраа сенин өнүндә. Ко йашасыннар Гошен бөлгесиндә. Хем дә, сана гөрә, араларында бежерикли адам варса, кой оннары баксыннар беним сүрүлерими».

⁷ Сора Иосиф гетирди фараонун йанына бобасыны. Иаков иссөзледи фараону. ⁸ «Сән кач йашындайсын?» — сорду фараон. — ⁹ «Бән бу дүннедә йолжулук еттим үз отуз йыл, — жуваплады Иаков. — Ама бу йыллар чабук хем зор гечтиләр. Деделеримин йашамасы кадар узун сүртмедиләр». ¹⁰ Да генә иссөзлейип фараону, Иаков чыкты фараондан.

¹¹ Иосиф, фараонун изининә гөрә, ерлештирди бобасыны хем кардашларыны Египетин ен ии ериндә, Рамсес топраанда. ¹² Бобасына, кардашларына хем бобасынын хепсинә евдекилеринә етиштирәрди ийежек ушакларын сайысына гөрә.

Иосиф курэр Египеттә ени сыралары

¹³ Аачлык гиттикчә таа сарплашарды. Египеттә хем Ханаанда артык ийежек калмады. ¹⁴ Сатарак боодай, Иосиф топлады Египет хем Ханаан топракларындан бүтүн паралары да гөтүрдү оннары фараонун евинә.

¹⁵ Ачан са Египеттә хем Ханаанда гүмүш калмады, египетлиләр гелдиләр да дедиләр: «Версәнә бизә имәк! Сенин өнүндә өлелим ми? Гүмүшүмүз битти». — ¹⁶ «Биттийсә параныз, хайваннарынызы гетирин, да хайваннарын еринә бән сизә вережәм боодай», — деди Иосиф. ¹⁷ Оннар гетирдиләр Иосифә бейгир, койун-кечи, сыыр хем ешек. Хайваннарын еринә Иосиф оннара боодай верди. Бир йыл бойунжа о етиштирди оннара имәк хайваннарын еринә.

¹⁸ О йыл гечтийнән, ертеси йылын оннар генә гелдиләр Иосифә да дедиләр: «Йок насыл сендән, чорбажымыз,

саклайалым, ани гүмүшүмүз битти, хайван сүрүлеримизи дә сана вердик. Жанымыздан хем топраамыздан каарә, бишейимиз калмады. ¹⁹Сенин өнүндә ми кайбелелим — хем биз, хем бизим топраамыз? Ал бизим жанымызы хем топраамызы да вер бизә ийежек — да биз топраамызлан билә фараонун чыраклары олалым. Ама бизә тоом вер, аники биз саа калалым, топраамыз да чола дөнмесин».

²⁰ Бөлеликлән, Иосиф сатын алды фараона дейни Египеттеки бүтүн топраклары. Египетлиләр хепси саттылар она тарлаларыны, чүнкү кытлык пек сарпты. Бүтүн топраклар фараонун олду. ²¹Иосиф бүтүн Египет тарафында халкы йапты фараона чырак.* ²²Саде дин изметчилеринин топрааны сатын алмады, чүнкү оннара имәк етиштирәди фараон, онун вердиннән йашардылар. Бу үзерә топракларыны сатмадылар.

²³ Иосиф деди египетлилерә: «Сизи дә, топраанызы да сатын алдым фараона дейни. Шинди алын тоом да екин топраа. ²⁴Бундан беери берекетин бешинжи пайыны вережениз фараона, бештә дөрдүнү дә бракажэныз тоомнук хем имеелик — кендинизә, евдекилеринизә хем ушакларыныза». ²⁵Египетлиләр бөлә жувапладылар: «Сән куртардын бизим жанымызы! Сән хошлуклан бактын бизә, чорбажымыз. Фараонун чыраклары олуруз». ²⁶Берекетин бешинжи пайыны фараона верилмесини Иосиф йапты закон. Бу закон Египеттә бүүннән-бүүн гечер. Саде дин изметчилеринин топраа фараона верилмеди.

Иаковун сон сөзү

²⁷ Израиллиләр ерлешти Египетин Гошен бөлгесиндә. Орада оннар варлык едендиләр хем, чок ушак дуудуруп, зееделендиләр.

* ^{47:21} Башка бир евелки тексттә йазылы: «Бүтүн Египет тарафында Иосиф ерлештирди халкы касабалара».

²⁸ Иаков йашады Египеттә онеди йыл. Онун өмүрү топлама сүрттү үз кырк еди йыл. ²⁹ Өлүмү йаклаштынан, о чаарды Иосифи да деди: «Еер хошлуклан бакарсан бана, йалварэрым, елини будумун алтына койуп, емин ет, ани унутмайажан беним сымарламамы: гөммә бени Египеттә! ³⁰ Ачан бән бирлешежәм делелеримнән, гөтүр беним өлүмү Египеттән да оннарын йанында гөм». — «Сөледиин гиби йапажам», — деди Иосиф. ³¹ «Емин ет», — деди Иаков. Иосиф емин етти. Дөшеендә йатан Израил башыны иилтти Аллаха.

Иаков иисөзлеер Ефреми хем Манасийайы

48 ¹ Биркач вакыттан сора, үүренип, ани бобасы хасталанмыш, Иосиф гетирди онун йанына оолларыны Манасийайы хем Ефреми. ² «Гелди сенин оолун Иосиф», — хабер вердиләр Иакова. Израил, топарлайып кендини, йатаанда отурду ³ да деди Иосифә: «Ханаан топраанда, Лузда, бана гөрүндү Бүүк Куветли Аллах. О иисөзледи бени ⁴ да деди: „Бән йапажам өлә, ани сенин сойун дуудурсун хем зееделенсин, сендән бир алай халк чекилежек, бу топраа да хептенә вережәм сенин евлат бойларына“. ⁵ Шинди бән ааретлик алэрым икисини дә сенин оолларыны, ани дуудулар Египеттә, ачан бән таа гелмедийдим. Шинди Ефрем хем Манасийа сайылажэklar беним, насыл Рувим хем Симеон. ⁶ Оннардан сора дууан оолларын олсуннар сенин — ама оннара гечежек Ефремин хем Манасийанын пайларындан топраан бир парчасы. ⁷ Ачан бән дөнәрдим Падан-Арамдан, Ханаан топраанда, Ефратайа аз калдыйды, өлдү беним Рахилим. Орада да бән ону гөмдүм — Ефрата йолунун бойунда». (Ефрата — шинди Вифлеем.)

⁸ Сора, бакып Иосифин оолларына, Израил сорду: «Буннар ким?» — ⁹ «Буннар беним оолларым, — жуваплады Иосиф. — Оннары Аллах бана Египеттә верди». —

«Гетирсәнә оннары йаныма, — деди Израил, — иисөзлейим оннары». ¹⁰ Ихтәрлыктан Израилин гөзлери йуфкаламышты — о май бишей гөрәмәрди. Иосиф гетирди онун йанына оолларыны. Бобасы оннары өптү да сармашты оннара. ¹¹ Сора деди Иосифә: «Сени дә йокту умудум гөрөйим, ама тә, Аллах бана сенин евлатларыны билә гөстерди». ¹² Иосиф алды ушакларыны бобасынын кужаандан да, диз чөкүп, ерә кадар башыны иилтти.

¹³ Сора Иосиф гетирди оолларыны да койду Ефреми кендисиндән саа тарафа (Израилдән сол тарафа), Манасийайы да сол тарафа (Израилдән саа тарафа). ¹⁴ Ама Израил, чапразлайып еллерини, саа елини койду күчүк оланын Ефремин башына, сол елини сә — илк дуумуш Манасийанын башына. ¹⁵ Сора о иисөзледи Иосифи бөлә лафларлан:

«Аллах — Она измет еттиләр беним бүүк бобам
Авраам хем бобам Исаак! —
Аллах, беним өмүр бойунжа хем бүүнә кадар
гүдүжүм!

¹⁶ Бени көтүлүктән куртаран Ангил хайырласын
бу чожуклары!

Ко йашасын бу чожукларлан беним адым хем
бобаларымын — Авраамын хем Исаакын —
адлары.

Ко зееделенсин ер үзүндә оннарын евлатлары».

¹⁷ Ачан Иосиф гөрдү, ани бобасы саа елини койду Ефремин башына, о беенмеди буну да, алып бобасынын елини, истеди коймаа ону Манасийанын башына. ¹⁸ «Бобам, диил өлә, — деди Иосиф. — Илкин бу оолум дууду, елини онун башына кой». ¹⁹ Ама бобасы истәмеди. «Билерим, — жуваплады Израил, — билерим, оолум. Ондан да чекилежек бүүк бир халк. Ама күчүк кардашы

таа үстүн олажэк, онун сойундан чекилежек бир алай миллет».

²⁰ О гүнү Израил оннары бутакым иисөзледи:

«Сизин адларыңыз израиллилерä олажэк бир хайырламак.

Бири-бирини иисөзлейерäk, оннар дейежекләр:
„Аллах сени Ефрем хем Манасийа гиби йапсын!“»

Бөлежә Иаков Ефреми койду Манасийадан үстүн.

²¹ Сора Израил деди Иосифä: «Бән өлүм атиндäйим. Ама Аллах сизиннән олажэк, О сизи гөтүрежек геери делелеринизин топраана. ²² Сана бән кардашларындан зеедä бир пай верерим – Шехеми. Ону алмаа дейни, бән аморейләрлән женк еттим».

Иаков иисөзлеер оолларыны

49 ¹ Иаков, чаарып оолларыны, деди:
«Топланын йаныма,

бән аннадажам сизä,
неләр беклеер сизи гележек вақытта.

² Иаковун ооллары, топланын да сеслāйин,
сеслāйин Израили, бобанызы!

³ Рувим, сән беним илк оолумсун,
беним куведимсин,
кудретимин илк мейвасыйсын,
сайгы хем кувет уурунда ен үүсексин!

⁴ Су гиби ойнаксын, артык үстүн олмайажан,
чүнкү бобанын дөшеенä йатып,
мындарлады ону!*

* 49:4 Бак 35:22.

- 5 Симеон хем Леви – кардашлар.
Оннарын кылычлары* –
аваннык хем зорбалык сачэр!
- 6 Оннарын неетлеринә ортак олмам,
топлантыларына катылмам.
Ўфкеленип – адам өлдүрдүләр,
жаннары истедикчә –
буалары сакатладылар.**
- 7 Бетвалы олсун ўфкелери, чўнкү ажымасыздыр,
хем азгынныдыр, чўнкү авандыр!
Бөлежәм оннары евлатларымын арасында,
даадажам оннары израиллилерин арасында!
- 8 Иуда, сенселән сени метедежек!
Елин олажэк душманнарынын енсесиндә,
кардашларын иилежек сенин өнүндә.
- 9 Иуда, бир аслан йаврусу гиби,
сән тутулмуш хайван үстүнә атлээрсын,
оолум беним!
Аслан гиби ерә сән чөмелмишин –
ким кыйышар ону уйандырсын?
- 10 Иуданын елиндән падишахлык бастону дүшмәз,
о хем онун евлатлары өндержи олажэк.
Йабанжы халклар она баашыш гетирежек,***
халклар онун сөзүнү сеслейежек.
- 11 Ешеени бир үзүм чыбыына баалайажек,
кодукларыны ен ии үзүм чыбыына баалайажек.

* 49:5 *Кылычлар* – рус. «мечи».

** 49:6 Бак 34:25-26.

*** 49:10 Башка түрлү вар насыл чевирилсин: «Заабитлик хеп онун сойунда калажэк» йа да: «Шило гележек».

- Рубаларыны йыкайажек шарапта,
гөлмеени – үзүмүн канында.*
- ¹² Гөзлери – шараптан койу,
дишлери сүттән бийаз олажек.
- ¹³ Завулон денизин бойунда йашайажек,
онун топраана гемиләр йанашажек.
Сыныры Сидон касабасына кадар узанажек.
- ¹⁴ Исахар – семерләр арасында** йатан каави ешек;
- ¹⁵ Гөрүп, ани динненмәк ичин бурасы раат бир ер,
ани бу топрак кәәмил,
о койду сыртыны үк алтына,
зорбалыкта калды.
- ¹⁶ Дан, Израилин бир сойу оларак,
кулланажек кенди халкыны.
- ¹⁷ Дан йол бойунда бир йылан,
зихирли бир йылан олажек.
Бейгирин топууну далайажек –
атлы аркасы үстү дүшежек.
- ¹⁸ Сааби, Сән Куртарыжыйсын! Сендә умудум!
- ¹⁹ Гадын үстүнә сойгунжулар абанарса,
кендилери ондан качарак куртулар.
- ²⁰ Ашерин берекетли имеклери олажек,
падишах деликатеслерини о етиштирежек.

* 49:11 Бу сөзлери вар насыл ачыкламаа бутакым: «Иуда евлатларынын топраа пек берекетли олажек».

** 49:14 Башка түрлү вар насыл чевирилсин: «Акынтылар арасында», «Тырлалар арасында».

- 21 Нафтали бир сербест каража гиби,
дуудурэр севимни олаклары.*
- 22 Иосиф мейвалы бир чотук гиби,
чөшмә бойунда мейвалы бир чотук гиби.
Онун филизлери дувара сарылмыш.
- 23 Окчулар** үүштүләр она,
душманжа үстүнә ок йаадырдылар.
- 24 Ама онун йайы*** четинди,
коллары да каавийди,
чүнкү оннара кувет верирди Иаковун Аллахы –
Гүдүжү, Израилин Четин ташы!
- 25 О сенин бобанын Аллахыдыр,
О йардым едежек сана,
О – Бүүк Куветли Аллах, О хайырайажек сени.
Йукардакы үүсек гөклерин,
ашаадакы дипсиз суларын, аналарын
берекетиннән сени хайырайажек.
- 26 Бобанын вердии хайыры евелки байырларын
берекетлериндән**** бүүктүр,
дивеч тепелерин боллуундан бүүктүр;
ко оннар хепси олсун Иосифин –
кардашлар арасында шанны бейин.
- 27 Вениамин бир аач жанавар гиби:
сабаален кенди курбаныны кемирер,
авшамнен паралээр тутулмуш хайваны».

* 49:21 Башка түрлү вар насыл чевирилсин: «Нафтали – бүүк дал-лы бир фидан», «Нафтали – йалпак лафедән сербест каража».

** 49:23 *Окчу* – рус. «стрелок».

*** 49:24 *Йай* – рус. «лук для стрельбы».

**** 49:26 Башка бир тексттә йазылы: «Бобанын сана вердии ии-сөзлемәк таа бүүк, некадар беним деделеримин иисөзлемеси».

²⁸ Израилин оники сою буннардыр. Тә не деди бобалары, оннары иисөзлейип. Хербиринә – уйгун бир хайырламак.

Иаковун өлүмү

²⁹ Иаков оолларына бөлә деди: «Бән өлүм атиндайим. Гөмүн бени деделеримин йанында, хетей Ефронун тарласындакы пешчерада. ³⁰ Бу пешчера Мамре каршысындакы Махпела тарласында Ханаан топраандадыр. Авраам бу тарлайы мезар йапмаа дейни хетей Ефрондан сатын алдыйды. ³¹ Орада гөмүлү Авраам карысыннан Саррайлан, Исаак карысыннан Ревекайлан, Лийайы да бән орада гөмдүм. ³² Хем тарла, хем о тарладакы пешчера хетейлердән сатын алынды».

³³ Бөлә бир сымарламак верип оолларына, Иаков йатты дөшеенә да, гечинип, бирлешти кенди деделериннән.

Иаковун гөмүлмеси

50 ¹ Иосиф иилди бобасынын башы ужуна да аалайрак өптү ону. ² Кенди илаччыларына буйур етти мумийаласыннар гүүдесини. ³ Нижә дүшер, мумийаламак иши сүрттү кырк гүн. Египетлиләр етмиш гүн йас туттулар. ⁴ Йас гүннери биттийнән, Иосиф деди фараонун евиндеки адамнарына: «Еер хошлуклан бакарсаныз бана, сөләйин фараона, ⁵ ани бобам бендән емин алды: ачан о өлежек, бән гөмейим ону Ханаан топраанда кендиси ичин хазырлады мезара. Шинди сөләйиниз изин версин гидип гөмейим бобамы, сора бән дөнежәм». ⁶ Фараон изин верди: «Гит, бобаны гөм, еминини таманна».

⁷ Иосиф гитти гөммәә бобасыны, онуннан барабар гиттиләр фараонун хепси изметчилери, евинин буйуружулары хем бүтүн Египетин өндөржилери, ⁸ хем дә Иосифин евдекилери, онун кардашлары хем бүтүн сойсенселеси – Гошен бөлгесиндә калды саде оннарын

ушаклары хем хайваннары. ⁹ Онуннан барабар гитти бир алай инсан — ангысы файтоннан, ангысы атлы. ¹⁰ Иордан дересинин гүндуусу тарафында Атад-Хармана етишип, оннар үөсек сеслән хем ажы-ажы ааладылар. Иосиф бобасы ичин еди гүн йас тутту. ¹¹ О тарафта йашайан ханаанейләр, гөрүп Атад-Харманда йас тутан инсаннары, дедиләр: «Египетлиләр пек бүүк йас тутэрлар!» Бу үзерә Иорданын гүндуусу тарафындакы ерә денилер Авел-Мицраим (*«египетлилерин ааламасы»*).

¹² Иаковун ооллары таманнадылар бобаларынын сымарламасыны: ¹³ гетирдиләр онун өлүсүнү да гөмдүләр Мамрейә йакын Махпела тарласындакы пешчерада. О тарлайы мезар йапмаа дейни Авраам хетей Ефрондан сатын алмышты. ¹⁴ Бобасыны гөмдүктән сора Иосиф, онун кардашлары хем хепси өлүйә геленнәр дөндүләр Египетә.

¹⁵ Шинди, бобаларынын өлүмүндән сора, Иосифин кардашлары дүшүнә калдылар: «Бежим, Иосифин бизә вар үфкеси. Йа о көтүлүк ичин, ани йаптык она, истәрсә биздән үфкесини чыкармаа?» ¹⁶ Да Иосифә хабер йолладылар: «Бобамыз, өлежейкән, сымарлады ¹⁷ сөлейелим сана: „Йалварэрым сана, баашла кардашларына оннарын гүнахыны, оннарын кабаатыны — о көтүлүү, ани йаптылар сана“. Баашласана гүнахымызы. Биз дә, бобамыз гиби, Аллаха измет едериз!» Иосиф, алып бу хабери, гиришти ааламаа.

¹⁸ Бундан сора кардашлар, диз чөкүп онун өнүндә, дедиләр: «Биз сенин чыракларыныз!» — ¹⁹ «Коркмайын, — деди Иосиф. — Бән не, Аллахым мы? ²⁰ Сиз неетинизә койдунуз бана көтүлүк йапмаа, ама Аллах о көтүлүү иллә чевирди, куртарып өлүмдән чок жан! ²¹ Коркмайын. Бән бакажам сизи дә, ушакларынызы да». Бу сөзләрлән о усландырды хем үреклендирди оннары.

²² Бөлеликлән, Иосиф ерлешти Египеттә кенди сойсенселесиннән. Иосиф йашады үз он йыл. ²³ О гөрәбилди

евлатларынын үчүнжү бойуну – кужаанда тутту Ефремин унукаларыны хем дә Махирин оолларыны (Махир Манасийанын оолуйду).

²⁴ «Бән тездә өлежәм, – деди Иосиф кардашларына. – Ама Аллах бир гүн мутлак сизә йардым едежек да гөтүрежек сизи бурадан о топраа, ангысыны О ададыйды вермәә Авраама, Исаака хем Иакова». ²⁵ Сора Иосиф израиллилери емин еттирди, ани ачан Аллах оннара йардыма гележек, гөтүрежекләр бурадан онун кемиклерини. ²⁶ Иосиф гечинди үз он йашында. Ону Египеттә мумийаладылар да койдулар бир табута.

СӨЗЛҮК

Есир кары: Евелки Израилдә адам варды насыл алсын кендисинә есир кары, аники йатмаа онуннан, да о кары дуудурсун адама ушак. Отүрлү есир карынын варды кенди хаклары, о сайыларды евдеки сенселәйлән бир-такым. Кенди статусуна гөрә о есир кары каларды таа ашаа, некадар адамын карысы, ама таа үүсекти, некадар бир сырадан есир кары. О есир карыдан дууан ушаклара, нижә дә башка ушаклара, гечәрди бобаларынын варлыгынын бир пайы.

Ханаан, ханаанейләр: Ханаан – Нойун унукасы, Хамын оолу. Вақыт гечтикчә бу ад олду Йакын Гүндуусунда Ак дениз хем Иордан дереси арасында бир бөлгенин ады. Бу бөлгейә ерлештирләр Ханаанын евлат бойлары, ханаанейләр. Библияда ханааней денилер хепсинә сойлара, ангылары йашардылар Ханаанда, ачан таа орайы гелмедийди израиллиләр. Бу халклар сайыларды финикийлерин сенселелери, оннар пагынды.

Кесиклик: Еркек органын ужунун дерисини кесмәк. Аллахын Авраамнан аннашмасына гөрә, хербир иудей чожук ләәзым каблетсин кесиклик секизинжи гүнү дуумактан сора. Кесиклик нышаннарды, ани адам кенди сой-сенселесиннән олэр Аллах халкынын бир пайы хем таманнээр Онун насаатларыны.

Курбан ери: Бир ер, нередә иудейләр курбан гетирәрдиләр Аллаха. Адетчә бу ери дүзәрдиләр бири-биринә

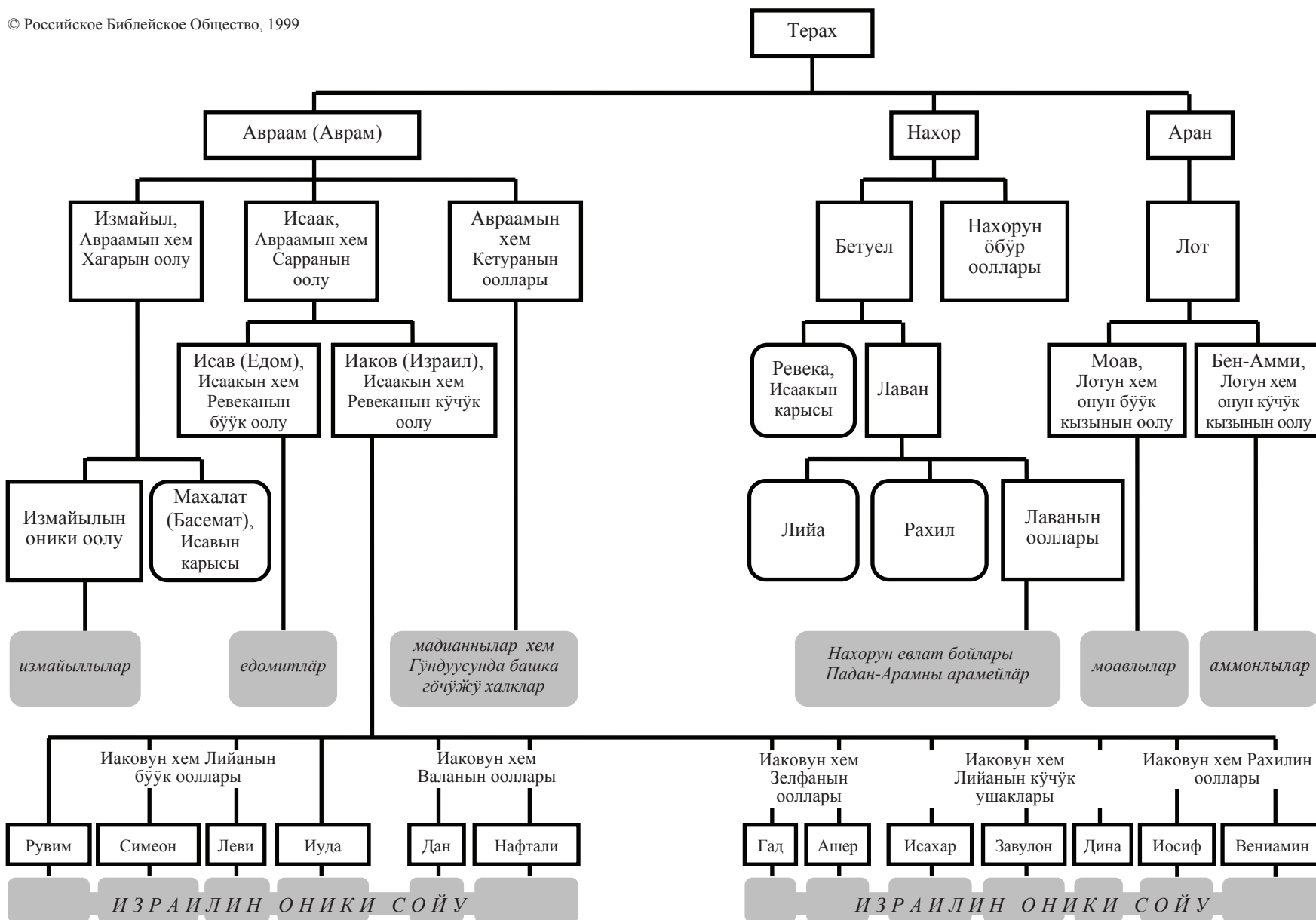
йывылан күчүрөк ташлардан. Курбаннары йакардылар бу ердә, аники оннардан түтүн чыксын Аллага.

Иисөзлемәк: Биркимсейә хайыр чаармаак. Ачан Аллах иисөзлеер инсаны, О баашлээр она несә исләә, дейелим, башары, исләә берекет, селемет, чок евлат, узун өмүр. Ачан Авраам, Исаак хем Иаков иисөзләрдиләр ушакларыны, оннарын сөзлери нижә бир пророклукту, о сөзләр ачыкларды, не йапажәк Аллах о ушаклара дейни гележәк вакытларда.

Мысыр: Египетин евелки ады, ангысыны кулланардылар чок халклар, бу сайыда гагаузлар да.

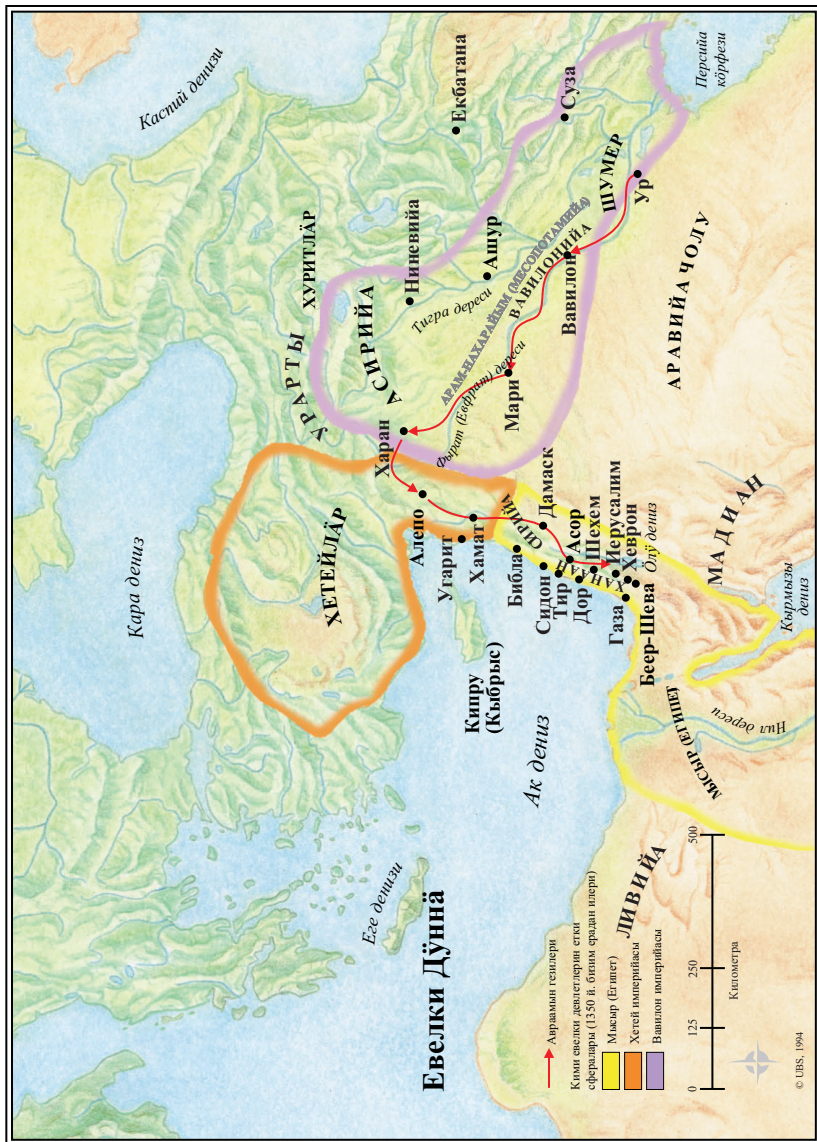
Негев: Чыфytча бөлә деерләр Ханаанын (шиндики Израилин) үүлен тарафындакы чоллук еринә, Öлү де-низдән үүлен-батыйа доору.

Падан-Арам: Месопотамийанын бир чыфyt ады, орада йашарды арамей халкы.

ИЗРАИЛИН ОНИКИ СОЙУ

ИЗРАИЛИН ОНИКИ СОЙУ

Евелки Дүннә

- Адраманн гезилери
- Кичи асылки дәүләтләрдин этни сфералары (1350 в. бизнм срадал илери)
- Мәшәр (Египет)
- Хетей империясы
- Вавилон империясы

© UBS, 1994

